

**Ara
Toca
Catalunya**

Resolució
Congressual
Comissió 2

Un projecte
per a Catalunya

15è Congrés

Partit dels Socialistes
de Catalunya (PSC-PSOE)

PSC/♥

ÍNDEX

A. Girar full. Una nova etapa per a Catalunya	3
B. Guanyem el futur: cap a la Catalunya del 2030	9
1. DIÀLEG I CONVIVÈNCIA: una Catalunya integradora i plural	10
1.1. La resposta és federal	10
1.2. La Catalunya del futur comença en els seus municipis, viles i pobles	13
1.3. Bon Govern	18
2. TRANSICIÓ ECOLÒGICA: referents en sostenibilitat i prosperitat responsable.	20
2.1. L'emergència climàtica	20
2.2. La transició energètica descarbonitzada i renovable	23
2.3. La resiliència hídrica, la lluita contra la sequera	26
2.4. L'Agenda Verda: millors oportunitats i qualitat de vida	28
2.5. Equilibri territorial entre el món urbà i rural	33
3. CREIXEMENT ECONÒMIC just i sostenible	
3.1. Dret al treball i ocupació de qualitat	35
3.2. L'aposta per la indústria del futur i l'economia digital	38
3.3. Les infraestructures físiques i digitals	44
4. CONEIXEMENT I TALENT: una Catalunya líder en innovació, educació i cultura	50
4.1. Un sistema educatiu inclusiu, equitatiu, de qualitat i arrelat al territori	50
4.2. Universitats, recerca i innovació	55
4.3. La Catalunya creativa	57
4.4. Transició digital justa	58
5. IGUALTAT PLENA ENTRE HOMES I DONES: més feminisme, millor democràcia	59
5.1. El nou contracte social	60
5.2. L'instrument del patriarcat per sotmetre les dones: la violència masclista	62
6. MÉS BENESTAR: un país equitatiu per viure, créixer i progressar	63
6.1. Enfortir i fer sostenible l'estat del benestar al llarg de la vida	63
6.2. Protecció i defensa dels animals	68
6.3. Sanitat pública universal, integral i accessible que redueix les llistes d'espera	69
6.3. Cap a una societat més diversa i inclusiva	80
6.4. L'esport, motor de transformació social	87
6.5. Seguretat integral i convivència	88
6.6. Habitatge	91
6.7. Pla de barris	93

Un projecte per a Catalunya

A. Girar full. Una nova etapa per a Catalunya

El món viu un temps de canvis de fons molt importants, de transformacions sistèmiques. Un canvi de rasant, un veritable punt d'inflexió. I hem de donar resposta als problemes reals de la ciutadania per allunyar els postulats dels populismes i les solucions fàcils. Un canvi d'època que ve marcat per quatre grans eixos.

En primer lloc, un context geopolític en ràpida evolució que es tradueix en una reordenació de l'escena internacional que encara no s'ha consolidat i que pot portar a escenaris difícils en un futur immediat, especialment si Trump torna a guanyar les eleccions als EUA.

En segon lloc, un gran canvi en l'àmbit econòmic, que implica una redefinició del model d'economia de mercat com el teníem entès històricament. La gran recessió de 2008 va posar en qüestió els fonaments del model capitalista i, consideracions polítiques al marge, posen la igualtat al centre del debat econòmic, com un vector fonamental a tenir en compte perquè es generi prosperitat.

També les desigualtats territorials a tot el món provoquen desplaçaments migratoris que tenen impacte a tot el planeta i a les societats.

El tercer eix, el canvi climàtic, que està posant a prova els límits del planeta i exigeix la posada en marxa de fòrums i polítiques multilaterals per abordar-lo.

I, un quart eix de canvi és el tecnològic, amb un impacte similar al que va tenir la revolució industrial al segle XVIII. Un canvi tecnològic que cal que s'abordi també des de les institucions perquè, efectivament, generi beneficis compartits per a tota la ciutadania, i no només per a unes elits privilegiades.

Geopolítica, economia i justícia social, canvi climàtic i tecnologia. Quatre eixos en un món que viu un canvi d'època. I és en aquest marc, en aquest moment especial de transformació, que Europa emergeix com el marc indispensable per mantenir i sostenir el nostre model de vida que no està ni molt menys garantit: generació de prosperitat en un règim de llibertat que preservi l'estat del benestar i respecti el medi ambient.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Cal no oblidar que aquest context ha portat implícit un retrocés o, en els millors dels casos, un estancament en l'evolució dels drets de les dones, que pateixen especialment davant de les situacions de conflicte bèl·lic i les crisis econòmiques.

A Europa, la crisi sobtada provocada per la concatenació de la pandèmia de la covid-19 i la guerra fruit de la invasió russa d'Ucraïna va forçar l'aturada abrupta i gairebé general de l'economia europea en la fase de la pandèmia i va generar una inflació severa d'un alt impacte sobre el poder adquisitiu de les famílies i les empreses en la fase de la guerra, que ha comportat una allau de milions de refugiats i ha posat de manifest molts dèficits i dependències estructurals de la UE.

Però davant aquests reptes ingents, immediats per a la majoria de la ciutadania i determinants per al futur col·lectiu d'Europa, aquesta vegada les polítiques desplegades han estat les del model progressista i social.

La resposta de la UE a la crisi de la pandèmia i la guerra d'Ucraïna s'han caracteritzat per la rapidesa, la cooperació i la solidaritat, la voluntat d'intervenció pública i la visió estratègica a mitjà termini.

Pivotant de nou sobre els valors fundacionals de la Unió, la democràcia i l'estat del benestar, els governs europeus han posat en marxa mecanismes de transformació estructural i resiliència davant futures crisis. Transició ecològica i autonomia energètica, reindustrialització, creixement del sistema europeu d'R+D, digitalització i reorganització de les capacitats diplomàtiques i militars són els objectius finals de la UE amb aquestes mesures. Unes mesures d'èxit que Espanya ha contribuït decisivament a dissenyar i ha liderat en la seva execució. I tot això, executat amb una visió de prioritització de l'estat del benestar i l'escut social per sobre dels interessos del lliure mercat.

Un escenari europeu fort, amb un horitzó constant d'ampliació, que mai no ha estat tan necessari com ara. Una Europa justa, social, feminista, solidària i resilient és el millor motor per a preservar l'ànima de la UE, per al nostre destí comú i, en definitiva, per a un món millor.

I Espanya, en aquest context, s'ha convertit en un actor de pes en aquesta Europa. Amb les idees molt clares i una gran determinació, transmetent confiança i mobilitzant les energies de la ciutadania i de la resta de governs des de la UE a les comunitats autònomes i els municipis, el govern progressista d'Espanya pilotat per Pedro Sánchez ha assumit les seves responsabilitats i ha posat en marxa dotzenes d'actuacions legislatives i polítiques destinades a pal·liar els efectes de la crisi i a

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

avançar en la modernització i sostenibilitat de la nostra economia i dels nostres sistemes de protecció social des de la justícia i l'ampliació de drets i llibertats.

Generador de prosperitat i protecció de la ciutadania, amb un escut social fort que no deixi ningú enrere: un esforç majúscul i exitós de la mà de tot el país que ha portat la recuperació econòmica i social en un període molt curt de temps i el reposicionament estratègic i internacional d'Espanya, deixant enrere els anys de retallades i corrupció dels diferents governs de dretes nacionalistes.

L'arribada del govern progressista de Pedro Sánchez també va canviar substancialment les coses en el panorama del procés independentista. Emparat en la fermesa democràtica i el respecte de l'estat de dret, lluny de la passivitat i afrontant el problema que va provocar el PP, el govern Sánchez ha abordat la situació amb valentia des del diàleg i la voluntat de superació del conflicte, tot desplegant mesures per avançar en la concòrdia i el retrobament entre catalans i entre Catalunya i la resta d'Espanya.

Aquest nou enfocament progressista basat en el reconeixement de la pluralitat d'Espanya i la cultura de la cooperació i el pacte per abordar els desafiaments col·lectius ha portat a Catalunya un clima social i polític completament diferent, que ha permès superar la dinàmica de blocs i retrobar gradualment les prioritats del país en les solucions als problemes centrals de la ciutadania. La Catalunya de 2024 és molt lluny de l'aïllament, la crispació i la tensió paralizzants de 2017 heretades del govern del PP i el desgovern de Catalunya a parts iguals.

Un desgovern del qual només els partits independentistes que han liderat la Generalitat són responsables. Catalunya i la seva gent no fallen, falla el seu govern. Els successius governs de la Generalitat porten, de fet, massa anys fallant.

Sortosament, la seva incapacitat no ha aconseguit paraitzar una Catalunya que ha continuat generant projectes i oportunitats, perquè la societat, l'economia i la política catalanes són molt més àmplies i riques que la miopia d'un independentisme instal·lat en la recerca incansable dels mals aliens i d'unes immaculades virtuts pròpies, sense ser capaç de veure tot allò que no encaixa en la seva visió de Catalunya i de la seva ciutadania.

Catalunya no ha perdut la confiança en el progrés, que ha estat el motor de la prosperitat dels catalans i les catalanes que ens ha convertit en l'impulsor de la modernització i el desenvolupament d'Espanya.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Malgrat la manca d'iniciativa i lideratge dels governs independentistes, i amb moments molt complicats i difícils, Catalunya ha continuat generant projectes i oportunitats.

Si mirem enrere, no és per recrear el miratge d'una suposada edat daurada que hagi quedat mitificada pel pas del temps, sinó per cercar els exemples d'excel·lència i les dinàmiques que van portar a construir els consensos socials, polítics i econòmics per desenvolupar grans projectes transformadors, com és el cas dels Jocs Olímpics de 1992.

Un dels factors que van impulsar aquell esdeveniment va ser l'esperança per assolir un futur millor per a les generacions que el van viure i per a les generacions futures. Tenim l'obligació de construir un futur millor i més just i solitari per a tothom amb cooperació, esforç i imaginació i lleialtat institucional entre diferents administracions. Els problemes actuals no ens poden paraitzar ni podem plantejar el futur com una tornada al passat. Aquest futur serà hereu de la seva història, però no serà una repetició del que ja va passar.

No ens podem deixar arrossegar pel fatalisme d'una Generalitat desorientada, sinó que cal recuperar el paper de pioners del progrés que ha exercit sempre Catalunya i la ciutat de Barcelona, com a urbs cosmopolita i oberta al món i, punt d'entrada de les millors propostes per millorar el present i construir el futur. Però a més, ara cal sumar el lideratge compartit de les altres tres capitals provincials que són Girona, Lleida i Tarragona, amb una fórmula compartida per afegir a la gran potencialitat de Barcelona les capacitats industrials i del port de Tarragona i el potencial agroindustrial de Lleida i de Girona, a més dels seus serveis ecosistèmics imprescindibles per al conjunt de Catalunya.

I al capdavant d'aquesta recuperació de la il·lusió i de l'esperança en el progrés i en un futur millor hi ha el PSC, que s'ha consolidat, elecció rere elecció, com a primer partit de Catalunya i com a eix central de la política catalana, amb àmplia projecció a la resta d'Espanya.

Tenim la voluntat i la capacitat per liderar aquesta nova etapa, que cal fonamentar en tres eixos essencials: catalanisme, democràcia i progrés lligat a la justícia social.

El catalanisme fou l'eix vertebrador de la Catalunya moderna al segle XX, que va saber aglutinar al seu voltant gran part de la societat i que va ser capaç d'integrar totes les sensibilitats, orígens i pensaments de ciutadans i ciutadanes que van arribar d'arreu d'Espanya als anys 50 i 60, amb l'objectiu de modernitzar el país i

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

aprofundir en la justícia social i la solidaritat, a més de defensar la llengua i la cultura com a elements de cohesió i progrés social, sense cap imposició. Ben entrats al segle XXI, cal sumar la cultura federal al catalanisme progressista, per donar un nou impuls a valors com la cooperació, la solidaritat i l'equitat, i les sobiranes compartides, que amb el recent desplegament dels nacionalismes excloents han experimentat un fort retrocés, tenint l'europisme militant i la construcció europea com a horitzó i vertebració d'aquest catalanisme obert i plural.

Pensem que Catalunya és, i ha de continuar essent, un dels motors principals d'una Espanya moderna i competent que aportí qualitat política i democràtica en el si d'una Europa que volem protagonista en el concert mundial. El nostre és i ha de ser un catalanisme integrador propi de les classes populars, completament allunyat i contrari a etnicismes o supremacismes insolidaris que, a més de ser injustos, no tenen futur en un món cada cop més global. El catalanisme, que vol dir treballar a favor dels catalans és, precisament, el que els socialistes practiquem. En canvi, la política deslleial i de queixa i greuge permanents que duen a terme els partits i les entitats sobiranistes i independentistes és, en realitat, anticatalanisme i un perjudici greu per als interessos i el benestar de tots els catalans i catalanes.

La democràcia es troba en una situació delicada, atacada pels populismes de dretes i esquerres, pel creixement dels nacionalismes excloents, i també pel ressorgiment de l'extrema dreta, que no creu en els mecanismes de la democràcia representativa ni en les institucions que la representen.

A Catalunya la nostra obligació és tornar el prestigi a les institucions, utilitzades de manera partidista i fins i tot personalistes durant la dècada del procés. El Parlament, la presidència de la Generalitat i l'administració catalana no són eines per assolir quimeres, sinó que han de tornar a exercir el seu paper com a òrgan deliberatiu, com a representant de tots els catalans i totes les catalanes sense distinció, i com a organització per aplicar les polítiques públiques que solucionen els problemes reals de la ciutadania.

El tercer element és avançar en les reformes que ens han de portar a una societat més lliure, més justa i més solidària, perquè al lema de la Revolució Francesa "Llibertat, Igualtat i Fraternitat" trobem la guia per millorar la vida quotidiana de la ciutadania, augmentar els seus drets i garantir que ningú no quedi enrere quan ens colpeja una crisi econòmica, una pandèmia o una guerra.

Sobre aquests tres elements construïm dia a dia un projecte per a una Catalunya que sigui de tots i totes.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Una Catalunya oberta, on caben totes les sensibilitats i que accepta la creativitat, l'empenta i el dinamisme de tothom qui viu i treballa a Catalunya.

Un futur millor per a Catalunya que només podrà mirar endavant si genera grans consensos en allò que preocupa a la ciutadania. Unir-nos en el que és fonamental ens fa forts, i això implica arribar a grans acords en allò que, al nostre entendre, és prioritari per aconseguir una Catalunya millor: arribar a grans pactes en l'àmbit de l'educació, de la sanitat, de les infraestructures i la connectivitat del país, així com més recursos amb un millor finançament i plantejar d'una vegada per totes una millora real de l'administració i un desplegament al territori equilibrat.

Però perquè tot això passi ens cal tenir un govern que governi amb rigor, sense idees inabastables ni projectes il·lusoris; amb flexibilitat perquè qualsevol obstacle no es converteixi en un impediment ni sigui l'excusa per buscar un culpable per a la inacció; i amb responsabilitat, assumint les conseqüències, positives o negatives, de les polítiques aplicades i donant comptes a la ciutadania dels encerts i dels errors. Un govern que governi, en definitiva.

El rigor ha d'anar acompanyat del diàleg amb tots els sectors implicats a cadascuna de les polítiques públiques per reunir consensos i aconseguir que les polítiques del govern tinguin el major acord possible, assumint les idees dels altres i integrant-les per millorar qualsevol projecte.

El darrer pas d'aquest procés és la presa de decisions. Es governa per decidir, no per instal·lar-se a la inacció i la paràlisi. Enfront dels que parlen tot el dia del dret a decidir, nosaltres assumim el deure de decidir, de prendre decisions. Hem de passar a l'acció per oferir solucions als problemes reals de la ciutadania amb decisions clares, concretes i explicables.

El nostre objectiu és governar la Generalitat de Catalunya. Volem governar amb ambició i amb tenacitat, afrontar els problemes de cara, construint consensos i oferint solucions per construir un futur millor per a les generacions actuals i per a les generacions que vinguin darrere. Ambició i tenacitat per tornar el prestigi a les institucions i que els ciutadans tornin a sentir la Generalitat com una institució seva, que els representa i que els ajuda a millorar la vida.

En aquest gran projecte, tothom hi és cridat. Volem governar el present per posar el país en marxa i guanyar el futur de Catalunya i ho volem fer comptant amb tothom.

B. Guanyem el futur: cap a la Catalunya de 2030

Catalunya necessita, com mai, un govern progressista i responsable amb lideratge i ambició transformadora per impulsar-nos a guanyar el futur 2030. Catalunya es mereix un govern centrat a resoldre els problemes de la ciutadania, en respondre els grans reptes d'un món cada cop més complex i en gestionar bé els recursos i les polítiques públiques que assegurin la prosperitat i la convivència. Un Govern que faci política útil pensant en els ciutadans i ciutadanes i en la cerca de l'equilibri territorial.

Hem d'orientar l'horitzó 2030 a guanyar el futur, posicionant el nostre país com a capdavanter i referent de la transició ecològica, de l'economia del coneixement i d'un estat del benestar avançat i modern. No només hem de recuperar els darrers deu anys perduts sinó, especialment, guanyar els anys vinents remuntant l'orgull d'una catalanitat integradora que dialoga i construeix grans consensos per avançar, per a unir-nos.

Des del 2018, amb el canvi de govern a Espanya encapçalat per Pedro Sánchez, els i les socialistes hem prioritzat la convivència, el diàleg i els acords. Per això, hem ponderat una oposició exigent, però constructiva que va facilitar l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de 2023; no podíem permetre la paralització del país i calia posar Catalunya, de nou, en marxa.

Els i les socialistes del PSC i del PSOE hem obert el camí de la retrobada i el diàleg, davant d'una polarització institucional, partidista i emocional que semblava no tenir sortida. Els partits independentistes van actuar entre 2012 i 2017 d'una manera irresponsable i temerària, provocant un conflicte institucional inèdit que ha estat ben aprofitat per la dreta espanyolista i que ha incentivat l'aparició de l'extrema dreta amb nefastes conseqüències, tant per a Catalunya com per a la resta d'Espanya.

Avui, som els i les socialistes qui hem liderat l'obertura d'una nova etapa i un nou cicle polític de normalització. El PSC és el partit de la responsabilitat, garant de la institucionalitat democràtica i referent de les polítiques de progrés i modernitat.

Catalunya es mereix obrir una nova etapa de mirada llarga amb el lideratge i l'equip de govern del PSC al capdavant d'una Generalitat que recuperi la confiança institucional de tota la ciutadania. Estem preparats i preparades per governar en aquesta nova etapa d'esperança i ambició transformadora. La nostra acció de govern es guiarà per sis grans compromisos estratègics destinats a assolir els objectius de país:

- diàleg i convivència
- transició ecològica i gestió de la crisi climàtica
- creixement econòmic, just, sostenible i territorialment equilibrat
- coneixement i talent
- igualtat plena entre homes i dones i erradicació de la violència de gènere
- més benestar i igualtat d'oportunitats

Catalunya ha de remuntar el vol amb una visió estratègica i de llarg termini, pilotada des d'aquests sis àmbits que se centraran fins a 2030 en els resultats que importen: assegurar la convivència i la prosperitat col·lectiva, millorar el finançament i l'encaix federal, promoure l'economia sostenible i del coneixement, engegar projectes transversals i descentralitzats del Govern, enfortir l'ascensor social i l'equitat i garantir barris segurs i lliures de violències amb serveis públics de qualitat i una fiscalitat justa i verda.

S'ha acabat el temps de la retòrica buida i orientada a inflamar i polaritzar les identitats. Des del PSC farem una política útil, ferma i eficaç per ampliar les oportunitats i superar les desigualtats i dèficits acumulats pels pèssims governs i males polítiques anteriors. Volem guanyar un futur de dignitat i progrés per a tothom des d'un socialisme modern, feminista i ecologista, defensor de l'autogovern, del federalisme, del municipalisme i d'un catalanisme obert, plural, cívic i col·laboratiu.

1. DIÀLEG I CONVIVÈNCIA: una Catalunya integradora i plural

1.1. LA RESPOSTA ÉS FEDERAL

El futur només es pot assolir i guanyar des d'un marc de convivència estable, des del diàleg entre diferents, des del camí democràtic, el respecte i el reconeixement de l'altre, i des de la qualitat d'unes institucions inclusives que generin confiança i incentius per consensuar el bé comú sense imposicions i amb cooperació i solidaritat, com reclama la cultura federal.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

La unilateralitat és el pitjor mètode per governar i fer front a la crisi climàtica o a qualsevol gran repte de país, donat que vivim en un món d'interdependències compartides. La via unilateral ha estat una via conflictiva i, sobretot, no democràtica, fruit d'una visió artificial sobre relats interessats i simplistes propis dels populismes polaritzadors que simplifiquen la realitat complexa sense fer aportacions constructives sinó divisives i fal·laces. A Catalunya la unilateralitat ha anat acompanyada de la fórmula d'organització administrativa “en clau interna de país” que l'ha tancada en si mateixa i allunyat dels beneficis de fórmules més col·laboratives i compartides, com proposa el federalisme.

Vivim en un món canviant i complex, els efectes del canvi climàtic, la situació postpandèmica, o els totalitarismes estesos per diversos països occidentals entre d'altres, que ens interpel·len a buscar aliances per afrontar-los. Avui a Europa vivim el 5% de la població mundial, amb una mitjana d'edat cada dia més envellida, i per defensar el nostre model polític social i econòmic els estats d'Europa han d'aprofundir en el seu procés d'integració política, social i econòmica, tendint a la seva federació, i no pas a la disgregació.

El federalisme, en canvi, és el millor mètode institucional per organitzar la governança multinivell en un Estat descentralitzat i compost com és Espanya, que reconeix Catalunya com a nacionalitat i la Generalitat com a sistema institucional d'autogovern que, alhora, és Estat. Així ho estableix l'Estatut de 2006, que afegeix que Catalunya té en l'Estat espanyol i en la Unió Europea el seu espai polític i geogràfic de referència i incorpora els valors, els principis i les obligacions que deriven del fet de formar-ne part.

El federalisme és la construcció política de la confiança via pacte entre iguals i queda vehiculat des dels principis d'autogovern, subsidiarietat, solidaritat, cooperació, lleialtat institucional, bilateralitat i multilateralitat, com també estableix l'Estatut de 2006. Un Estatut que va ser parcialment modificat per la sentència del Tribunal Constitucional de 2010 després de ser aprovat pel Parlament, les Corts Generals i plebiscitat pel poble de Catalunya, iniciant-se així el procés de desafecció fruit de la nefasta actuació del PP que va derivar en el posterior desbordament independentista de la institucionalitat estatutària.

La cogovernança —una de les claus de la millor gestió de la pandèmia viscuda—, genera un nou marc de relacions col·laboratives entre estat–autonomies–ajuntaments; a on, més enllà de la pura mirada competencial, se situa el ciutadà i l'eficàcia de la resposta que rebí, en el centre de la preocupació de les institucions.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Des del PSC defensem una Catalunya integradora, plural i col·laborativa, capaç de dialogar i amb voluntat de superar la polarització populista que ha posat en perill la institucionalitat democràtica i la cohesió civil. De la lògica de l'exclusió unilateral passarem a la lògica de la inclusió dels diferents a través del diàleg i el reconeixement de la diversitat plural, complexa i multiidentitària de la ciutadania i la societat catalana. En resum, de construir ponts en lloc de crear fronteres i més barreres.

El nostre compromís i el nostre paper històric és lluitar per recuperar i consolidar l'estabilitat, impulsant un nou cicle de grans acords pel futur i la modernització de Catalunya, amb la mirada posada en la construcció d'un Estat federal.

- a) un nou model de finançament autonòmic just per a Catalunya i alhora solidari amb la resta d'Espanya.
- b) el desplegament del nostre autogovern establert en l'Estatut de Catalunya.
- c) una major descentralització del Govern en el territori, en consens amb els diferents territoris i municipis per començar a implementar el model federal, també dins de Catalunya, per guanyar eficàcia i proximitat en la prestació dels serveis públics.
- d) un aprofundiment en la concepció d'Espanya com un autèntic estat federal, potenciant els canvis legislatius necessaris per aconseguir-ho.

Catalunya és plural i diversa i tothom s'hi ha de sentir inclòs i respectat. Defensem una catalanitat integradora, capaç d'acollir un milió de nous ciutadans estrangers els darrers anys. Preservem i protegim les cultures i les llengües que viuen i que conviuen a Catalunya, les oficials i les que formen part de la vida als nostres carrers, viles i pobles. Dotarem de recursos i desenvoluparem amb urgència polítiques efectives per acabar amb la inactivitat del govern actual de la Generalitat envers la problemàtica creixent de les persones que arriben a Catalunya amb necessitats d'alfabetització, fet que els fa vulnerables i els exclou de l'accés a llocs de treball, la integració efectiva, etc. Garantirem alhora l'aprenentatge i domini competencial oral i escrit del català, el castellà, l'occità a l'Aran i l'anglès, com a mínim, en acabar l'educació obligatòria i desactivarem la llengua com a una font de conflicte partidista i identitari. S'ha de garantir que les llengües oficials a Catalunya (català, castellà i aranès a l'Aran) puguin ser utilitzades a totes les institucions públiques, tant de forma oral com escrita.

Continuarem defensant i promovent la vitalitat de la llengua catalana, que està en procés de ser reconegut com a llengua oficial de la Unió Europea i ja és llengua d'ús oficial al Congrés i al Senat, i promovent el seu ús social.

En el marc del PERTE de la nova economia de la llengua, impulsarem un projecte per plantejar el català com una oportunitat de creixement econòmic en àrees com la intel·ligència artificial, la traducció, l'aprenentatge, la divulgació cultural o la producció audiovisual amb un impuls de la Televisió Pública de Catalunya per a difondre el seu ús.

1.2 LA CATALUNYA DEL FUTUR COMENÇA EN ELS SEUS MUNICIPIS, VILES I POBLES

El PSC, el partit municipalista de Catalunya

El PSC va recuperar de manera contundent l'hegemonia en les eleccions municipals del 2023. Es va erigir en la força política que va obtenir el suport més destacat en aquests comicis i actualment el percentatge més gran de població de Catalunya té governs locals socialistes.

Els nostres regidors i regidores van rebre una confiança considerable de la ciutadania catalana, i som plenament conscients de la gran responsabilitat que això comporta. No tenim cap intenció de defugir aquesta responsabilitat; ben al contrari, estem decidits a estar a l'altura de la confiança rebuda.

Estem donant resposta al suport rebut mitjançant una gestió local eficient, encaminada a abordar les diverses problemàtiques dels nostres veïns i veïnes. Ho fem amb un enfocament basat en la proximitat com a principi rector de la nostra governança, però sense perdre de vista els importants reptes de futur. I ho fem mantenint un ferm compromís amb la comunitat, cercant solucions innovadores i sostenibles que contribueixin al benestar general.

Punt de partida

Des de fa més de quaranta anys, el socialisme català ha estat una força constantment compromesa en la transformació de carrers, barris, pobles i ciutats, amb l'objectiu fonamental de posar sempre les persones i el bé comú al centre de la nostra acció política.

És per això que el municipalisme resulta indestriable del projecte socialista i la seva eina més essencial, transformadora i reconeguda pels nostres veïns i veïnes. La presència continuada de regidors, regidores, alcaldes i alcaldesses socialistes als ajuntaments de Catalunya, tant en les grans ciutats com en els petits pobles de tot el territori, evidencia clarament aquest reconeixement social.

Malgrat les dificultats i les limitacions cada vegada més agreujades que altres administracions imposen als governs locals, els ajuntaments socialistes han mantingut el seu compromís amb la ciutadania liderant la resposta als grans desafiaments dels darrers anys. Són nombroses les bones pràctiques posades en marxa pels governs locals socialistes en els moments difícils, les quals prioritzen el benestar dels veïns i veïnes i reforcen l'eficiència de la gestió local per afrontar situacions de gran complexitat.

Context actual i reptes de futur

En aquest moment cabdal, els governs locals es troben en una cruïlla decisiva per garantir el benestar i la igualtat d'oportunitats per a la ciutadania mitjançant l'acció política local.

Amb un històric que acumula greuges financers als ajuntaments, amb deutes constants de part d'altres administracions i transferències d'obligacions sense els recursos addicionals necessaris, sumat a la darrera reforma de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys urbans i l'increment de despeses en subministraments, els governs locals han de fer front als desafiaments actuals i futurs de la societat. Aquests són de tal gravetat que requereixen una acció immediata i reparadora. És per això essencial proporcionar als ajuntaments les eines necessàries per abordar aquests reptes de manera col·lectiva, en col·laboració amb altres nivells d'administració. Sense la participació activa de governs locals forts i recursos adequats, abordar completament aquests reptes serà extremadament difícil.

Un dels desafiaments més crítics i urgents als quals ens enfrontem és l'impacte del canvi climàtic. Aquest repte implica promoure fonts d'energia renovable, millorar el transport públic, repensar la mobilitat dins i fora dels municipis, adoptar polítiques que fomentin l'economia circular i nous models de recollida i tractament de residus, la gestió responsable de l'aigua i els recursos naturals, així com la renaturalització i la resiliència de les ciutats. Els ajuntaments han de liderar les iniciatives per donar resposta a totes aquestes qüestions, però alhora han de tenir en compte l'impacte

social que aquestes mesures provoquen en la ciutadania. Cal assegurar-nos que les solucions a aquest desafiament global no generi més desigualtat en la població. La transició ecològica serà justa o no serà, no pot deixar ningú enrere.

L'increment del cost de l'habitatge i la gentrificació, juntament amb la despoblació dels petits municipis, són preocupacions creixents en l'àmbit local. Per abordar-les, els ens locals necessiten recursos i coordinació amb altres nivells d'administració per implementar polítiques que assegurin el dret a un habitatge assequible i un desenvolupament urbà i de serveis equitatiu.

La pandèmia de la covid-19 ha ressaltat la importància de la salut pública. Els governs locals, tot i tenir molt poques competències en aquest àmbit, han estat cabdals per executar una resposta efectiva a la crisi sanitària viscuda. Aquesta experiència demostra la necessitat de promoure la salut i el benestar de la població, especialment mitjançant l'atenció comunitària, i la necessitat de coordinar polítiques de salut i socials per fer front a reptes com la soledat i les noves demandes que arriben amb l'envelliment de la població. Necessitem avançar en el camp social per garantir ciutats inclusives.

L'augment de la inseguretat és també un factor preocupant. Múltiples variables, i especialment l'augment de les desigualtats, la manca d'igualtat d'oportunitats i una societat altament competitiva, poden contribuir a aquest augment. Precisament aquesta multiplicitat de causes fa necessari que s'abordi també des de diferents àmbits, on es requerirà una col·laboració estreta amb les administracions superiors competents en aquesta matèria. Hem de construir conjuntament societats cohesionades, cíviques i igualitàries.

El món local necessita eines per afrontar els reptes presents i reptes de futur, eines per afrontar els reptes socials d'una societat que ha evolucionat i canviat molt. És necessari repensar les polítiques per a la gent gran, la infància i les famílies. Cal combatre la soledat no volguda, fomentar les ciutats educadores (vivim un creixement de la complexitat i la desigualtat), treballar per millorar la convivència, esdevenir ciutats cuidadores tot vetllant la integració de les polítiques socials i sanitàries, afrontar els reptes derivats de la immigració i l'envelliment de la població. Eines per aconseguir la igualtat efectiva i garantir la cohesió social.

Eines per regenerar barris a les ciutats i per combatre els efectes de la despoblació. El municipalisme no és només el que es fa a cada municipi sinó també una idea de com aquests es relacionen entre ells. Les infraestructures que ens connecten, que ens proporcionen serveis comuns com la connectivitat digital, l'abastament d'aigua o la gestió dels residus necessiten una modernització urgent. A més, el salt

d'escala d'alguns fenòmens com la segregació per renda, ens recorden el fet metropolità o la importància de les ciutats petites pel seu entorn més proper. Catalunya és una galàxia de pobles i ciutats. Cal harmonitzar rols i garantir l'equitat.

Eines per promoure l'activitat econòmica local i la transformació del teixit productiu. El paper clau del món local en la concertació social i econòmica o en la formació i la capacitació professional són dos exemples de la importància del món municipal en les polítiques econòmiques.

Eines per combatre la bretxa digital i per democratitzar la tecnologia entre persones i entre territoris.

Reconeixement i recursos en una governança multinivell

Per enfrontar-nos a tots aquests reptes i molts altres que hauran de ser abordats en l'àmbit municipal, és imperatiu comptar amb les eines necessàries i més eficaces, que es deriven de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: el principi de suficiència, el principi de subsidiarietat i el principi de diferenciació.

Amb el principi de suficiència ens referim a la necessitat urgent d'abordar definitivament una millora substancial del finançament local i el reconeixement de les competències que els consistoris han de gestionar. Per assolir el principi de suficiència del món local és necessari:

1. A Espanya, un nou marc de finançament i competencial dels diferents nivells de l'administració pública que resulti també en una revisió de la Llei de bases del règim local. Hem d'aclarir recursos i competències, en definitiva, establir una nova governança moderna i àgil sota els paràmetres de la societat actual.
2. A Catalunya, una Llei de governs locals i una Llei de finances locals que desenvolupin les previsions estatutàries, clarifiquin les competències i impulsin un nou sistema institucional de cooperació entre la Generalitat de Catalunya i el món local català que es regeixi pels principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal segons les necessitats poblacionals d'acord amb les característiques territorials.
3. Actualitzar el Fons de Cooperació Local, adaptant-lo a les noves realitats dels ens locals de Catalunya i la seva ciutadania.
4. Derogar la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (LRSAL).

El principi de subsidiarietat subratlla la importància de la proximitat i el municipalisme. Les millors solucions per millorar la qualitat de vida dels veïns i veïnes es troben molt sovint en l'àmbit local.

Dins del marc de les responsabilitats compartides amb altres administracions, cal fomentar la confiança mútua i la cerca de mecanismes eficients i amb un mínim de burocràcia per agilitzar l'aplicació de les polítiques públiques locals.

El principi de diferenciació cal reivindicar-lo també fermament en aquests moments. Davant d'una reglamentació uniforme en l'àmbit local que les altres administracions promouen, els i les socialistes hem de reivindicar la singularitat de cada territori i adaptar les respostes a cada realitat municipal.

El principi de diferenciació

És indispensable garantir l'equilibri territorial i la consideració de les especificitats dels petits municipis en la prestació de serveis a la ciutadania. Les administracions públiques tenen la responsabilitat de garantir la igualtat d'accés als serveis per a la ciutadania, independentment del municipi on resideixen. A l'hora de distribuir competències i recursos, aquest factor ha de ser tingut en compte no només en consideració a la justícia social, sinó també com una estratègia per combatre la despoblació de les àrees rurals.

Els ajuntaments som part de la solució

Els consistoris som vistos per la ciutadania com l'administració més propera i, de resultes, l'administració més sensible a les demandes de veïnes i veïns. En els reptes dels anys vinents, als quals hem d'afegir l'actual emergència per la greu sequera que viu Catalunya, els ajuntaments volem aparèixer com a part de la solució. Rebutgem ser assenyalats per altres administracions com a falsos culpables de situacions que no hem generat i reivindicuem la nostra experiència de bon govern, de cohesió de pobles i ciutats i d'escolta activa de la ciutadania. Els ajuntaments socialistes, som, en aquest sentit, especialment sensibles, ja que posem les persones al centre de les nostres polítiques. Després de més de quatre dècades, aquesta fórmula resulta encara vàlida amb la confiança rebuda per part de la ciutadania en les darreres eleccions municipals de maig de 2023. Seguirem pel bon camí!

1.3. BON GOVERN

La política ha de ser una eina de millora de la qualitat de vida de les persones i de construcció d'una societat més lliure, segura, pròspera i justa. Per això cal recuperar els nostres serveis públics, la cultura del que és públic, la bona gestió i el compromís d'un bon govern de tothom i per a tothom. I el federalisme dels fets es presenta com la millor eina que ha de posar en pràctica un bon govern.

El bon govern no és només aquell que s'exerceix legítimament i democràticament, sinó que és, sobretot, aquell que treballa per l'interès general, pel bé comú amb transparència, eficàcia i eficiència, complint la legalitat i eficiència, complint la legalitat per trobar solucions i millorar la vida de la ciutadania comptant amb la seva participació, amb rendició de comptes a la ciutadania.

L'Administració de la Generalitat ha patit en els darrers anys un desprestigi constant que caldrà recuperar; per això és important enfortir els valors de la professionalitat i l'esforç, de la proximitat, la transparència i el bé comú i l'avaluació en l'acompliment dels objectius encomanats. L'Administració ha d'estar al servei de la ciutadania, aquest és el centre de la seva actuació i, per tant, cal adaptar-la perquè respongui a aquest principi.

Les polítiques públiques s'han de dissenyar "per a" i "amb" la ciutadania. Això és, posant el focus en la diversitat de persones i dels col·lectius que són receptors potencials dels serveis públics, i comptant amb la seva participació efectiva en el disseny, la implementació i l'avaluació de les mesures que impulsen els poders públics.

Els i les socialistes volem una administració àgil i eficient, eficaç i propera, facilitadora i proactiva que permeti assolir un alt nivell en el disseny, l'aplicació, l'impacte i l'avaluació de les polítiques públiques que desenvolupen les administracions catalanes. No es pot permetre que no es faci seguiment de les lleis aprovades, com succeeix amb la llei contra la desaparició forçada de nadons ocorreguda durant la Guerra Civil, el franquisme i els primers anys de la democràcia, proposta per a la qual Catalunya va ser pionera, però per a la qual cal desenvolupar decrets que donin concreció al text i ajudin al retrobament de les víctimes, a la reparació, la veritat, la justícia i les garanties de no repetició.

Caldria estudiar models on l'administració pública funciona millor. La transparència ha de ser una norma bàsica, però no solament de l'administració estricta sinó de totes aquelles empreses i òrgans que tot i sent públics no són objecte de transparència. Per millorar la nostra administració cal la participació de les entitats ciutadanes i socials per tal que facin les seves crítiques i propostes

Calen uns serveis públics valoritzats en els quals els ciutadans confiïn, amb recursos suficients, una organització adequada i amb professionals formats i ben considerats pels usuaris. Amb temps de resposta raonables i accessibles per a tothom.

Les jubilacions afectaran les plantilles de l'administració pública. Cal posar en relleu la importància d'una taxa de reposició justa, amb els recursos i mitjans adequats, per millorar l'atenció al públic i accelerar les resolucions de peticions

En aquest sentit, és imprescindible dotar el sector públic de l'estructura i els recursos suficients amb una fiscalitat justa, progressiva i equitativa, i un finançament just. Els socialistes plantejarem una reforma fiscal que promogui una fiscalitat més justa, progressiva i verda, on pagui més qui més guanya, més té, més contamina i més hereta.

En aquest context, els socialistes som partidaris d'abordar la reforma del model de finançament autonòmic. El PSC s'implicarà en millorar el finançament de Catalunya, defugint qualsevol tipus de privilegi i cercant els recursos necessaris perquè Catalunya pugui desenvolupar totes les seves potencialitats, amb una millora dels recursos.

Una societat plural amb llibertat de consciència i diàleg

Defensem un model que impulsa la societat del diàleg permanent, basat en la tolerància i el respecte a les diferències, i que pretén la millora de la qualitat democràtica de la nostra societat i l'enfortiment de l'exercici dels drets i llibertats dels seus ciutadans. Ens comprometem a fomentar la tolerància i la no-violència mitjançant programes i institucions en els àmbits de l'educació, la ciència, la cultura i la comunicació i a promoure polítiques actives que afavoreixin la convivència religiosa, entre les diferents confessions religioses, o entre aquestes i els no-creients, o simplement participants d'altres concepcions filosòfiques valorant la seva aportació a la diversitat i a la cultura.

Barcelona va ser motor del diàleg interreligiós i és un model de convivència i respecte que es va estendre a escala internacional, estatal, autonòmica i també local. Barcelona va ser seu de IV Parlament de les Religions del Món en el marc del Fòrum de les Cultures de 2004, també en aquesta ciutat es va crear fa més de vint anys el Grup de Treball Estable de Religions i va ser amb un alcalde socialista que es va fundar el Centre Interreligiós de Barcelona, actual Oficina d'Afers Religiosos de l'Ajuntament.

2. TRANSICIÓ ECOLÒGICA: referents en sostenibilitat i prosperitat responsable

2.1. L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

Diferents informes com IPCC IR6 de l'ONU (6è Informe del Grup Intergovernamental d'experts contra el Canvi Climàtic IPCC AR6) o l'Informe Global de Riscos 2023 del Fòrum Econòmic Mundial (FEM) situa la pèrdua de la biodiversitat i els fenòmens meteorològics extrems com els riscos globals més severos els pròxims anys, que en aquest context l'adaptació i mitigació contra el canvi climàtic esdevenen fonamentals. De fet, dels deu principals riscos globals de l'informe del FEM, sis estan relacionats amb la lluita contra el canvi climàtic.

Europa vol ser el primer continent descarbonitzat i ha establert compromisos ambiciosos vinculants. El Pacte Verd Europeu, els fons plurianuals i el Fit for 55 suposen el desplegament d'inversions més gran de la història d'Europa a canvi de reformes en favor d'un objectiu verd. El canvi és inajornable per l'emergència i pel cost econòmic de la inacció. A més, és una oportunitat de progrés, de creixement econòmic, de justícia social i de creació de nous llocs de treball.

En aquest context, tota política pública està connectada amb les polítiques climàtiques i de sostenibilitat. Les i els socialistes situem la lluita contra el canvi climàtic com a valor fonamental del nostre projecte polític i la descarbonització de la nostra economia com a element fonamental del nostre projecte.

Els socialistes estem compromesos en abordar les polítiques climàtiques i de sostenibilitat, d'adaptació i mitigació. Polítiques ambientals progressistes que ens han de permetre l'equilibri entre progrés social, desenvolupament econòmic sostenible i la conservació i preservació dels nostres entorns. Treballant per fer possible una transició d'una economia lineal cap a una economia circular, per satisfer les necessitats del present sense comprometre les capacitats de les generacions futures.

Les polítiques ambientals han de ser actives, i han de promoure la descarbonització de les nostres ciutats, fent d'aquestes espais climàticament neutres, que promouen l'ús d'energies renovables, augmenten els espais i connectors verds socials pel gaudi de la nostra ciutadania, i la reducció dels efectes de l'illa de calor a les nostres ciutats.

Les polítiques ambientals han de fer possible aquest canvi de model cap a una transició ecològica de la nostra economia, per assolir la neutralitat climàtica i una

transició justa per a tothom, perquè ningú pot quedar enrere. En especial aquells que tenen menys capacitat i són més vulnerables, és per aquests, pels que hem d'encetar els mecanismes necessaris en política energètica, habitacional, educativa, de transport, de mercat de treball i de polítiques fiscals, perquè aconseguixin els mateixos nivells d'igualtat i de capacitat per assolir aquesta transició ecològica.

Cal integrar la perspectiva de la sostenibilitat ambiental en tota presa de decisions i en totes les polítiques: des de la gestió dels espais naturals i la política ambiental, la política d'energia i infraestructures, la política industrial i de mercat de treball, les polítiques de mobilitat sostenible les polítiques territorials i habitatge, les polítiques d'innovació i recerca, les polítiques educatives, socials i de salut i les polítiques locals fins a les polítiques fiscals.

Mitigació dels efectes del canvi climàtic

Com s'ha fet esment anteriorment a la ponència, alguns dels efectes del canvi climàtic s'estan fent ben patents actualment. Episodis de temperatures i fenòmens meteorològics extrems, sequera, entre d'altres, afecten greument determinats col·lectius vulnerables i també l'activitat econòmica.

Hi ha una part de la gestió de la crisi climàtica que ha de ser evidentment el seu combat per aconseguir revertir-la a partir d'una transició verda, justa i real que no deixi ningú enrere. Però hi ha una altra part de la gestió de la crisi climàtica, i és el conjunt d'accions i polítiques públiques, que cal emprendre per a fer front als efectes ja existents com els esmentats al paràgraf anterior i en altres parts de la ponència.

Davant la progressiva pujada de temperatures mitjanes i l'increment progressiu d'episodis de calor extrema, cal emprendre mesures d'eficiència energètica i d'aïllament tèrmic dels habitatges pitjor adaptats a aquesta nova situació.

També és necessari adaptar els pobles i ciutats perquè aquests puguin ser habitables i es pugui gaudir de certa normalitat fins i tot en aquests episodis de calor. L'habilitació d'ombres naturals en parcs, carrers i avingudes que permetin passejar o moure's activament amb temperatures mitigades serà cabdal. A més, caldrà impulsar el desplegament de refugis climàtics a on es pugui continuar desenvolupant la vida comunitària a les ciutats malgrat que s'estiguin patint onades de calor extrema.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Davant els fenòmens meteorològics extrems, que cada cop seran més nombrosos, cal anar invertint en infraestructures més resilientes davant els temporals de vent i pluges i en els sistemes de prevenció i alerta d'aquests. A més, cal establir els mecanismes i recursos econòmics, legals i administratius per a l'acceleració de la reparació primerenca dels possibles desperfectes ocasionats pels temporals. Cal que les ciutats i pobles estiguin preparats.

El canvi climàtic requereix respostes ambicioses, compartides, des del multilateralisme i amb estructures federals. Nosaltres som el partit que pot donar compliment als ODS (Objectius de Desenvolupament Sostenible). Som el partit que pot aplicar les directives europees. Som els més implicats a la governabilitat d'Espanya. Som els que podem crear les noves estructures metropolitanes necessàries i fomentar aliances urbanes-rurals. Som els partidaris de diàleg amb totes les persones i a tots els nivells. Som el partit de les solucions. Els independentistes han perdut una dècada amb unes apostes unilaterals estèrils que no han donat respostes als reptes existents.

El canvi climàtic afecta principalment les persones més vulnerables, augmentant les desigualtats (existents en termes de classe, gènere i territori). Com a socialistes i internacionalistes defensem que sense justícia climàtica no hi ha justícia social, és per aquest motiu que considerem indispensable una transició ecològica justa que redistribueixi els costos i oportunitats associats amb el canvi cap a una economia verda i un model sostenible de consum i vida diària. La transició ecològica no ha de generar guanyadors ni perdedors ni augmentar les desigualtats socials, territorials i ambientals. Per tant, qui contamina més ha de ser qui faci l'esforç de canvi més gran. Tots n'hem de sortir beneficiats, ja que la lluita contra el canvi climàtic, a més de ser una urgència universal, representa una gran oportunitat transformadora per avançar cap a un món més lliure, segur i just que tingui cura del clima i la biodiversitat.

La lluita contra l'emergència climàtica representa un contracte social de solidaritat i responsabilitat amb les generacions futures i assegura la preservació del nostre planeta, la qualitat de vida de les persones i la prosperitat. Allà on governem els i les socialistes, accelerarem l'Agenda 2030 com a una guia inspiradora dels canvis i transformacions necessàries per reduir la petjada ecològica i fer sostenible tant l'economia com la vida quotidiana.

Reiterem la nostra vocació ecologista, ja expressada en anteriors congressos, i el nostre compromís amb l'agenda verda. La magnitud del repte de la lluita contra la degradació ambiental, la pèrdua de biodiversitat, el canvi climàtic, la transició

energètica i la sequera són de gran importància i de caràcter estratègic. La resposta a l'emergència climàtica és una cursa contra-rellotge que, cada cop, es fa més urgent i requereix teixir grans aliances entre la societat civil, la comunitat científica, el sector públic, el sector privat, els sindicats i la ciutadania. El nou marc del Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima 2021-2030 a Espanya i la Llei 7/2021 de canvi climàtic i transició energètica a Catalunya, han fixat uns criteris flexibles i oberts per poder tenir tota l'ambició en una Catalunya Verda per al 2030. I poder assolir la neutralitat climàtica prevista per la UE l'any 2050.

El país acumula un retard molt preocupant en la lluita contra el canvi climàtic, en aspectes claus per la prosperitat del país com: l'adopció d'energies renovables, el desenvolupament de l'economia circular, la mobilitat sostenible, la reducció de la contaminació, la transició agroalimentària, la potenciació i enfortiment de la infraestructura verda i marítima, la defensa de la biodiversitat, el canvi cultural per adaptar-nos a l'emergència climàtica. Aquest retard és causat per la inacció dels governs anteriors. Malgrat que la transició ecològica és el principal repte social de la nostra època, els governs independentistes no l'han considerat una prioritat.

Els i les socialistes treballarem per implicar la ciutadania en la transició ecològica, facilitant l'accés a les energies renovables, al cotxe elèctric i als modes de mobilitat més sostenibles, a l'ús responsable dels recursos hídrics i energètics, a un correcte tractament dels residus industrials i domèstics, a l'opció de les empreses per l'economia circular, etc. El camí cap a la transició ecològica no pot ser dirigit només des de la unilateralitat i, per tant, una Generalitat conseqüent serà aquella que promogui les aliances amb la ciutadania que la facin possible.

2.2. LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA DESCARBONITZADA I RENOVABLE

Catalunya té una dependència energètica molt alta, amb el 92% del consum d'energia primària provinent de combustibles fòssils i nuclears, que genera una important factura directa en la importació de recursos i unes externalitats ambientals, així com alts costos socials i sobre la salut de les persones.

Els i les socialistes defensem un nou model energètic renovable i descarbonitzat, que s'adapti a cada racó del nostre territori segons les pròpies característiques socials, naturals i paisatgístiques. En els darrers deu anys hi ha hagut una paralització total de noves instal·lacions de renovables, augmentant el retard en el desplegament de la transició energètica i la distància amb altres zones d'Espanya i de la UE. Una part ha sigut per culpa de la manca d'un projecte clar i ambiciós i per

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

la inacció dels últims governs de la Generalitat, i una altra part pel rebuig que la implantació de molts d'aquests projectes desperta en el territori. Tot plegat, requereix una estratègia ferma i coordinada per al conjunt de Catalunya, però no d'esquena al territori sinó amb una bona planificació (eina socialista per excel·lència) que permeti la participació local i adapti els plans a cada àmbit territorial segons les seves característiques socioambientals i llurs necessitats.

En els darrers 10 anys hi ha hagut una paralització total de noves instal·lacions de renovables, augmentant el retard en el desplegament de la transició energètica i la distància amb altres zones d'Espanya i de la UE. Catalunya té una dependència energètica molt alta, amb un 92% provinent de combustibles fòssils i nuclears, una important factura directa en la importació de recursos i unes externalitats ambientals, així com alts costos socials i sobre la salut de les persones.

La descarbonització significa un gran repte, però alhora representa també una oportunitat per a Catalunya. No assumir aquesta transició amb l'impuls necessari és una irresponsabilitat en termes ecològics i pot significar que Catalunya pateixi efectes ambientals imprevisibles (la sequera actual n'és un exemple) i alhora perdi oportunitats de progrés i industrialització de la nova economia verda, després d'una dècada perduda i d'inacció en aquest àmbit. Volem impulsar les mesures i eines que calguin per aconseguir la major transformació econòmica des de la revolució industrial i els socialistes ho volem i podem liderar. Podem oferir solucions i un horitzó d'esperança. Podem i volem ser el partit del futur.

En un context geopolític canviant, on molts dels conflictes són causa o conseqüència dels recursos vinculats a l'energia, la descarbonització ens aportarà seguretat energètica i autonomia estratègica. I per fer-la possible des del govern d'Espanya, es destinen el 37% dels fons europeus Next Generation a la transició ecològica i condicionem la resta dels fons al fet que no es generi un deteriorament ambiental.

Governarem des de la Generalitat, igual que ho fem i ho continuarem fent des dels ens locals, per assolir els objectius estratègics 2030 fixats per la Unió Europea: assolir el 42% de renovables sobre l'ús final d'energia, un 39,5% de millora de l'eficiència energètica i un 74% d'energia renovable a la generació elèctrica.

Impulsarem les eines de planificació necessàries per a la transició energètica justa com el pla territorial per les energies renovables, el pla de descarbonització de l'economia catalana 2030-2050, el pla d'adaptació al canvi climàtic, el pla nacional de l'aigua i estratègia economia circular i els pressupostos de carboni. Sempre des d'un compromís social irrenunciable considerem l'abastament d'aigua i energia un

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

dret social bàsic: cap persona ni família pot estar privada del subministrament elèctric o d'aigua per cobrir les necessitats vitals bàsiques a causa del seu nivell de renda.

Potenciarem l'electrificació del model energètic per impulsar les energies procedents de fonts renovables, especialment l'eòlica i fotovoltaica, complementades amb el recurs hidroelèctric, la biomassa, geotèrmia, sistemes d'absorció (aprofitament del vapor o aigua calent sobrant per generar fred) i els residus. Necessitarem capacitat d'emmagatzematge en centrals elèctriques reversibles (bombejos), en bateries o d'hidrogen verd. Promourem una planificació territorial basada en el recurs eòlic o fotovoltaic que garanteixi la participació de totes les parts implicades, inclosos els ens locals.

Tots els municipis hauran de facilitar la instal·lació de renovables, especialment per l'autoconsum, i els territoris més adequats segons el Pla Territorial de Renovables Català (PLATER), seran els receptors d'infraestructures energètiques, però amb la garantia que es preservaran els seus ecosistemes i que tota instal·lació tindrà el seu propi Pla de naturalització en les seves dependències.

I seguirem el pla de tancament de les centrals nuclears de Catalunya abans del 2035.

Cal articular un sistema just i equilibrat, de consens, amb els diferents territoris i tots els agents implicats en el procés de canvi. En aquest sentit, proposem un seguit de mesures com la creació d'un fons de cooperació local específic per als municipis productors nets d'energies renovables, establir un sistema de preferència en les subvencions de concurrència competitiva de la Generalitat, posar en marxa programes específics de regeneració i rehabilitació de centres urbans, promoure un "bonus verd" com a mecanisme de col·laboració entre el sector privat i les administracions locals, i l'obligació de reservar una part del territori municipal per a la instal·lació de plantes d'energies renovables.

Cal donar suport a la creació de comunitats fotovoltaïques.

A més de la promoció de fonts d'energia renovables a gran escala, el foment de l'autoconsum compartit en els municipis locals és essencial per a enfortir la resiliència energètica en l'àmbit comunitari. Aquest model energètic descentralitzat no sols aprofita els espais disponibles en les àrees urbanes i rurals, sinó que també crea una xarxa de comunitats energètiques interconnectades reduint la dependència energètica de la xarxa elèctrica pública.

La transició ecològica no s'ha de subscriure exclusivament a les accions futures a desenvolupar. L'acció de degradació d'espais, tant naturals com industrials, en èpoques passades per la industrialització descontrolada, fa necessària la descontaminació i la regeneració d'aquests entorns per a la seva utilitat pública. Potenciarem la regeneració d'aquells espais degradats de Catalunya, amb mesures que ajudin a la recuperació i utilitat pública d'aquests entorns.

2.3. RESILIÈNCIA HÍDRICA, LA LLUITA CONTRA LA SEQUERA

Dins de l'emergència climàtica i els seus múltiples efectes, darrerament s'està produint un que ha esdevingut urgent: la manca d'aigua. Els darrers 10 anys de governs de la Generalitat han sigut un autèntic parèntesi en la gestió de l'aigua a Catalunya. Ha mancat previsió i inversions. Les mesures que s'emprenguin ara serviran per mitigar la sequera actual, però no per a la gestió d'una crisi ambiental que esdevindrà endèmica. Per aconseguir redreçar la situació hidrològica de Catalunya caldrà col·laboració amb la resta de comunitats autònomes i amb l'Estat i tractar la problemàtica d'una manera integral, tal com és el cicle de l'aigua.

Un dels efectes del canvi climàtic és que la pluviometria disminueix a Catalunya i que els fenòmens meteorològics s'han tornat més extrems. Les inundacions d'Alcanar o el temporal Glòria i la borrasca Filomena en són un bon exemple. Plugues torrencials que no només provoquen inundacions, també dificulten l'emmagatzematge d'aigua en aqüífers i pantans. L'augment de la temperatura redueix, a més, la proporció de nevades, que és una forma natural d'emmagatzematge i de suavitzar el cicle de l'aigua anual.

Segons els informes avançats de la futura Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic 2021-2030, algunes zones de les capçaleres dels rius catalans podrien patir períodes secs més llargs que els actuals en el pròxim trentenni. A més, si es té en compte que per a la zona nord-est del país es projecta una reducció de la precipitació mitjana anual per damunt del 30% per al període 2021-2050, es podria posar en perill la capacitat dels embassaments actuals per abastir aigua a l'agricultura de regadiu i alhora a les necessitats domèstiques dels ciutadans i ciutadanes. Per tant, és necessari la implementació de mesures per a l'eficiència del reg actual i, sobretot, per a la reducció de les necessitats d'aquest, així com la reducció del consum individual de l'aigua, conscienciant de la millor utilització d'aquesta.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

El sector agrícola gasta el 70% de l'aigua consumida a Catalunya. Els socialistes són conscients que el sector agrícola és un sector estratègic, i invertirem en subvencions i ajudes al sector primari per a la modernització d'instal·lacions per un ús eficient del aigua i poder assegurar la continuïtat de l'activitat del sector en el temps malgrat el canvi climàtic i les possibles situacions de sequera recurrents que ens esperen en el futur.

Cal recordar que en els darrers quaranta anys s'han viscut set episodis de sequera rellevants a Catalunya. Els més recents, els de 2002, 2005, 2007-2008, 2016-2017 i l'actual que arrosseguem des de 2022, en especial, l'actual. Hem de ser conscients que Catalunya és especialment vulnerable al canvi climàtic i necessita estar especialment preparada per a les conseqüències meteorològiques.

L'aigua és un dret humà, i en ple canvi climàtic i en temps de sequera no podem tolerar una pèrdua mitjana del 15% del cicle de l'aigua, lluny del 5% dels països capdavanters. Digitalitzarem la gestió de les xarxes distribuïdores i finançarem noves infraestructures de captació, potabilització i reutilització per diversificar el subministrament.

Els i les socialistes prioritzarem la inversió en infraestructures de regeneració, reutilització i dessalinització de l'aigua i utilització aigües freàtiques. En un escenari d'instal·lacions d'energies renovables descentralitzades que poden proporcionar energia més barata, pot ser viable obtenir aigua a un cost raonable per desvincular la demanda d'aigua de la seva dependència o extracció del cicle natural; per això, entre altres mesures, establirem l'obligatorietat de la instal·lació d'un sistema de doble xarxa d'aigua a les noves construccions pel reaprofitament de les aigües grises.

Però, amb tot, caldrà incloure mesures de racionalització, que ens acostin a un creixement contingut i sostenible, per evitar haver d'anar a un decreixement dràstic en un futur.

Aprovarem un Pacte Nacional de l'Aigua que asseguri les infraestructures necessàries per desacoblar el cicle de l'aigua de la pluviometria provocada pel canvi climàtic, tot mantenint els cabals ecològics dels rius, que són clau per a la supervivència dels ecosistemes de les capçaleres dels rius, que proporcionen serveis ecosistèmics fonamentals, com el cicle de l'aigua. Promourem la recuperació dels aqüífers, així com la reducció de la contaminació. Promourem la modernització del reg i la reutilització de l'aigua amb un pla de racionalització per a la demanda agrícola.

Promourem un model de governança entre la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments del país per col·laborar i coordinar les millores i les garanties d'una bona xarxa d'abastament d'aigua pels diferents usos.

2.4. L'AGENDA VERDA: MILLORS OPORTUNITATS I QUALITAT DE VIDA

Hem de redefinir una estratègia catalana sobre la biodiversitat 2030, perquè l'actual ja s'ha quedat desfasada atesa l'acceleració dels efectes del canvi climàtic i de la necessitat de reajustar les mesures pensades fa anys. En només dues dècades, Catalunya ha perdut un 25% de les espècies autòctones del territori. En ecosistemes com els rius, els llacs i els aiguamolls, es calcula que la pèrdua d'exemplars és superior al 50% en moltes espècies. En entorns agrícoles, el 30% dels animals han desaparegut. I als boscos, un 10%. Però la major part dels científics ja adverteixen i reclamen la necessitat de treballar en mesures de resiliència enfront dels efectes del canvi climàtic i no únicament de frenar-lo. Mesures com la recuperació i la renaturalització dels ecosistemes malmesos (principalment zones de rius i entorns urbans), garantir els cabals mínims ecològics de rius i estanys, o fomentar la ramaderia extensiva i adaptar la gestió forestal o recuperar el mosaic mediterrani, s'han convertit en objectius prioritaris per treballar la resiliència davant el canvi climàtic global.

Alhora promourem el benestar animal i l'educació ambiental i la sostenibilitat com a eix transversal en escoles, instituts i universitats.

Els i les socialistes hem liderat històricament els avenços socials i en drets al nostre país. De la mateixa manera, hem de liderar les demandes socials del segle XXI avançant en la protecció i la defensa dels animals.

Hem liderat els canvis normatius necessaris tant a Catalunya com a l'Estat, amb les modificacions dels codis civils i del Codi Penal i en les aprovacions de les lleis de protecció dels animals per tal de garantir la lluita contra el maltractament i abandonament animal. Aquests canvis normatius ens han fet progressar de manera evident i ara hem de garantir el seu compliment i desenvolupament.

A més, hem de centrar-nos a revertir les xifres d'abandonament i maltractament animal, hem de conscienciar sobre la importància de l'esterilització, hem de treballar per la gestió eficaç de les colònies felines mitjançant el mètode CER, hem de promoure l'adopció i desincentivar la compra, hem de conscienciar sobre la tinença responsable d'animals i hem de promoure el civisme i en la creació de campanyes de sensibilització a la població. I també hem de promoure la integració

dels animals a les polítiques socials, culturals i educatives. En definitiva, els i les socialistes hem de promoure la cultura del respecte cap als animals, entenent que la protecció i la defensa dels animals forma part també d'un necessari equilibri mediambiental i de la recuperació del planeta.

A Catalunya no hi ha una política de gestió i planificació dels boscos, cosa que creiem que ha de canviar, ja que hem de mantenir una massa vegetal i ecosistemes saludables i a la vegada podrien utilitzar la biomassa de gestió com a font d'energia renovable i disminuir el risc d'incendis. Cal, doncs, dissenyar i implementar un Pla d'Aprofitament de la biomassa forestal, en col·laboració amb els propietaris dels boscos (privats i públics), que contribueixi al doble objectiu de reduir el combustible acumulat als boscos, per reduir la propagació dels incendis i de diversificar les fonts d'energia.

Per dur a terme aquesta veritable transició en el nostre sistema econòmic cal abordar la perspectiva territorial. Catalunya no té un model de país en general, ni un model d'ordenació territorial des de l'últim programa de planejament territorial, desenvolupat pel govern tripartit, que cal adaptar als nous reptes climàtics i estratègics. Es planifiquen nous desenvolupaments urbans i rurals o infraestructures de tot tipus sense un full de ruta que comú a 2030 o 2050. La major part de les problemàtiques ambientals depenen del model d'ocupació del territori. A Catalunya, el 80% de la població viu en el 20% del territori del corredor litoral que abasta des de l'àrea urbana de Girona fins a la de Tarragona passant per Barcelona. Això configura un model territorial que sobrecarrega l'impacte ambiental en un territori que corre el risc d'arribar al col·lapse. Un territori condemnat a reciclar teixits preexistents per arribar a la triple sostenibilitat (ambiental, social i econòmica) tant en els barris més vulnerables on ens juguem la cohesió social de la Catalunya dels 8 milions d'habitants abandonats per la Generalitat des de la Llei de barris, com en els polígons industrials i sectors d'activitat econòmica per atreure nova economia 4.0, com en les destinacions turístiques en reconversió o en les urbanitzacions i teixits de baixa densitat.

Més enllà d'aquest àmbit, cal promoure un model territorial policèntric que involucri diferents nivells a totes les parts del territori i en especial als territoris en regressió demogràfica i de muntanya i que tendeixin a ser autosuficients en la resolució de les seves necessitats econòmiques i problemàtiques ambientals. Cal una xarxa de pobles i ciutats equilibrada que tendeixi a la màxima autosuficiència en la gestió dels seus propis recursos i de les externalitats ambientals, interconnectada entre si per sistemes eficients transport públics i infraestructures

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

digitals. Cal un nou model territorial per al període 2030-2050 com a instrument essencial per a l'actuació dels poders públics al territori, que ha de compatibilitzar la transició ecològica amb l'activitat econòmica de la nova economia, l'equitat social i l'accés a l'habitatge i els serveis dins model territorial equilibrat. Davant d'aquells que o no tenen model, els que diuen que sí a tot i els que diuen que no a tot, nosaltres hem de tenir-ne un de diferent, construït des de l'interès públic i inseparable del nostre model de societat. El projecte socialista passa per un compromís ferm amb una Catalunya més justa, cohesionada i sostenible, que posi en valor el nostre territori per tal que aquest esdevingui el marc de referència idoni per al progrés i el benestar de la ciutadania de Catalunya.

Hem de naturalitzar els municipis per tenir espais urbans verds i saludables. Hem de desenvolupar les ciutats verdes 3-30-300, de manera que es garanteixi la proximitat de les zones verdes a tots els barris. Qualsevol persona ha de tenir a uns 3 metres de casa seva arbres, a 30 m un parc i a uns 300 m una zona verda de més dimensions. Hem de desenvolupar les ciutats verdes accessibles en 15 minuts, de manera que els serveis bàsics estiguin a menys de 15 minuts a peu o en bicicleta de casa. En el marc de l'Agenda Verda a pobles i ciutat s'inclourà un nou Pla de Barris Verd. La transició ecològica ofereix l'oportunitat de repensar els nostres barris, els nostres edificis, els nostres pobles i la nostra forma de vida per un futur més sostenible a través del disseny urbanístic amb una major naturalització de l'espai públic.

La calor excessiva i sostinguda comporta un augment de la mortalitat i la morbiditat, especialment en els grups més vulnerables, persones que o bé per la seva situació socioeconòmica o bé per la seva condició, salut o edat pateixen de manera més directa els efectes de la calor, per exemple la gent gran.

Es preveu que, pels efectes de la crisi climàtica, cada vegada hi hagi més freqüència i intensitat d'onades de calor. Així mateix, l'exposició a temperatures fredes també està relacionada amb un augment de la mortalitat, i com en el cas de la calor, afecta també els grups més vulnerables, com la gent gran i les persones en situació de sensellarisme.

Per tot això, impulsarem una xarxa catalana amb refugis climàtics a tots el municipis de Catalunya, tant d'espais d'interiors com d'exterior per a garantir l'accés a un confort tèrmic a tota la població. Així mateix, donarem suport econòmic als projectes municipals dirigits a la millora de les condicions d'habitabilitat i confort de les llars de persones en situació de vulnerabilitat, per fer

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

front al pagament de factures de subministraments d'energia, aigua i d'altres subministraments.

Actualitzarem la llei de territori per afavorir que abans del 2030 totes les ciutats de més de 20.000 habitants tinguin plans d'urbanisme sostenible i de proximitat.

Assegurarem que abans del 2030 totes les ciutats de més de 20.000 habitants tinguin plans d'urbanisme sostenible i de proximitat en funcionament, i que les poblacions més petites hagin pogut dissenyar també projectes urbanístics adaptats a les seves característiques i al seu entorn. Cal estudiar de quina manera dissenyar espais que puguin acollir indústries netes amb les quals es puguin crear nous llocs de treball i noves oportunitats i serveis en pobles petits i entorns rurals on potser no serà compatible tenir un polígon industrial tal com l'entendem avui i amb un concepte urbà

Impulsarem les mesures per frenar la desertificació, apostarem pels corredors biològics i les infraestructures verdes. Vetllarem per una implantació territorial equilibrada de les energies renovables a Catalunya des del diàleg i l'entesa, creant un fons de cooperació local específic pels municipis productors nets d'energies renovables i altres incentius per als municipis i fiscalitat positiva per als veïns i veïnes de poblacions que proveeixen de serveis ecosistèmics i d'energies netes, com les hidroelèctriques, eòliques o els horts solars, que contribueixen a abastir les grans ciutats i zones industrials.

Promourem la renovació del parc d'habitatges amb criteris de sostenibilitat i eficiència. Serà un dels millors exemples de com la transició energètica també serveix per millorar qualitat de vida dels barris, la competitivitat econòmica de Catalunya i crear nous llocs de treball vinculats a la nova economia verda. Segons l'OIT, fins al 2030 al món es crearan 24 milions de llocs de treball gràcies a l'economia verda i circular. Catalunya ha de ser un país referent de la prosperitat sostenible i responsable i de la creació de nous llocs de treball i empreses d'eficiència energètica, energies renovables i gestió de residus. Aquesta mesura pot beneficiar especialment les poblacions petites i del medi rural i contribuir d'aquesta manera a frenar el despoblament

Ens cal una normativa d'edificabilitat actualitzada, tant per a edificis d'habitatges com per a qualsevol altre, que contempli l'obligatorietat que tot nou edifici compleixi uns estàndards exigents d'edificació sostenible i de manteniment també sostenible; hauria de contemplar tant l'estalvi energètic com la reutilització d'aigües grises, els nous espais necessaris per a la separació de les deixalles, la recàrrega de vehicles elèctrics, l'espai d'apartament de vehicles, etc.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Promourem la transició cap a una mobilitat sostenible i descarbonitzada. Potenciarem la introducció de líquids renovables que són clau per a la descarbonització del transport pesat de mercaderies, aviació i navegació. Augmentarem i millorarem el transport públic i impulsarem l'electrificació de la mobilitat privada. Farem especial incidència en l'electrificació de la flota de mercaderies d'última milla que fa recorregut urbà.

Per ajudar a fer una transició de la mobilitat amb criteris de sostenibilitat ambiental, però també amb criteris de justícia social, impulsarem amb incentius directes o fiscals: els sistemes de mobilitat compartida, i com a altres països europeus, donarem suport als processos de *retrofit* (reconversió) dels vehicles de combustió a elèctrics i, finalment, potenciarem la descarbonització del transport pesat de mercaderies, aviació i navegació, amb la introducció de nous combustibles com l'hidrogen o altres líquids renovables.

La mobilitat és un àmbit crucial que afecta l'economia, l'abastiment, la reducció d'emissions, la salut i la qualitat de vida. Els i les socialistes busquem liderar un canvi cap a nous models de transport que no prioritzen només la indústria de l'automòbil, sinó que donin suport a les noves formes de mobilitat personal i col·lectiva, optimitzant els espais públics i promocionant la intermodalitat del transport.

Garantirem una vigilància eficaç de la qualitat de l'aire i monitorarem la reducció d'emissions de CO₂ per reduir els gasos d'efecte hivernacle dels sectors més contaminants (mobilitat, indústria, agricultura, producció d'electricitat i edificis).

Elaborarem els pressupostos de carboni de Catalunya, com a eina per complir els compromisos climàtics del país i no pujar els 1,5° i descarbonitzar l'economia, com marca la Llei 16/2017 de canvi climàtic de Catalunya. Per això, també donarem els recursos econòmics i humans necessaris a la Comissió de persones expertes sobre Canvi Climàtic per poder fer el seu treball de preparar una proposta de pressupostos quinquennals, que servirà de guia al Govern per elaborar el seu projecte, que haurà de referendar en el Parlament.

Obrirem una línia d'assessoria i suport als sectors econòmics més afectats pels seus processos de descarbonització, especialment per les petites i mitjanes empreses. Volem garantir la seva viabilitat econòmica i el manteniment dels llocs de treball, a la vegada que fan els canvis necessaris per fer la transició cap a processos de producció més sostenibles.

El model d'Ecoembes no és just per a la ciutadania. Hem de trobar solucions que promoguin el reciclatge premiant la utilització i la separació d'envasos ecològics. El sistema actual consisteix en el fet que el consumidor pagui l'envàs quan compra el producte i després hagi d'abonar per la seva recollida i tractament. El model beneficia les empreses membres del consorci, quan el seu centre hauria de ser el ciutadà. S'han d'explorar models europeus com l'alemany.

2.5. EQUILIBRI TERRITORIAL ENTRE EL MÓN URBÀ I RURAL

Catalunya té una distribució territorial de la població, riquesa i envelliment molt desigual i preocupant. Les àrees metropolitanes del país cada vegada concentren més població i generen molt més progrés econòmic i social per les persones que hi viuen, mentre que la majoria de les zones menys poblades presenten importants dèficits, tant pel que fa a les oportunitats laborals com d'accés als serveis públics bàsics.

Cal repensar i articular un projecte de país amb oportunitats per a totes les persones i comarques. I això, independentment del territori on s'hagi nascut o on s'hagi decidit viure per decisió pròpia. És important planificar i construir una xarxa territorial de serveis públics bàsics i també impulsar una distribució més equitativa de la indústria i les empreses del país.

Una eina fonamental per a aconseguir una millor distribució tant dels serveis públics com de la indústria i les empreses és l'enfortiment de la xarxa de ciutats intermèdies del país que han d'actuar, cadascuna d'elles, com a centre de serveis, de coneixement i d'economia per als pobles i territoris que en depenguin.

Cal treballar perquè els òrgans municipals i la població en general que viu en els territoris rurals i d'àrees de muntanya se sentin implicats i destinataris de les polítiques del govern que massa sovint es dissenyen amb mirada metropolitana i de grans ciutats. Cal avançar cap a una nova lògica d'equilibri territorial que previngui i eviti les esclatxes socials, territorials, manca d'expectatives, serveis bàsics, etc. I les desigualtats ja estructurals causades per la manca de polítiques basades en les necessitats i les situacions reals, específiques, i també diverses, de l'àmbit rural i muntanyenc, amb iniciatives de compromís rural que enforixin la implicació i el sentit de pertinença en aquestes àrees, igual que es fa per als àmbits urbans i metropolitans.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

L'accés a la salut els 7 dies a la setmana, les 24 hores al dia, l'educació, la mobilitat i els serveis socials, entre d'altres, són fonamentals per garantir que es fixi població al territori i afecten molt directament en les necessitats bàsiques de la ciutadania.

Al mateix temps, resulta essencial desencallar i materialitzar les inversions i infraestructures bàsiques de les zones rurals per fer-les més habitables i amb major qualitat de vida per a les persones que hi viuen. Tant l'arribada de la fibra òptica o cobertura 5G, la modernització de regadius o la millora de les connexions viàries i d'un fort sistema de transport públic, entre d'altres, ajudarien a pal·liar els efectes de la bretxa territorial actual.

Cal que el govern consideri l'escola rural com a estratègia nacional per avançar cap a l'equitat i la igualtat d'oportunitats. El sentit de pertinença a un lloc i un territori afavoreix la retenció de la població i del talent. Per això, cal posar els mitjans i recursos per a la formació en tots els seus nivells a l'abast de tot el territori.

Resulta preocupant observar com existeix un sentiment majoritari i creixent de greuge i menysteniment cap a les zones rurals per part de les administracions públiques i dels espais de poder. Aquest allunyament emocional per la falta de respostes adequades s'ha de tenir en compte i s'ha de contrarestar amb una política més propera al sector agrari i ramader, adaptada i amb més recursos distribuïts de manera més equitativa. Cal reduir la burocràcia administrativa de la Política Agrària Comuna (PAC), exigir que els productes importats de fora de la UE compleixin els mateixos requisits que els productes espanyols (clàusules mirall), possibilitant la identificació de l'origen i de les diferents etapes dels processos de producció i distribució, i millorar l'adequació de la normativa del benestar animal a la realitat del món rural.

Les comarques de muntanya estan integrades per la Cerdanya, el Ripollès, la Garrotxa, el Berguedà, el Solsonès, l'Alt Urgell, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, l'Alta Ribagorça i el territori de l'Aran, sense deixar de banda el massís del Montseny i el dels Ports de Tortosa-Beseit.

Les polítiques de muntanya s'han de coordinar amb la resta de països i territoris amb qui compartim les muntanyes i les valls pirinenques, tot fomentant les relacions socials, comercials o de serveis públics compartits. Aquestes relacions entre territoris per impulsar projectes compartits són França, Andorra i Aragó i caldrà pensar i trobar eines de caràcter federal per a una bona coordinació i cooperació, tot superant les barreres administratives.

Finalment, s'ha de fer un canvi substancial en la presa de decisions de les polítiques públiques que afecten les zones de muntanya, i rurals en general. El desconeixement de la seva realitat i els reptes de futur que tenen dificulten, en molts casos, que les noves lleis, normes o pressupostos públics tinguin els efectes desitjats amb l'impuls d'una cogovernança territorial perquè les zones de muntanya tinguin un marc normatiu propi i específic que ajudi a desenvolupar un creixement equilibrat i sostenible adaptat al territori.

Ens cal establir un contracte social entre el medi rural i el medi urbà. La transició ecològica implicarà abordar transformacions sobre el model territorial amb efectes importants en les ciutats, municipis i la relació entre ells. L'agricultura serà motor de generació de riquesa i llocs de treball a més d'un element vertebrador del territori.

Des de l'administració tenim el mandat d'apostar per noves tècniques que s'adaptin a la nova realitat econòmica, social i ecològica. El progrés ha d'incloure tots els sectors i aprofitar les sinergies positives en la col·laboració camp/ciutat.

3. CREIXEMENT ECONÒMIC just i sostenible

3.1. EL DRET AL TREBALL I L'OCUPACIÓ DE QUALITAT

El paper històric del socialisme democràtic és la defensa de la igualtat social i la millora de les condicions de vida de les classes mitjanes i treballadores. De fet, l'evidència demostra que és l'equitat el motor del creixement i la prosperitat, no pas la desigualtat, que n'és un fre limitador. Per continuar avançant cap a una societat més igualitària i inclusiva, necessitem facilitar les bases redistributives per a un creixement econòmic sostingut i sostenible que, després, permeti redistribuir i assegurar pensions dignes i serveis avançats de benestar i cohesió social.

La crisi del 2008 i les polítiques d'austeritat neoliberal de la dreta són receptes fracassades que van accentuar la desigualtat social i el patiment de les famílies i els joves i van allargar la recessió econòmica. Gràcies a la influència de les forces socialdemòcrates, la Unió Europea està donant una resposta diferent de la crisi 2020-2021 conseqüència de la pandèmia de la covid, recuperant el paper actiu dels estats i els poders públics com a inversors, dinamitzadors econòmics i proveïdors de serveis públics, seguretat laboral i cohesió social. Tot i les dificultats del nostre temps, la socialdemocràcia és la millor garantia d'una prosperitat inclusiva i solidària que no deixa ningú enrere.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Els i les socialistes hem d'apostar amb fermesa per una ocupació de qualitat en la qual totes les persones treballadores ens sentim plenament reconegudes i on puguem comprovar que l'esforç repercuteix positivament tant de manera individual com col·lectiva. D'aquí la importància de potenciar un model d'empresa que aposti pel benefici de totes les persones que es veuen afectades per la seva activitat i no únicament pel benefici dels accionistes, plenament reconegudes, independentment del seu origen o qualsevol altre motiu.

Aquesta aposta agafa força davant dels profunds canvis que està experimentant el nostre model productiu, i on la necessitat de fer-ho sense deixar ningú enrere esdevé imprescindible. En aquest sentit, el paper de les organitzacions sindicals i de la negociació col·lectiva és la millor garantia de tenir uns centres de treball més justos, resilients i productius, tal com es demostra a les economies més avançades del nostre entorn.

Una organització del treball amb participació de les persones treballadores, que asseguri la implicació i participació dels treballadors i les treballadores en el funcionament ordinari de les tasques. Aquesta participació ha de suposar més motivació i un major compromís de les persones en la millora dels sistemes i procediments productius, i és un element clau per abordar un dels grans reptes de l'economia: la millora de la productivitat.

La digitalització i la descarbonització són dos dels grans reptes del mercat de treball, en termes de les competències necessàries i de transició cap a un nou model productiu. Per tal de fer-hi front i convertir els reptes en oportunitats, necessitem un nou contracte social que permeti accedir en igualtat al treball, combatre les desigualtats i repartir els costos mentre es garanteix l'acompanyament en els trànsits laborals, i s'assegura el temps per conciliar la vida laboral, familiar i personal.

El món del treball està canviant i el nostre deure és facilitar l'adaptació dels treballadors i les treballadores a la nova realitat oferint formació, acompanyament i competències (especialment orientades a la transició ecològica, l'economia de les cures o la revolució industrial 4.0) per generar noves oportunitats d'ocupació, tenint en compte les necessitats de cada territori.

Cap a la plena ocupació. Catalunya ha de liderar les taxes de persones en actiu del nostre estat, sense perdre de vista l'objectiu de la plena ocupació. En aquest sentit, cal una estratègia de país que aposti per la creació de condicions d'ocupabilitat de les persones treballadores en situació d'atur, posant a la persona en el centre dels serveis que ofereix el SOC, que necessita una reforma integral, per esdevenir una

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

eina accessible per a aquelles persones que necessiten adaptar-se als nous requisits del món del treball, oferint-los oportunitats de formació i actuant com a connector entre les necessitats de les empreses i les persones que busquen oportunitats laborals.

La digitalització, la intel·ligència artificial (IA) i la robotització han de suposar un increment de la productivitat. Nosaltres treballarem per tal que això reverteixi en una reducció de les jornades laborals, una millor oportunitat per a la conciliació familiar i un major repartiment del treball sense pèrdua de poder adquisitiu. Hem d'aprofitar la feina que fan les màquines per alliberar temps en benefici de les persones, no per enriquir una minoria elitista que concentra la riquesa del país.

El lloc de treball és el principal patrimoni dels treballadors i la seva limitada protecció davant les decisions empresarials genera força inseguretat, per la qual cosa considerem que en els acomiadaments procedents cal reforçar la causalitat i en els acomiadaments improcedents assignar al treballador en exclusiva l'opció d'escollir entre reinserció i acomiadament amb indemnització. Aquesta mesura ajudarà a equilibrar les relacions entre treballadors i empresaris en les negociacions laborals.

La precarització de determinats llocs de treball, l'augment global de treballadors autònoms, la subcontractació, l'economia submergida o les economies de plataforma ens indiquen que els mercats de treball són cada cop més incapaços de garantir llocs de treball de qualitat i amb salaris sostenibles. Per això cal destacar l'aposta socialista a Espanya per regular i millorar les relacions laborals per tal d'evitar que esdevinguin noves formes d'abús i dotar-les de seguretat econòmica.

Un mercat de treball desregulat és un mecanisme de reproducció de les desigualtats, i l'actuació de l'esquerra des dels governs l'han convertit en un mecanisme per contribuir a la seguretat econòmica, evitant esdevenir un simple repartiment de la precarietat.

Sense dubte, no serà possible assolir un mercat de treball just i garant de la seguretat econòmica si les discriminacions laborals per raó de gènere continuen presents. Les diferents bretxes, sobretot la de gènere, que recorren el món laboral han de ser eliminades per poder afirmar i garantir que un lloc de treball garanteix l'emancipació i la igualtat d'oportunitats. En el mateix sentit, hem de promoure una discriminació positiva que permeti equiparar els índexs d'atur de les persones amb discapacitat física o intel·lectual que volen optar a un lloc de treball.

En el mateix sentit, hem de promoure una discriminació positiva que permeti equiparar els índexs d'ocupació de les persones amb discapacitat física o intel·lectual que volen optar a un lloc de treball.

Consolidarem les millores en protecció social i prestacions de les persones treballadores autònomes. L'augment del treball autònom, la subcontractació i l'economia de plataforma no es pot traduir en precarietat i inseguretat, sinó en drets laborals, treballs dignes i protecció de l'emprenedoria i l'economia de proximitat. Hem d'impulsar una millora de la fiscalitat dels autònoms, la reducció dels tràmits i procediments, augmentar els incentius per incloure'ls a la transició ecològica i digital i reforçant la seva competitivitat.

Defensem la participació dels treballadors i les treballadores en l'organització del treball i en la millora dels sistemes i procediments productius, com a element clau per a la millora de la productivitat i la motivació en entorns laborals que siguin equitatius, saludables i que permetin el creixement i promoció de les persones, també per als col·lectius vulnerables.

Per aconseguir una major implicació dels treballadors incrementant la seva participació en totes les decisions empresarials que els afecten, resulta imprescindible canviar la legislació vigent per reequilibrar la desproporcionada capacitat unilateral de l'empresari en la determinació de les condicions de treball i millorar els drets de participació col·lectiva, seguint el model d'altres.

La dignitat laboral i salarial requereix una inspecció de treball amb els mitjans suficients per a poder dur a terme les seves tasques, com a garant del compliment dels drets i les condicions laborals, que assegurï la salut en els llocs de treball, l'equitat de gènere i la no-discriminació, fiscalitzant i sancionant el frau, l'abús i l'explotació laboral, així com l'economia submergida.

Treballarem per a tots els i les pensionistes, perquè a l'Estatut dels Treballadors es garanteixi el manteniment a les persones jubilades en empreses (metal·lúrgiques, banca, elèctriques, telecomunicacions, etc.), els drets i beneficis, adquirits al llarg de la vida laboral, per mitjà de convenis col·lectius fora de les nòmines pensionables. Alhora, també cal treballar per garantir la representativitat i veu d'aquests treballadors i treballadores que ara estan en règim passiu per jubilació.

3.2. L'APOSTA PER LA INDÚSTRIA DEL FUTUR I L'ECONOMIA DIGITAL

Catalunya és una de les principals regions industrials d'Europa, malgrat la davallada que ha patit el sector en els darrers anys. La indústria representa,

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

actualment, el 20% de PIB de l'economia catalana i arriba al 50% si s'inclouen els serveis que hi estan directament relacionats.

Per tal de revertir la pèrdua de pes, la indústria catalana necessita afrontar una sèrie de reptes: la capacitació professional i la formació al llarg de la vida, la internacionalització de les empreses, una major inversió en recerca i innovació o la dimensió empresarial, i molt especialment una certa reconversió cap a la sostenibilitat ambiental. Per això, és imprescindible que comptem amb una bona política industrial per a Catalunya, que també dediqui atenció a la petita i mitjana empresa, amb recursos i instruments suficients, ben planificada i adaptada a les necessitats socials i ambientals de cada territori.

La indústria local és un sector clau pel fet que és fonamental per a la millora de la productivitat, l'ocupació de qualitat, la major inversió en innovació, i la capacitat de diversificar sectorialment l'economia, fet que la fa ser més resiliència per afrontar nous reptes i possibles noves crisis.

Hem de recuperar el lideratge industrial i reforçar el nostre accés als productes bàsics, però amb una reconversió i transformació més neta dels sistemes de producció. Per això, en el camp de la indústria, necessitem una indústria interdependent, connectada a les cadenes globals de producció, però resiliència i adaptable a les diferents conjuntures i necessitats.

Una indústria amb inversió i pactes sectorials de transició adreçada a alguns sectors tractors, i amb una especialització regional enfocada a àrees d'oportunitat, no tancades a un sol sector.

Una indústria basada en el coneixement i el respecte al medi ambient, on la tecnologia ens permeti abordar els nous reptes de la gestió de les dades, la intel·ligència artificial, la robòtica o la connectivitat de les coses, de la forma més sostenible possible.

Definirem una estratègia industrial alineada amb les polítiques europees de transició cap a la neutralitat climàtica i el lideratge digital, apostant per l'atracció de talent, l'emprenedoria, la innovació, i les *start-ups* en indústries de futur (6G, energies netes, robòtica, fabricació intel·ligent, *big data*, *IoT*, IA, xips, nanotecnologia, biomedicina, cadena agroalimentària o computació quàntica).

El nostre teixit econòmic està conformat en el seu 99% per microempreses i petites i mitjanes empreses (pimes). Aquestes creen dos de cada tres llocs de treball i contribueixen a més de la meitat del valor afegit del total generat per les empreses. Els i les socialistes, coneixedors d'aquesta realitat, volem reforçar els programes

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

per incrementar la competitivitat i la dimensió de les pimes amb més innovació i finançament. Així com governar i legislar tenint en compte aquesta realitat.

L'economia digital és una de les indústries més grans de Catalunya i d'ampli creixement internacional. De fet, Barcelona és la millor ciutat tecnològica del món que no és capital, segons diversos estudis, i és la segona ciutat europea amb el millor enfocament d'ecosistema tecnològic eficaç. Tot i això, tant a Barcelona com a altres ciutats de Catalunya tenim reptes que cal afrontar com l'atracció i retenció de talent, la inversió en noves tecnologies d'impacte com la intel·ligència artificial, les dades i els serveis al núvol. I la incorporació de les dones als STEAM.

Tanmateix, les oportunitats creades d'aquesta economia digital no s'hauran de focalitzar només als entorns urbans sinó també una gran oportunitat de dinamitzar les economies dels entorns rurals amb la incorporació del col·lectiu de nòmades digitals trencant el parany del binomi tecnologia/urbe.

Per això és imprescindible que els i les socialistes apostem per augmentar la inversió en les universitats i en els centres de formació professional integrats, que són els nostres centres de generació de coneixement i de capacitació professional, els centres de recerca i les infraestructures tecnologies estratègiques.

És per aquesta rellevància que cal que facilitem aquesta transició digital. Per això, impulsarem la digitalització i modernització de les pimes catalanes per fer-les més competitives i innovadores, facilitarem l'accés al coneixement a través dels centres tecnològics, oferirem formació i posarem recursos al seu abast per accelerar aquesta transició.

El sector turístic aporta un 12% del PIB de Catalunya i quasi el 13% dels llocs de treball, ara és el moment de promoure una transformació cap a un model sostenible, de qualitat laboral i salaris dignes, que requereix la promoció de la marca "Catalunya", alhora que faci compatible la indústria amb el turisme. Per això cal una revisió de la normativa reguladora i l'aprovació d'una nova llei de turisme de Catalunya, ja que l'actual és del 2002 i està del tot desfasada.

Els i les socialistes apostem per un model comercial competitiu: proper, modern, innovador i professionalitzat que generi activitat i ocupació arreu dels pobles i ciutats de Catalunya. Mobilitzarem recursos públics i una regulació favorable per garantir la viabilitat, el relleu generacional i l'adaptació del sector comercial a les noves demandes dels consumidors. Els socialistes apostem per un model comercial competitiu: proper, modern i professionalitzat que generi activitat i ocupació arreu dels pobles i ciutats de Catalunya. Mobilitzarem recursos públics i

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

una regulació favorable per garantir la viabilitat, el relleu generacional i l'adaptació del sector comercial a les noves demandes dels consumidors. Apostem per l'impuls de la digitalització del sector, la reducció de la burocràcia i de les tramitacions administratives i promoure la col·laboració publicoprivada entre les empreses i les administracions públiques, garantint un sistema fiscal i just especialment per les petites i mitjanes empreses.

El sector agroalimentari és el primer sector de l'economia de Catalunya i representa un 19% del PIB, amb una facturació total de 43.000 milions d'euros i ocupa 177.000 persones, segons dades de la Generalitat. La indústria agroalimentària reforça la nostra seguretat alimentària en situacions de crisi i ens fa menys dependents. Apostar per l'agricultura i la indústria alimentària sostenible garanteix l'abastiment d'aliments saludables, segurs i assequibles per a la ciutadania i també fa de motor d'activitat econòmica i de progrés a les zones rurals i més aïllades. Impulsarem polítiques relatives a la cadena agroalimentària, que ens permetin dotar-nos de tecnologies aplicades a augmentar l'eficiència mantenint l'equilibri ecològic, així com modernitzar les infraestructures de regadiu i les finques agrícoles, per fer-les més competitives. Al mateix temps, cal donar suport a l'agricultura familiar i professionalitzar-ne la gestió.

És urgent revisar el model de producció i tornar a l'agricultura integrada que s'havia començat a posar en marxa en temps del govern tripartit, en què es va aconseguir disminuir l'ús de molts fitosanitaris innecessaris, amb la incorporació i combinació de productes més respectuosos amb el medi ambient i certes pràctiques de l'agricultura tradicional, com la recuperació del guaret o les plantes herbàcies i marges arbrats, propis del mosaic mediterrani, que ajuden al control de plagues i males herbes. És necessari també gestionar i reduir l'excés de purins i la contaminació dels sòls i dels aqüífers, especialment en comarques de la plana de Lleida i la comarca d'Osona, i revisar la planificació de la concessió de noves explotacions de porcí. Cal planificar, en el bon sentit socialista del mot, per equilibrar la producció agropecuària i adaptar les explotacions a les necessitats i la realitat de cada territori. També és clau preservar i impulsar la ramaderia extensiva com a forma més sostenible i saludable de producció agroalimentària.

L'economia social suma el 12% del total de l'ocupació activa i el 8% del PIB de Catalunya, intervenint de forma transversal en el nostre dia a dia i amb un pes específic en sectors com el de serveis socials (43%), activitats artístiques i lúdiques (28%), educació (27%), agricultura (12%) o sector energètic (8%).

Els valors que constitueixen i sostenen l'economia social són coincidents amb els nostres. Aquest conjunt d'empreses i entitats està unit entorn de principis i característiques comunes com: la primacia de les persones i de les finalitats socials i/o mediambientals sobre el benefici. La governança democràtica o participativa, la reinversió de la totalitat o de la major part dels beneficis en les seves finalitats socials o mediambientals o fer activitats en interès col·lectiu o general.

El seu creixement és inclusiu i redueix les desigualtats. Manifesta un compromís de permanència territorial, promou l'estabilitat laboral i ocupa els col·lectius més vulnerables, facilita la igualtat de gènere i d'oportunitats, promou serveis en educació, socials i mediambientals de qualitat i sostenibles. En fi, contribueix a regenerar les relacions econòmiques i socials, creant valor social i una més eficaç redistribució dels recursos.

Per tot això des del PSC proposem: un model europeu d'economia social de mercat, aplicant el Pla d'Acció per a l'Economia Social de la Comissió, que visibilitzarà l'economia social i en facilitarà el desenvolupament, promovent l'emprenedoria col·lectiva, així com empreses participades.

Facilitar l'accés a finançament i mercats implantant d'una forma més coordinada de les clàusules socials.

Afavorir una aliança entre el món sindical i el cooperatiu per impulsar el manteniment i desenvolupament d'un teixit empresarial inclusiu, sostenible i democràtic. Implicant les associacions i organitzacions representatives de l'economia social, a tots els nivells territorials.

Impulsar l'economia social com a element transversal de les polítiques industrials i energètiques, com a fórmula idònia en un context transformació estructural.

Obrir l'economia social a altres sectors empresarials amb característiques i reptes coincidents.

Desenvolupar models de coneixement sobre l'ecosistema de l'economia social, així com del seu mesurament i gestió de l'impacte social.

Incrementar la cooperació per a reforçar el marc polític europeu de l'economia social, de vital importància per al desenvolupament d'entitats d'economia social que impulsin un impacte social, econòmic i mediambiental positiu.

Incorporar la formació en economia social a universitats i centres de formació reglada.

Promoure la formació d'empresariat social.

Diferents estudis recullen la importància de l'economia social, que aconsegueix el 12% del total de l'ocupació activa i el 8% del PIB de Catalunya; de manera que podem dir que, al llarg de les nostres activitats econòmiques, socials, culturals o sanitàries, estem en continu contacte amb empreses de l'economia social. El pes específic en els diferents sectors es resumeix en concret: sector de serveis socials (43%), d'activitats artístiques i lúdiques (28%), d'educació (27%), d'agricultura (12%) i sector energètic (8%). Podem considerar que l'economia social està present d'una forma transversal en la nostra vida.

Considerant els valors que constitueixen i sostenen l'economia social, podem afirmar que són coincidents amb la nostra idea d'entendre l'economia i la seva intervenció en la societat. Aquest conjunt d'empreses i entitats està estretament unit entorn de principis i característiques compartides com: la primacia de les persones, així com de les finalitats socials i/o mediambientals sobre el benefici. La governança democràtica o participativa. La reinversió de la totalitat o de la major part dels beneficis i excedents per perseguir les seves finalitats socials o mediambientals i dur a terme activitats en interès dels membres/usuaris («interès col·lectiu») o de la societat en general («interès general»).

El seu creixement és inclusiu i, a més, redueix les desigualtats. Són empreses amb un compromís de permanència territorial, que promouen l'estabilitat laboral, donen ocupació als col·lectius més vulnerables, faciliten la igualtat de gènere i d'oportunitats, promouen serveis en educació, socials i mediambientals de qualitat i sostenibles. Tot això contribueix a regenerar les relacions econòmiques i socials, creant més valor social i una més eficaç redistribució dels recursos.

És per tot això que des del PSC proposem: un model europeu d'economia social de mercat, aplicant el Pla d'Acció per a l'Economia Social de la Comissió, que farà més visible l'economia social i facilitarà el desenvolupament d'aquesta, augmentant i promovent l'emprenedoria col·lectiva, així com les empreses participades.

Facilitar l'accés a finançament i mercats, mitjançant la implantació, d'una forma més coordinada de les Clàusules Socials.

Afavorir una aliança entre el món sindical i el cooperatiu per impulsar el manteniment i desenvolupament d'un teixit empresarial inclusiu, sostenible i democràtic. Implicant-hi les associacions i organitzacions representatives de l'economia social, en tots els nivells territorials.

Impulsar l'economia social com a element transversal, de les polítiques industrials i energètiques, tot afavorint la seva idoneïtat en el context transformació estructural.

Obrir l'economia social a altres sectors empresarials amb característiques, necessitats i reptes coincidents.

Desenvolupar models de coneixement sobre l'ecosistema de l'economia social, així com el desenvolupament de la mesura i la gestió de l'impacte social.

Incrementar la cooperació per reforçar el marc polític europeu de l'economia social, de vital importància per al desenvolupament d'entitats d'economia social que impulsin un impacte social, econòmic i mediambiental positiu.

Incorporació decidida de la formació en economia social a universitats i centres de formació reglada. Promovent la formació de l'empresariat social.

A Catalunya, amb més de 700 km de costa, impulsar i desenvolupar l'economia social blava.

Emfatitzar l'aposta de l'economia social, perquè dins del model dels socialistes catalans, entenem que l'economia social és a l'economia el que el federalisme és a la política; és a dir, afavorir l'autogestió des d'una perspectiva fraternal.

Tanmateix, incentivarem la promoció de projectes empresarials de l'economia social i incorporarem la formació de l'economia social i cooperativa en tots els àmbits educatius. També es rebollarà en l'impuls de projectes de monedes locals.

3.3. LES INFRASTRUCTURES FÍSQUES I DIGITALS

La prosperitat de Catalunya també depèn de les seves infraestructures, en la mesura que tenen una incidència real en la vertebració del territori català i, per tant, en la productivitat, la qualitat i l'eficiència del sistema econòmic del país. Cal fer un esforç de modernització i millora de les infraestructures del país, especialment en el sistema de transport, tant en la xarxa de ferrocarril com en la de carreteres, ports i aeroports.

El corredor mediterrani, en fase d'execució avançada de les obres, millorarà sens dubte la competitivitat de l'economia espanyola i catalana. La seva connectivitat amb els ports de Barcelona i Tarragona i la resta de nodes logístics, permetrà augmentar els fluxos de càrrega de mercaderies moguts per tren, com una clara contribució a la descarbonització de la mobilitat.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

La mobilitat és un àmbit crucial que afecta l'economia, l'abastiment, la reducció d'emissions, la salut i la qualitat de vida. Els i les socialistes busquem liderar un canvi cap a nous models de transport que donin suport a les noves formes de mobilitat personal i col·lectiva, optimitzant els espais públics i promocionant la intermodalitat del transport, però també la transformació de la indústria de l'automoció atès que és el tercer sector industrial de Catalunya.

En zones urbanes densament poblades i amb afectacions per infraestructures de mobilitat construïdes en èpoques en què no es prioritzava també la seva integració ambiental i paisatgística, des dels pressupostos públics s'haurà de prioritzar revertir aquesta situació.

La xarxa viària ha de respondre també a la necessitat de reequilibri territorial, social i de promoció de l'activitat econòmica. En aquest sentit, l'Eix Pirinenc, de l'Ebre, el desdoblament de la C55 al Bages o de la C16 al Berguedà són exemples de la necessitat d'invertir en el conjunt del territori.

Defensem un model de mobilitat sostenible per enfortir la competitivitat i el reequilibri territorial, fent les interconnexions, les inversions i l'augment de capacitats de les xarxes per garantir la base material d'una moderna prosperitat.

A Catalunya es viu en un estat continu de debat sobre les infraestructures que són necessàries, també sobre el dèficit d'inversió. Cal avançar en un ampli pacte per les infraestructures que defineixi el que cal fer en els anys vinents per enfortir la competitivitat econòmica i el reequilibri territorial. Un acord que té la voluntat d'acabar amb polèmiques que dificulten i eternitzen la programació i l'execució d'aquestes. La manca d'infraestructures perjudica les condicions de vida de les catalanes i els catalans.

Per consolidar la internacionalització de l'economia catalana necessitem ampliar l'Aeroport Barcelona-el Prat-Josep Tarradellas com a *hub* intercontinental al sud d'Europa i a la Mediterrània, per tal de conciliar l'interès mediambiental amb el potencial econòmic.

Darrere la vocació internacional de l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona el Prat, hi ha la forta internacionalització de la nostra economia, de les nostres empreses, que necessiten accedir als mercats internacionals i requereixen vols directes, de forma ràpida i àgil i, per assolir-ho, requereixen vols directes, sense necessitat de fer escala a Londres, Frankfurt o Madrid, per citar alguns exemples. També per atreure noves inversions.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Cal preservar i afavorir la vocació global de l'aeroport. És una prioritat dotar l'aeroport de la capacitat necessària perquè es converteixi en un *hub* internacional que connecti i faci de punt d'enllaç entre diferents destins amb connexions de llarg recorregut (Amèrica, Àsia i Àfrica).

En l'ampliació de l'aeroport JT Barcelona el Prat conciliarem el seu creixement, la protecció ambiental, la salut de les persones i el desenvolupament econòmic, mantenint l'actual configuració de l'operativa de les pistes.

Catalunya compta a més amb dos moderns aeroports turístics (Girona-Costa Brava i Reus) tots dos de la xarxa d'Aena i que absorbiran trànsit punt a punt, a més del de Lleida Alguaire que s'ha de sumar a l'estratègia de competitivitat territorial com a espai logístic i industrial i el de la Seu d'Urgell (ambdós titularitat de la Generalitat) que potenciarem. Les actuacions programades per Adif en ferrocarrils i estacions agilitzaran l'intercanvi i la connexió intermodal.

És imprescindible el treball coordinat des de la lleialtat institucional amb el Govern d'Espanya per tal de fer efectiu el traspàs de Rodalies i continuar amb les inversions previstes en el pla de rodalies, que han de permetre que la nostra xarxa ferroviària sigui més moderna, de manera que puguem donar resposta a les necessitats de mobilitat de la ciutadania.

Cal també l'impuls de terminals ferroviàries que siguin adequades a les noves necessitats de transport, trens de 750 mt i prestació de serveis d'autopista ferroviària. Terminals com les de la Llagosta, Vilamalla, Penedès, port de Barcelona, port de Tarragona, Constantí o futures possibles associades a implantacions industrials existents o en desenvolupament com SEAT, Torreblanca i Quatre Pilans a Lleida o l'Aldea a les Terres de l'Ebre serien algunes d'elles.

Impulsar la línia orbital ferroviària i, com a primera fase, la connexió Sabadell-Granollers, que a més del servei de viatgers també permetria la connectivitat de les mercaderies des de l'interior de Catalunya cap a Europa, i revaluar la resta del traçat per tal de dissenyar una infraestructura realista, raonable i sostenible.

El ferrocarril metropolità (metro) té una importància cabdal, a més de ser el sistema que compta amb més usuaris i usuàries, i ha d'estar cridat a tenir un paper fonamental en els pròxims anys per atreure'n més al transport públic i disposar d'una cobertura més gran des del punt de vista territorial.

PORTS

El mar Mediterrani ocupa una posició estratègica en la gran ruta marítima dels vaixells de transport de contenidors i d'automòbils, que fa la volta al món unint l'Extrem Orient, Europa i Amèrica passant pel Canal de Suez. El Port de Barcelona ha d'esdevenir la principal porta del sud d'Europa a aquesta ruta, amb aliances estratègiques amb els ports de València i Tarragona que permetrà l'entrada en funcionament del corredor mediterrani. I consolidar el port de Tarragona com a preponderant en l'exportació i importació de líquids a granel, atès que en els sòlids ja és avui el primer port d'agroaliments del sistema portuari que el fa estratègic.

La situació excepcional derivada de la pandèmia de la covid-19 ha accelerat la transformació digital de la nostra societat, posant en relleu les fortaleses i també les debilitats dels processos de transformació digital en tots els àmbits. Actualment, el full de ruta digital oficial a Catalunya està recollit, principalment, a l'Agenda Digital per a Catalunya 2020, un document aprovat el 2017, i el Pacte Nacional per a la Societat Digital (2017-2023).

Catalunya no parteix de zero, però té encara reptes pendents en l'àmbit de la digitalització que són fonamentals per al reforçament de la vertebració social, territorial, econòmica i ecològica. Catalunya ha de garantir l'accessibilitat del conjunt de la societat a les oportunitats que aporta la transformació digital, independentment del lloc on visquis, dels recursos econòmics que tinguis o de l'edat.

Es fa necessari, doncs, l'impuls de l'Agenda Digital de Catalunya 2025, tal com va proposar el Govern Alternatiu de Catalunya al mes de juliol de 2022. Aquesta ha d'anar fortament alineada amb l'Agenda Digital d'Espanya i de la Unió Europea i serà imprescindible, a banda de la col·laboració publicoprivada a què es fa al·lusió en línies posteriors, la participació activa d'agents econòmics i socials, així com d'ajuntaments, de diputacions i de consells comarcals, per tal de fer-la efectiva i eficaç.

Els elements a garantir són els següents:

- Reducció de la desigualtat que provoca la bretxa digital, sigui territorial o social.
- Col·locar l'economia catalana en una situació puntera en l'economia digital i del coneixement.
- Una administració pública digital i moderna que arribi a la personalització dels serveis públics per millorar-ne l'atenció i la confiança dels ciutadans.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

- Garantir els drets a tots i totes les ciutadanes de Catalunya.

Els eixos vertebradors de la societat impulsada per solucions digitals que es consideren fonamentals són:

- Situar les persones en el centre de les polítiques públiques digitals.
- Obrir noves oportunitats al sector econòmic i públic.
- Desenvolupar una tecnologia fiable.
- Fomentar una societat oberta i una economia sostenible.
- Garantir infraestructures per assegurar la connectivitat territorial.

La infraestructura digital és la base necessària per al desplegament d'una societat digitalitzada, i cal assegurar, des dels poders públics, que l'accés sigui equitatiu per a tota la ciutadania.

L'accés a la infraestructura és la base per poder accedir a les aplicacions, eines i serveis digitals, i el desplegament desigual dificulta el progrés d'aquelles zones on la tecnologia no està disponible.

Per tant, l'accés a la tecnologia no és únicament una qüestió de competitivitat econòmica: també juga un pes en l'equilibri poblacional al territori, contribuint a fixar població a les zones rurals. Cal destacar, en aquest sentit, que 2022 va tancar amb un 99,85% de llars amb cobertura \geq 100 Mbps a Barcelona, un 99,07% en municipis d'entre 100.000 i 500.000 habitants, un 99,3% en municipis d'entre 50.000 i 100.000 però només un 49,09% en municipis de 100 a 500 habitants i un 28,71% en municipis de menys de 100 habitants. Caldrà, doncs, impulsar l'arribada de la fibra òptica al conjunt dels nuclis de població de més de 50 habitants i de tecnologies alternatives (com el satèl·lit) per a indrets més aïllats.

Ens trobem davant l'anomenada quarta revolució industrial, que en realitat és una revolució digital. En els darrers anys, la tecnologia està jugant un paper molt rellevant a la nostra societat, sobretot en sectors com l'industrial i l'econòmic, però també en l'educatiu o el sanitari. L'arribada de la intel·ligència artificial està suposant reptes i riscos que desconeixem fa tan sols uns anys i que ens plantegen un salt endavant. És necessari que l'Estratègia d'Intel·ligència Artificial (CATALONIA.AI) avanci coordinadament amb l'Estratègia Nacional de IA d'Espanya i d'Europa per assegurar el compliment de la regulació europea.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

L'estratègia de promoció de la tecnologia 5G emergeix com una força propulsora transcendental que defineix els objectius i les accions contingudes tant a l'Espanya Digital 2025 com al marc global de l'itinerari cap a la Dècada Digital de la Unió Europea. Aquesta estratègia és concebuda per aprofitar la irrupció de la cinquena generació de tecnologia mòbil com una palanca de transformació econòmica que afectarà a tots els àmbits de la societat.

La tecnologia 5G suposa un canvi radical que transcendeix els límits econòmics i tecnològics, obrint noves perspectives en termes d'eficiència, competitivitat i inclusió digital. En el context econòmic i empresarial, la implementació exitosa del 5G es preveu que impacti positivament en diversos fronts.

Des de l'enfortiment de la competitivitat fins a l'increment de la productivitat i l'eficiència en l'ús dels recursos productius, aquesta nova era tecnològica promet impulsar una transformació profunda en la manera com les empreses operen. A més, es preveu que aportarà avantatges significatius en termes de qualitat i prestacions dels productes i serveis en una àmplia gamma de sectors econòmics, des de la indústria manufacturera fins als serveis de salut i educació.

D'altra banda, l'impacte del 5G no es limita als àmbits empresarials, ja que es farà evident i palpable en la vida quotidiana de les persones. L'accés a nous i millors productes i serveis generats per diversos agents econòmics serà només la punta de l'iceberg, perquè també es manifestarà en la facilitació de l'accés als serveis públics digitals.

La convergència de la connectivitat 5G amb les necessitats creixents de la societat moderna representa una oportunitat única per millorar la qualitat de vida, impulsant la inclusió digital i fent front a les desigualtats en l'accés als serveis bàsics.

Pel que fa a l'impacte econòmic i ambiental, les xarxes 5G seran un element clau per avançar en la transformació digital i ecològica de les empreses, les persones, les llars i la societat en conjunt. Aquestes transformacions tindran un impacte directe en la creació de riquesa i el desenvolupament econòmic dels diferents estats i regions, posicionant-se com a motor per a la transició cap a una economia descarbonitzada.

A escala nacional, l'estratègia "Espanya Digital 2025" apunta a una inversió que superarà els 5.000 milions d'euros i a la creació de més de 300.000 llocs de treball, reflectint l'ample compromís amb la revolució tecnològica.

4. CONEIXEMENT I TALENT: una Catalunya líder en innovació, educació i cultura

4.1. UN SISTEMA EDUCATIU INCLUSIU, EQUITATIU, DE QUALITAT I ARRELAT AL TERRITORI

L'educació i la formació són el pulmó de la prosperitat futura de Catalunya, per això ambicionem un sistema educatiu d'èxit, coeducatiu, inclusiu, equitatiu i arrelat al territori, capaç de ser un veritable ascensor social i fer un salt col·lectiu endavant. Volem enfortir el sistema educatiu i formatiu amb visió estratègica cap a objectius definits des d'amplis consensos; és per això que impulsarem un Pacte per l'Educació fins al 2030 que refaci la confiança amb la comunitat educativa i generi l'estabilitat necessària per promoure una millora educativa.

Els i les socialistes ens fixem assolir tres grans objectius: a) elevar el nivell general de coneixements, competències bàsiques i titulacions, reduint de forma significativa la taxa d'abandonament; b) afavorir trajectòries d'aprenentatge i d'oportunitats formatives al llarg de la vida per a tota la ciutadania, tenint en compte la formació integral de tothom i c) i fer-ho, amb la màxima equitat, inclusió i participació dels equips docents i de la comunitat educativa, comptant amb la dotació suficient de recursos públics que ha d'arribar al 6% del PIB segons disposa la LEC (2009).

És adient recordar com, durant la crisi del 2008, el sistema educatiu va ser un dels grans perjudicats per la resposta neoliberal dels governs conservadors a Espanya i Catalunya. Durant els darrers anys, la sensació que l'educació no era una prioritat política a Catalunya ha estat àmpliament extensa entre el jovent. És necessari revertir el desgavell i mal govern del departament d'Educació que ha agreujat el malestar de la comunitat educativa i ha empitjorat els resultats tal com ha mostrat PISA i les proves de competències bàsiques fins a situar-nos a la cua d'Espanya. El traspàs de la responsabilitat a factors externs (immigrants i d'altres) i el no reconeixement dels errors per part del Govern actual porten a l'agreujament del problema.

La Catalunya del coneixement que ambicionem requereix un nou estil de construir els acords i de gestionar els recursos des d'un nou model de governança educativa més descentralitzat, flexible i eficient, que planifiqui amb una mirada llarga, i redueixi la càrrega burocràtica dels centres educatius i les ràtios, a més de dotar les escoles amb els professionals especialitzats necessaris per facilitar l'atenció a la diversitat.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Volem enfortir els serveis territorials i desplegar les zones educatives en aplicació de la Llei d'educació de Catalunya (LEC, 2009) per respondre a la diversitat de contextos i realitats, establint compromisos de corresponsabilitat estratègica amb els municipis. Reconeixent que els pobles i ciutats de Catalunya estan assumint i multiplicant la inversió educativa.

La inversió en educació infantil és la més rendible, garanteix la justícia social i té un alt retorn social, fomenta el desenvolupament cognitiu dels infants i assegura l'equitat posterior de les trajectòries i facilita la conciliació a les famílies joves, especialment de les dones. Treballarem per garantir la universalitat i gratuïtat de l'escola bressol (0-3 anys) finançada des de la Generalitat i d'acord amb els municipis, creant noves places públiques amb equilibri territorial per tal d'assegurar l'equitat. Els i les socialistes defensarem que formi part d'una Estratègia Integral d'Educació i Cura de la Petita Infància (0-6 anys) i treballarem per igualar les condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'escola bressol (0-3 anys).

Catalunya no pot liderar les taxes d'abandonament escolar prematur. Cal avançar en la universalització de l'educació pública, gratuïta i de qualitat fins als 18 anys des d'una estratègia de lluita contra l'abandonament, que cal desplegar des de zones educatives, municipis, SOC i Departament d'Educació per garantir que cada persona tingui l'oportunitat d'obtenir una titulació professional postobligatòria i aprofitar les oportunitats formatives al llarg de la vida. Desenvolupar un pla integral d'FP Bàsica destinant els recursos econòmics i humans necessaris, com a alternativa a l'abandonament educatiu durant l'ESO, que permeti la continuïtat formativa dels alumnes en els cicles formatius de Grau Mitjà o els cursos de capacitació professional. Alhora, cal donar suport a les escoles de noves oportunitats amb un sistema de finançament estable per part del Departament d'Educació.

Els i les socialistes apostem també per l'educació al llarg de tot el nostre cicle de vida, donant l'oportunitat d'adquirir coneixements a les persones que, per circumstàncies determinades, no es van poder formar en etapes precedents. Hem de promoure que qualsevol ciutadà que hagi abandonat el sistema educatiu hi pugui tornar. Cal ofertar una formació atractiva i destinada a adults que promogui aquest retorn i dotar de recursos suficients els centres i institucions que ja hi treballen, especialment les Aules d'Extensió Universitària i promoure beques d'estudi específiques per a aquest col·lectiu.

L'escola inclusiva continua sent un repte pendent del nostre sistema educatiu, especialment per manca de formació i sobretot de professionals especialitzats suficients de suport a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. Així, si bé han incrementat els recursos en els darrers temps, aquests continuen sent del tot insuficients. No hi ha hagut un bon desplegament del Decret 150/2017, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, fet que, juntament amb el major nombre de nens i nenes amb diagnòstics de trastorns del neurodesenvolupament i dificultats d'aprenentatge, ha afegit molta pressió tant a l'escola ordinària com als centres d'educació especial. L'escola inclusiva requereix una ràtio d'alumnes per docent més reduïda i la presència i suport d'especialistes en cada centre, aspectes que actualment no es compleixen. Cal augmentar de forma urgent i suficient els recursos econòmics i humans destinats als EAP, CDIAP, CSMIJ, SIEI, IFE, TIS, educadors, vetlladors i transport escolar, en especial als centres educatius d'alta i màxima complexitat. Així com garantir la sostenibilitat financera des de la Generalitat de les escoles d'educació especial municipals escoles que sovint presten servei a diferents municipis.

Cal obrir el debat sobre la millora del model d'escola inclusiva amb tots els agents implicats i en especial amb els professionals i les famílies. Les famílies són un puntal de la comunitat educativa i, en el marc de l'escola inclusiva, cal garantir l'acompanyament de les famílies en l'itinerari escolar dels seus fills. Un correcte desplegament del decret d'escola inclusiva ha de garantir els recursos necessaris perquè l'escolarització dels nens i nenes amb necessitats educatives especials es faci en el lloc adequat, l'escola ordinària principalment, però també en els centres d'educació especial, potenciant els serveis educatius de zona i específics, en els termes en què marca el text i l'esperit del decret. No podem permetre que les persones amb discapacitat intel·lectual quedin excloses de l'educació quan compleixen 20 anys. Cal planificar la creació de recursos en els àmbits educatius, socials i laborals perquè puguin desenvolupar una vida digna i de qualitat. Creiem fermament que els Itineraris Formatius Específics (IFES) i els PFI han de ser accessibles en qualsevol etapa de la vida per ajudar aquestes persones a desenvolupar la seva carrera professional de manera satisfactòria.

Defensem una escola pública excel·lent que desplegui un sistema educatiu inclusiu, els nous currículums competencials i un pla per garantir l'aprenentatge de l'anglès des de les primeres etapes educatives fins als 16 anys com a elements claus de l'equitat i la capaciació en el món global d'avui. Per garantir l'aprenentatge i el domini competencial de l'anglès en el nostre sistema educatiu,

cal promoure la incorporació de professorat i auxiliars nadius de conversa, així com fomentar i finançar programes d'immersió lingüística a l'estranger, intercanvis d'estudi o campaments d'estiu en anglès.

Com a socialistes, considerem que l'educació és una eina d'equitat que possibilita la igualtat d'oportunitats i és un pilar fonamental de l'estat de benestar. Volem definir un pla estratègic per a l'equitat educativa a Catalunya dotat amb un Observatori de l'Equitat com disposa la LEC per reduir la desigualtat de resultats i identificar bones pràctiques d'escoles resilients, tot accelerant el desplegament del Pacte contra la segregació escolar i per una escolarització equilibrada.

Els i les socialistes apostem per un model educatiu que inclogui l'educació emocional i afectivosexual que promou la consciència sobre el propi cos, la gestió de les emocions, el foment de relacions personals saludables i que és preventiva de conductes de risc i de la violència de gènere. Defensem la coeducació per combatre els estereotips de gènere i per generar les mateixes oportunitats per a nens i nenes, fent front a l'assetjament, ciberassetjament i xenofòbia que es dona massa sovint a les aules, així com lluitar contra l'accés precoç a la pornografia.

També és prioritària una educació digital responsable que fomenti el pensament crític indispensable davant l'impacte de la intel·ligència artificial i sobre les oportunitats o amenaces de la transformació digital. La salut mental és un altre dels grans reptes que tenen els i les joves. Per això, impulsarem un pla d'acció als centres educatius per fer front a aquests problemes, augmentant els i les professionals d'orientació, psicologia i acompanyament i donant eines d'identificació i tracte al personal docent.

Impulsarem la connexió de les polítiques educatives i culturals amb el foment de la lectura i de l'experiència artística i creativa en les aules, i el consegüent desenvolupament ple dels drets culturals de l'alumnat de Catalunya, potenciant les biblioteques públiques i les biblioteques escolars. Alhora, defensem un model educatiu que inclogui l'educació per a la ciutadania global, la memòria històrica i la funció social dels impostos.

Els centres escolars han de ser un espai d'aprenentatge per a la convivència. Cal fomentar la participació i oferta d'activitats amb perspectiva intercultural, també més enllà de l'educació formal. Proposem continuar la incorporació d'educadors socials, per ajudar a millorar la convivència i el benestar emocional de l'alumnat, prevenir l'absentisme escolar, el consum de drogues i l'addicció a jocs d'atzar i d'altres.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

També cal continuar impulsant la modernització i prestigi de la Formació Professional que volem de qualitat, dual, gratuïta, actualitzada, així com el foment del professorat especialista i la garantia d'una oferta pública suficient, amb places a l'hora de demanar l'accés, més distribuïda al voltant de tot el territori català i adaptada a les necessitats formatives del territori i dels sectors més estratègics i emergents. Cal millorar l'oferta educativa i la creació de nous centres allà on en manquin. Considerem que l'oferta de la formació professional ha d'anar vinculada al teixit empresarial i industrial del municipi.

Alhora, alinear tots els agents del sistema FPCAT i les polítiques actives d'ocupació per l'acreditació de competències del 42% dels ocupats i bona part dels aturats que no tenen cap títol professional tot i la seva experiència laboral i formativa. Abordar la situació de l'alumnat nouvingut sense estudis, especialment aquells que entren en un Programa de Formació i Inserció (PFI), i que es veuen greument afectats per les barreres lingüístiques, requereix una atenció especialitzada i estratègica.

Hem de tenir ben present la inclusió dels col·lectius desfavorits i de baix nivell formatiu a noves oportunitats d'aprenentatge professional i d'alfabetització digital i no digital que millorin la seva ocupabilitat i facilitin la seva sortida de la precarietat i la pobresa. Donarem impuls als centres de formació d'adults per a millorar la resposta educativa i la inclusió del seu alumnat.

La manca de professorat, especialment en determinades especialitats de secundària i formació professional, constitueix un greu desafiament per al sistema educatiu actual. Garantirem les suficients places al Màster de formació de professorat de secundària. Els docents i professionals del sistema educatiu mereixen el màxim reconeixement i suport a la seva tasca: requereixen la col·laboració de les famílies i del conjunt de la societat i necessiten al costat nous perfils professionals qualificats, així com una oferta de formació permanent més útil per afrontar els nous reptes i millorar l'atenció educativa.

Implementarem una avaluació sistemàtica i periòdica del sistema educatiu com a eina al servei de les direccions, del professorat, de les famílies i de l'administració pública per orientar els centres cap a la millora contínua. Defensem el foment de la recerca i la innovació educativa, així com l'intercanvi de les millors pràctiques educatives entre els centres i uns serveis d'inspecció que acompanyin i aportin solucions als centres.

L'emergència climàtica ens exigeix adequar i transformar les infraestructures educatives de Catalunya; cal garantir la inversió necessària per millorar l'eficiència i l'estalvi energètic en els centres educatius, impulsar-hi la instal·lació d'energies renovables i garantir-hi una climatització sostenible i saludable per fer front a les noves condicions derivades del canvi climàtic.

Igualment, cal planificar la construcció de nous centres i acabar amb els barracons, impulsant les obres de reforma, ampliació i millora (RAM) dels centres existents que ho requereixin, substituir progressivament el mobiliari actual dels centres per modernitzar-lo i adequar-lo als nous aprenentatges, i especialment invertir en l'actualització de maquinària i tecnologia dels centres d'FP. Cal prendre seriosament els instituts-escola, preparant prèviament les infraestructures i cercant professorat estable, a través d'incentius, com es fa als centres d'alta complexitat.

En definitiva, volem una societat educada, coeducadora i inclusiva per guanyar la Catalunya del 2030. Defensem un model transversal d'educació democràtica en valors, desenvolupament sostenible, igualtat entre homes i dones, igualtat de tracte, no discriminació i educació en la cultura de la pau i els drets humans. Una ciutadania formada és una ciutadania compromesa, que transmet valors, impulsa el canvi i actua.

4.2. UNIVERSITATS, CIÈNCIA I INNOVACIÓ

Per tal de generar coneixement de qualitat, necessitem un sistema d'educació superior excel·lent, capaç de formar, generar i captar talent. Ens cal un sistema universitari públic de qualitat, que sigui garantia de futur.

Les universitats catalanes han protagonitzat una part fonamental del progrés social, econòmic i cultural de Catalunya. En aquest sentit, el sistema universitari català ha assolit nivells de qualitat i prestigi en els àmbits de la docència i la recerca, contrastables internacionalment.

Ara bé, en la transferència d'aquest coneixement tenim mancances importants, no comptem amb un sistema d'innovació amb recursos i instruments que ens permeti que aquest coneixement que es genera a la universitat esdevingui, de manera generalitzada, motor econòmic i progrés social.

Tanmateix, en els darrers anys hi ha hagut un greu daltabaix a les universitats: les retallades pressupostàries han incrementat considerablement la precarització de

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

les plantilles del professorat i de personal d'administració i serveis. Han estat els equips de professionals de les universitats els que, amb el seu esforç i dedicació, han aconseguit mantenir i oferir un alt nivell de qualitat.

l'augment de preus de les matrícules, sumat a la reducció de les beques durant els governs del PP, ha afeblit la capacitat de la universitat per garantir la igualtat d'oportunitats. Així doncs, és imprescindible garantir l'equitat de l'accés de l'alumnat a la universitat independentment del seu nivell socioeconòmic.

Ara bé, si volem garantir de manera sostenible i justa un alt nivell d'excel·lència a les nostres universitats, és imprescindible augmentar el finançament i la inversió. Els socialistes defensem que les polítiques lligades al coneixement siguin una prioritat per tal que Catalunya pugui esdevenir un dels territoris més competitius i innovadors d'Europa.

Els centres de recerca són una singularitat dins el nostre sistema de coneixement, conformat per prop de 10.000 científics de diferents àmbits de coneixement. Cal preservar el model, actualitzar-lo i dedicar-li la inversió necessària perquè puguin continuar desenvolupant el seu paper dins el camp de la ciència, amb estabilitat i seguretat.

El coneixement que es genera a les universitats i als centres de recerca s'ha de transferir al teixit productiu per tal de valoritzar-lo a través dels processos, els productes i els serveis per tal de generar innovació i, per tant, competitivitat.

La transferència també ha de propiciar que el coneixement arribi en cascada a sectors no universitaris, entre els quals destaca el tercer sector com a motor de progrés social col·lectiu.

Aquest és un dels reptes més notables que té el nostre sistema universitari. Som un dels països amb més producció científica, però els diversos estudis i rànquings a escala europea ens situen en posicions baixes en innovació. I, per tant, és aquí on caldrà incidir de manera més intensa amb l'objectiu de posicionar Catalunya entre les 50 regions més innovadores i capdavanteres de la societat del coneixement de la Unió Europea en 2030.

A més a més, cal generar oportunitats per a les persones joves científiques que, massa sovint, opten per continuar les seves carreres d'investigació a l'estranger. No podem permetre la fuga de talent jove, que tant esforç ens ha costat formar.

4.3. LA CATALUNYA CREATIVA

L'economia i la societat del coneixement depenen de la creativitat de les persones i les empreses i aquesta s'adquireix i s'estimula gràcies a la tolerància, les arts i la cultura. Les polítiques públiques culturals han d'arribar al 2% del pressupost TOTAL de la Generalitat i cal treballar en grans aliances amb les polítiques educatives (promoció i desenvolupament de la lectura, visita de biblioteques i ensenyaments artístics), amb les polítiques de promoció econòmica (patrimoni cultural i històric) i amb el món artístic, les indústries culturals i els municipis i entitats supramunicipals que configuren l'ecosistema cultural del país.

Garantirem els drets culturals i la igualtat d'accés al consum cultural i de les arts, donat que reforça la cohesió social, enriqueix la vida cívica i comunitària i eleva la qualitat del debat públic i democràtic. Els i les socialistes modernitzarem i reorientarem les polítiques culturals, proposant un Pacte Nacional per a la Cultura, la llei de drets culturals, una nova llei de patrimoni i actualitzarem el pla d'equipaments culturals de Catalunya que ha quedat desfasat. Sempre tenint en compte l'equilibri territorial, donant suport a les polítiques locals, potenciant les itineràncies i oferint oportunitats i ajuts per a la creació i l'expressió artística.

Defensem que Catalunya compti amb un Pla General d'Ensenyaments Artístics, perquè volem igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació i la formació artística.

Posarem les bases per garantir la implementació d'un Pla General d'Ensenyaments Artístics i Culturals a Catalunya, amb la participació del món local i dels sectors professionals. Planificarem una oferta formativa de les arts a l'educació amb equitat territorial, garantint la igualtat d'oportunitats en l'accés a aquests ensenyaments a infants i joves, des de l'etapa obligatòria i al llarg de les seves vides; perquè la formació artística és un dret cultural de les persones que s'ha de garantir plenament des de la primera infància

Impulsarem mesures de promoció de programacions en arts escèniques a tot el territori, de consum cultural i atracció de nous públics, donarem suport als centres municipals autoritzats pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya de música i arts i obrirem línies d'ajudes, abonaments i incentius perquè tothom pugui formar-se i gaudir de les creacions culturals.

Donarem suport a les millores d'actualització dels espais museístics, mantenint el seu caràcter de document històric

Davant dels casos de censura cultural viscuts recentment per culpa de polítiques dels partits d'extrema dreta, els i les socialistes volem defensar una cultura per tothom i per a tothom

4.4. TRANSICIÓ DIGITAL JUSTA

La tecnologia digital està canviant la vida de les persones. L'estratègia digital a Catalunya, Espanya i Europa aspira a aconseguir que aquesta transformació es faci per a les persones i les empreses.

La transició digital de la societat pot ser un factor d'avanç social i econòmic, però també pot contribuir a l'increment de la desigualtat i el conflictes a totes les escales, com s'ha posat de manifest des de la pandèmia. En aquest sentit, estem davant el naixement d'una nova esfera del dret, el dret digital. Per assegurar un desenvolupament just d'aquest dret, hem de garantir que el procés de digitalització de la societat romangui inclusiu, i, per tant, caldrà combatre les diferents bretxes, que no són només d'edat, sinó també de gènere, de coneixement, o per condicions de vulnerabilitat social. Contribuir al desenvolupament de l'anomenada "educació mediàtica" (*media literacy* en anglès) de la població haurà de ser un objectiu complementari però necessari, ja que ajudarà a la formació d'una ciutadania capaç de comprendre i enfrontar els reptes econòmics, socials, i polítics causats pel procés de digitalització de la societat.

Les nostres ciutats i pobles poden ser actors actius en l'ecosistema d'innovació digital. Són l'espai perfecte per actuar com a laboratori per tal que les empreses puguin provar les seves solucions basades en tecnologia per a serveis centrats en el ciutadà en un entorn urbà. Els beneficis són dobles: la ciutat pot oferir millors serveis a les seves ciutats i estimular la innovació que és beneficiosa per a la societat, i les empreses poden provar els seus serveis i ampliar productes viables, la qual cosa impulsa el desenvolupament econòmic local i regional. Al mateix temps, les ciutats també es veuen com a facilitadores per a una major coordinació de l'ecosistema de la innovació tecnològica local, assegurant una governança col·laborativa.

Mentrestant, a l'esfera legal, s'ha de continuar amb l'actualització de tots els marcs regulatoris per ajustar-los a la contínua evolució de les noves realitats virtuals. Des del socialisme, haurem de mobilitzar-nos per promoure i facilitar aquesta evolució, per exemple elaborant propostes per reformar el sistema de propietat intel·lectual, o creant mecanismes de control i resolució de disputes en aquest camp més

accessibles al ciutadà que no quedin encallats en llargues esperes administratives o judicials. També s'haurà d'observar els efectes socials del disseny funcional de certs serveis en línia (xarxes socials, distribuïdors audiovisuals, videojocs, etc.) i decidir fins a quin punt certes característiques d'aquests mereixen ser regulades a escala estatal o europea.

5. IGUALTAT PLENA ENTRE DONES I HOMES: més feminisme, millor democràcia

Ser feminista és consubstancial per als i les socialistes. El PSC aposta contundentment per la defensa dels drets de les dones i per les polítiques feministes com a instrument necessari per aconseguir la igualtat real i efectiva entre dones i homes, i aconseguir una societat lliure de masclisme.

Per aconseguir-ho, és imprescindible definir i identificar els objectius de l'agenda feminista no assolits encara i incorporar els nous reptes feministes que han de donar resposta a les dones, però també als homes que defensen un nou model de masculinitat, una altra forma de ser i estar al món, tot renunciant als privilegis de gènere que els atorga el sistema patriarcal.

El patriarcat se sustenta en els gèneres per justificar la jerarquia existent entre els sexes, i la discriminació estructural que pateixen les dones a la societat. Els i les socialistes ens declarem abolicionistes del gènere com a construcció social i cultural creada pel sistema patriarcal per justificar i consolidar el poder dels homes envers les dones.

La nostra proposta de societat garanteix els drets de les dones, i allibera els homes del model de masculinitat clàssic. Com a socialistes, no estem a la política per conviure amb la realitat, sinó per provocar-hi canvis transformadors. No és intrascendent que sempre que les dones hem avançat en drets i llibertats, ha estat de la mà de governs socialistes: el dret a l'avortament, la llei contra la violència de gènere, la llei d'autonomia personal i atenció a la dependència, la llei d'igualtat efectiva entre dones i homes, la lluita contra la bretxa salarial o l'equiparació dels permisos de paternitat i maternitat, en són només alguns exemples.

Sense dubte, hem avançat molt en la lluita contra la violència masclista i en fer la nostra societat més igualitària. I ha estat sempre de la mà del moviment feminista. Però encara queda molt camí per recórrer fins a la igualtat real i efectiva. Un camí que pot veure's entorpit pels pactes del PP i Vox, que neguen la desigualtat existent entre dones i homes a la societat, així com la violència masclista.

Els i les socialistes estem fermament compromesos i compromeses amb el feminisme. Per això defensem la necessitat d'incorporar-hi la perspectiva de gènere al global de les polítiques públiques i, per tant, a tots i cadascun dels recursos i serveis públics que s'ofereix a la ciutadania. Alhora que prioritzem i implementem polítiques feministes, especialment aquelles centrades en la lluita contra la violència masclista, l'eliminació de la bretxa salarial i de les pensions, així com la d'altres formes de discriminació laboral (segregacions horitzontals i verticals, parcialitat i temporalitat en els contractes, etc.), el foment de nous models de masculinitat, que afavoreixin la corresponsabilitat, i l'abolició dels ventres de lloguer i la prostitució, i la persecució del tràfic de dones i infants amb finalitat d'explotació sexual.

Cal reconèixer que dins de la diversitat de les dones, hi ha desigualtats sistemàtiques que van més enllà del gènere, com la raça, ètnia, orientació sexual, la classe social o la discapacitat, entre altres. Aquestes desigualtats generen discriminacions interseccionals que agreugen l'opressió que senten les dones. Es considera imprescindible visibilitzar i reconèixer aquestes diverses realitats de les dones per aconseguir un canvi real i profund cap a la igualtat efectiva entre homes i dones.

5.1. EL NOU CONTRACTE SOCIAL

El sistema patriarcal se sustenta en els gèneres per justificar la divisió sexual del treball: vincula les dones amb l'espai privat i el treball reproductiu i les priva de remuneració, mentre que vincula els homes amb l'espai públic i el treball productiu.

La incorporació massiva de les dones al mercat de treball, a partir de la dècada dels 80 del segle XX, va es va limitar, en moltes ocasions, a reproduir, de manera remunerada, el treball domèstic i de cura realitzat a la llar; és el que coneixem com a segregació horitzontal.

Vivim en una societat accelerada on la "pobresa de temps" és una realitat comuna, especialment a causa del temps laboral excessiu. Aquesta situació afecta desproporcionadament les dones, que assumeixen una major càrrega de treball no remunerat a la llar, incloent-hi el temps dedicat a les cures de familiars. Aquesta desigualtat de gènere en la distribució del temps contribueix a profunditzar les bretxes existents.

La crisi sanitària derivada de la covid-19 i l'impacte que aquesta va tenir a les nostres condicions de vida quotidianes (col·lapse del sistema de salut), vulnerabilitat de les persones grans (accentuada en els centres residencials), tancament dels centres educatius, dels centres de dia, i dels centres especials de treball, són només alguns dels exemples que mostren treballs duts a terme normalment per dones al mercat de treball (treballadores familiars, auxiliars de la llar, infermeres, mestres, treballadores socials...) o a l'espai privat.

La rellevància que els treballs de cura van tenir durant la pandèmia ha servit per mostrar la manca de reconeixement que tenen les feines tradicionalment considerades femenines, tant en l'àmbit social com salarial. I és que els treballs feminitzats són normalment els més menystinguts i precaritzats.

L'economia submergida, malauradament, també té un impacte de gènere important. Moltes són les dones que treballen en l'àmbit de la neteja domèstica o en la cura de persones. En definitiva, les dones tenen treballs més precaris i inestables, tenen ingressos menors, tenen menys capacitat d'estalvi, i també són les qui assumeixen de manera habitual el treball no remunerat de la cura.

La proposta del feminisme socialista es basa en un nou contracte social fonamentat en la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, i que renunciï a la jerarquia entre els gèneres, típica de les societats patriarcals. Un nou contracte que aposti per la igualtat efectiva entre dones i homes tant a l'espai públic com privat i, per tant, tant al treball productiu com al reproductiu.

Amb l'objectiu de transcendir els obstacles que condicionen les carreres laborals de les dones, les i els socialistes apostem per la revisió i actualització dels continguts pedagògics, i la formació amb perspectiva feminista del professorat, per evitar la perpetuació de rols de gènere en l'ensenyament, així com la invisibilització de les dones en els materials educatius. Així mateix, entenem la importància d'educar els infants en les diferents formes de violència que pateixen les estudiants pel simple fet de ser noies, posant especial èmfasi en les amenaces actuals, com ara la intel·ligència artificial i/o les noves formes de ciberassetjament.

Així mateix, i per allunyar infants, adolescents i joves del consum del porno, els i els socialistes apostem per promoure una educació afectiva sexual a tots els nivells educatius.

El treball reproductiu també necessita canvis transformadors per aconseguir la igualtat efectiva entre dones i homes. Malgrat que les dones s'han incorporat

massivament al treball productiu, els homes no ho han fet amb la mateixa intensitat al reproductiu.

La manca de capacitat de gestió i disposició del temps és un factor de desigualtat social i d'oportunitats, que perjudica majoritàriament les dones. Hem de considerar el temps com un dret de ciutadania, i fomentar la conciliació entre els diversos espais vitals (personal, familiar, laboral, polític i social), així com la corresponsabilitat en el treball de cura, perquè dones i homes tinguin una vida més justa i plena.

5.2. L'INSTRUMENT DEL PATRIARCAT PER SOTMETRE LES DONES: LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

La violència contra les dones és la manifestació més virulenta de les discriminacions estructurals que patim les dones només pel fet de ser dones. Una societat que aspira a ser realment democràtica i socialment justa no pot permetre que la meitat de la població pateixi violència.

La violència contra les dones té moltes cares i desgraciadament mil formes d'exercir-la. Les amenaces, la inseguretat, la dependència econòmica, assetjament laboral la violència física, la psicològica, la impossibilitat de sortir d'una llar on es conviu amb qui exerceix la violència diària, l'assetjament, les agressions sexuals a l'espai públic (i també al privat), els ventres de lloguer, la mutilació genital femenina, l'explotació sexual, submissió química la violència vicària, la institucional...

I amb tot, s'hi afegixen noves formes de violència com la violència digital a través de les xarxes mitjançant la difusió d'imatges no consentides, la pornorevenja, ciberassetjament, sextorsió, tràfic de persones i *doxing*, la distribució d'imatges fictícies realitzades amb intel·ligència artificial.

No hi ha límits en els mitjans que el sistema patriarcal utilitza per perpetuar les jerarquies de gènere existents, encara avui, a la nostra societat. Per això, urgeix avançar en l'àmbit normatiu i redefinir i ampliar les diferents tipologies de violència masclista.

Els i les socialistes sempre hem estat compromeses amb l'abolició de l'explotació sexual i reproductiva de les dones. Ambdues són dues cares de la mateixa moneda: l'esclavitud de les dones que estan en situació de precarietat.

Tant la prostitució com el tràfic són formes de violència extrema que atempten contra la llibertat, la integritat, la salut, la vida, la seguretat i la dignitat de les dones. Per això des del feminisme socialista ens declarem en contra del proxenetisme en totes les seves formes.

La influència del porno, sobretot en els més joves, també s'està convertint en un greu problema de violència vers les dones. Cal instaurar una educació sexual integral i transversal, amb perspectiva feminista, que educui i protegeixi el jovent en la sexualitat, així com intentar regular l'accés dels continguts pornogràfics a nens, nenes i adolescents.

Només una societat en la qual les dones no pateixin cap tipus de violència pel simple fet de ser dones, pot ser considerada una societat completament lliure i només una democràcia lliure de violència masculista pot ser una democràcia plena.

6. MÉS BENESTAR: un país equitatiu per viure, créixer i progressar

6.1. ENFORTIR I FER SOSTENIBLE L'ESTAT DEL BENESTAR AL LLARG DE LA VIDA

Catalunya ha d'estar preparada pels constants canvis del món laboral, la digitalització i les polítiques de canvi climàtic, i vetllar a la vegada perquè aquests no impliquin un increment de les desigualtats. Els i les socialistes vetllarem perquè el necessari progrés de la nostra societat no deixi ningú enrere i per a l'exercici ple dels drets de ciutadania, els que ja existeixen i de nous com el dret digital, el dret al temps i el dret a les cures.

Els drets digitals enfronten una sèrie de desafiaments, com la privacitat en línia, la protecció de dades personals, la llibertat d'expressió en plataformes digitals i l'equitat en l'accés a la informació i la tecnologia. Garantir que els drets fonamentals es preservin en l'àmbit digital és cabdal per salvaguardar la dignitat humana i promoure societats justes i equitatives en el món digitalitzat d'avui.

El dret al temps és fonamental per al benestar i la qualitat de vida de les persones. En un món cada vegada més accelerat, on la tecnologia i les demandes laborals poden envair el nostre espai personal, és crucial protegir aquest dret. Implica la capacitat de disposar de temps per al lleure, el descans, el desenvolupament personal i les relacions socials significatives. Garantir el dret al temps és promoure un equilibri saludable entre la vida laboral i personal, així com reconèixer la importància de l'autonomia i el gaudi de la vida més enllà de les obligacions quotidianes.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

El dret a les cures és essencial per garantir la dignitat i el benestar de les persones en totes les etapes de la vida. Aquest dret abasta l'accés equitatiu a serveis de salut, cura infantil, cura a persones grans i persones amb discapacitat, així com suport per al benestar emocional i psicològic. A més, implica reconèixer i valorar el treball de cura no remunerat realitzat majoritàriament per dones en l'àmbit familiar i comunitari, un rol que hem de capgirar cap a la corresponsabilitat d'homes i dones. Garantir el dret a les cures no només enforteix els llaços socials i familiars, sinó que també promou societats més justes, igualitàries i solidàries.

Pel que fa a l'increment de les desigualtats, cal reforçar les polítiques de garantia de rendes perquè arribin al conjunt de la població que es troba en situació d'exclusió social, mitjançant sistemes de gestió integrats de les prestacions existents a Catalunya, amb especial atenció a aquelles que tenen com a objectiu erradicar la pobresa infantil. Fer convergir l'Ingrés Mínim Vital amb la Renda Garantida de Ciutadania ha de ser un repte a curt termini i cal fer la prestació més accessible perquè ningú quedi enrere.

S'imposa una simplificació dels procediments d'accés a les prestacions socials amb la creació d'un sistema de "finestreta única" adaptat a tots els sectors de la població -especialment per a persones grans i persones amb discapacitat-, encetar polítiques més pensades en la redistribució, i abordar un dels elements centrals en la generació de la desigualtat: l'accés i el manteniment de l'habitatge.

Les Nacions Unides defineixen el dret a l'alimentació com la capacitat d'accés, individual o col·lectiva, de manera regular, permanent i lliure, directament o mitjançant la compra amb diners, a una alimentació de qualitat i quantitat adequada i suficient. Des d'aquesta perspectiva, la insuficiència alimentària significa la inseguretats o dificultat per obtenir una alimentació adequada, tant en termes de quantitat i valor energètic com en el sentit que sigui saludable i equilibrada.

Hem d'aprofundir en un model català de garantia alimentària on administracions públiques, entitats socials, sector productiu treballin per cobrir les necessitats alimentàries bàsiques de la població vulnerable, procurant que els circuits de garantia alimentària segueixin criteris d'adaptació a les diferents necessitats socials, d'hàbits saludables, de relacions de proximitat i de sostenibilitat i respecte al medi ambient.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

L'habitatge és un punt clau com dret universal i una garantia de benestar social. Els i les socialistes hem de promoure un accés just i igualitari a l'habitatge, impulsant la regulació del mercat immobiliari que permeti garantir el dret a l'habitatge i eviti l'especulació. La darrera Llei de l'habitatge aprovada pel Govern de Pedro Sánchez va en aquesta línia, i ha de servir com a marc per al desenvolupament i aplicació de regulacions sobre l'habitatge en l'àmbit autonòmic i municipal.

Els i les socialistes hem estat i som essencials en la creació i consolidació del nostre sistema de serveis socials, fonamentals avui dia per garantir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Cal avançar en la modernització del sistema, tot cercant-ne l'eficiència i interconnexió amb el sistema sanitari i l'àmbit comunitari, apostant pel diàleg i la col·laboració de sindicats, patronal, Confederació i Taula del Tercer Sector Social de Catalunya. Per altra banda, parlar de consolidació del nostre sistema de serveis socials significa parlar també de la necessària millora de les condicions laborals de les treballadores del sector, tendint cap a una equiparació salarial al sector salut.

Els ajuntaments es configuren com a element central per a una bona gestió dels serveis socials, pels quals cal garantir un bon finançament econòmic, recursos humans i eines tecnològiques que millorin l'eficàcia, tot deixant enrere l'infrafinançament de la darrera dècada a Catalunya. Una gestió que implica incrementar la coordinació intermunicipal, una relació fluida, estable i basada en la confiança en el municipis per part del Govern de la Generalitat de Catalunya, i tendir cap a serveis més homogenis arreu del territori, que evitin la desigualtat en l'accés en funció del lloc on es viu.

Catalunya s'enfronta a dos reptes fonamentals en l'enfortiment del nostre sistema de protecció social: l'increment de les desigualtats i el procés d'envelliment de la població. Per abordar-los serà fonamental continuar enfortint l'estat del benestar al conjunt d'Espanya i Catalunya. L'increment de les pensions, els ERTO, la posada en marxa de l'Ingrés Mínim Vital o l'increment del Salari Mínim Interprofessional han estat algunes de les recents mesures dels governs socialistes que han contribuït a enfortir-lo i a frenar l'increment de les desigualtats, el que demostra la utilitat d'un l'abordatge coordinat, des de diversos àmbits.

La desigualtat, a més d'injusta i injustificable és un element de profunda frustració perquè mina les expectatives de futur que les persones tenen en les seves vides,

les de les seves famílies o les de la seva comunitat i, per tant, és també el principal dissolvent de la cohesió social a qualsevol nivell. En aquest context, sense una decidida intervenció pública, la longevitat per si mateixa pot esdevenir un altre instrument que incrementi la desigualtat si no es poden garantir recursos i serveis pal·liatius per atendre les bosses de pobresa de persones grans, la reducció de la seva capacitat motora, cognitiva i sensorial. Tanmateix, s'ha de repensar que l'urbanisme sigui més amable i accessible per afavorir l'autonomia personal al llarg de tot el cicle vital de la persona.

Així i tot, el nostre sistema de protecció social encara té dificultats per reduir les desigualtats de forma contundent. S'incrementa la pobresa severa, que afecta fonamentalment les dones, famílies monomarentals i persones migrades. En el cas de les persones grans, l'increment de les pensions contributives i no contributives són elements essencials per evitar que les persones grans incrementin el seu poder adquisitiu, el que ens interpel·la per continuar incrementant-les en els pròxims anys, en la línia que marca la UE.

Alhora, cal evitar la cronificació en la recepció de les ajudes. Per evitar-ho, cal incloure de forma efectiva les persones beneficiàries d'ajudes, com ara l'Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida de Ciutadania, en accions formatives i/o polítiques actives d'ocupació tal com indiquen els textos legals i amb indicadors de seguiment rigorosos.”

Cal millorar les condicions laborals del sector social, que serà estratègic i fonamental per a la consolidació del nostre estat del benestar i per fer front a l'envelliment de la nostra població; apostar per la formació continuada, prioritzar i impulsar la seva integració a la societat i ajudes en l'àmbit universitari, especialment en la seva adaptació a les noves tecnologies de la comunicació i la digitalització; assegurar una visió intergeneracional també de les polítiques d'igualtat; impulsar la perspectiva d'edat en les polítiques de mobilitat tot promovent la participació de la Gent Gran en els plans de mobilitat municipals, millora en el transport públics especialment en zones rurals, per aconseguir uns pobles i ciutats més segures i accessibles en tots els àmbits; garantir la participació activa de les persones grans com a part activa de la nostra societat.

D'altra banda, el procés d'envelliment de la població, fruit de la consolidació del nostre sistema sanitari públic i de la millora de la qualitat de vida de la població,

així com els canvis demogràfics, esdevenen un gran repte per a la nostra societat. És essencial que reconeixem que la demografia està canviant molt de pressa, segons les projeccions d'habitants a Catalunya, el 2040 el 26,6% seran majors de 65 anys, i que aquest fenomen requereix una revisió de les polítiques actuals i un abordatge de l'envelliment com un fenomen que és divers i complex. La longevitat és una realitat que cal posar en valor, un enriquiment per al conjunt del país que a la vegada requereix atenció específica. La millora del benestar físic, psíquic i social, així com la garantia de la participació i inclusió de les persones grans en tots els àmbits de la vida.

L'edatisme es defineix com una actitud negativa envers les persones grans pel sol fet de ser grans. Un perjudici que margina les persones grans de tal manera que es troben excloses de la presa de decisions o de l'accés a serveis rellevants per a la seva vida. L'administració pública ha de ser més contundent en la identificació, denuncia i erradicació de les pràctiques edatistes discriminatòries, tant de les més quotidianes, com de les més estructurals que realitzen les institucions públiques, privades i els mitjans de comunicació

A més, les dones grans continuen patint una doble discriminació: per ser gran i per ser dona, invisibilitzant la seva contribució a la vida política, econòmica, social i cultural. Els i les socialistes hem de reconèixer les aportacions vitals de les dones grans i promoure la inclusió de les seves veus i generar polítiques que atenguin els reptes que suposa ser dona i gran, a més de reiterar el nostre compromís amb l'erradicació de tot tipus de discriminació.

Per fer possible el benestar de les persones grans és necessari replantejar l'actual sistema residencial i de cures, prioritzant l'envelliment a casa amb noves fórmules d'atenció domiciliària, cap a un nou model de residències mitjanes i petites, una millor atenció individualitzada i una xarxa prioritàriament pública, a més de reduir les llistes d'espera i enfortir l'aplicació de la llei de dependència a Catalunya.

Durant els darrers anys, el debat sobre el model residencial a Catalunya i Espanya ha estat present, més encara després de la covid-19. Per resoldre els problemes detectats i atendre les exigències de l'envelliment de la població, s'imposa un canvi substancial en el nostre model de residències. Volem residències coordinades amb l'àmbit de salut, amb atenció mèdica pública, amb ràtios millorades i amb més fiscalització sobre la qualitat del servei per part de les administracions públiques, amb millores en els sistemes d'inspecció més centrats en la qualitat del servei i també en el respecte als residents i a la seva autonomia, diversitat. Els i les

socialistes entenem les residències com a un equipament comunitari, en contacte amb el territori i amb la participació continuada dels usuaris i familiars en els òrgans de participació dels centres. Assolirem aquest nou model fruit del debat amb el sector, fent les accions legislatives necessàries que permetin renovar el model residencial a Catalunya.

Les persones grans, en més mesura que d'altres grups d'edat, experimenten una sèrie de problemàtiques. Una d'elles és la bretxa digital, el que està provocant el seu accés desigual a tràmits i serveis que avui dia s'ofereixen gairebé de forma exclusiva a través d'internet. Cal que les administracions públiques garanteixin l'atenció presencial com a alternativa als tràmits *on line*, així com aquelles empreses i serveis públics que ofereixen serveis bàsics (subministraments, entitats financeres o salut, per exemple).

Una altra problemàtica que com a socialistes ens preocupa és l'increment de la solitud no desitjada, que afecta fonamentalment les dones i que provoca l'aïllament social i l'empitjorament de l'estat de salut de les persones que la pateixen. Cal millorar els sistemes de detecció i abordatge d'aquestes situacions des de l'àmbit local i amb perspectiva comunitària.

Des de la perspectiva de participació activa de la gent gran, plantegem promoure l'adhesió a les xarxes amigables amb la gent gran amb l'objectiu de facilitar un envelliment actiu i saludable.

Com a socialistes, proposem generar un laboratori d'idees, que promogui el debat i la reflexió sobre el paper actual de la societat envers l'envelliment, analitzi el seu futur; convidant a participar-hi altres entitats, persones i també institucions. Debats i reflexions, que porten com a fruit la iniciativa de proposició de Llei de la gent gran presentada pel grup socialista al Parlament de Catalunya, que persegueix la finalitat de promocionar el benestar personal i social de les persones grans al nostre país.

6.2. PROTECCIÓ I DEFENSA DELS ANIMALS

Els i les socialistes hem liderat històricament els avenços socials i en drets al nostre país. De la mateixa manera, hem de liderar les demandes socials del segle XXI avançat en la protecció i la defensa dels animals.

Hem liderat els canvis normatius necessaris tant a Catalunya com a l'Estat amb les modificacions dels codis civils i del Codi penal i en les aprovacions de les lleis de protecció dels animals per tal de garantir la lluita contra el maltractament i

abandonament animal. Aquests canvis normatius ens han fet progressar de manera evident i ara hem de garantir el seu compliment i desenvolupament.

A més, hem de centrar-nos a revertir les xifres d'abandonament i maltractament animal, hem de conscienciar sobre la importància de l'esterilització, hem de treballar per la gestió eficaç de les colònies felines mitjançant el mètode CER, hem de promoure l'adopció i desincentivar la compra, hem de conscienciar sobre la tinença responsable d'animals i hem de promoure el civisme i la creació de campanyes de sensibilització a la població. I també hem de promoure la integració dels animals a les polítiques socials, culturals i educatives. En definitiva, els i les socialistes hem de promoure la cultura del respecte cap als animals, entenent que la protecció i la defensa dels animals forma part també d'un necessari equilibri mediambiental i de la recuperació del planeta.

6.3. SANITAT PÚBLICA UNIVERSAL, INTEGRAL I ACCESSIBLE QUE REDUEIX LES LLISTES D'ESPERA

Els i les socialistes defensem un concepte holístic, integral i comunitari de la salut, orientat a la promoció i prevenció, que incentiva hàbits de vida saludables que milloren l'estat de salut de la ciutadania, que redueixen les desigualtats en salut, que cuida i respecta els seus i les seves professionals, vetlla per l'autonomia de les persones i té cura de l'entorn.

En aquest marc, volem desenvolupar polítiques entorn de 3 grans objectius:

- a. Enfortir el Sistema Públic de Salut: universal, accessible, de qualitat, de proximitat, equitatiu, al llarg de la vida, prioritzant la sanitat pública incrementant el seu finançament públic d'acord amb els paràmetres de l'OCDE i la UE. Hem de deixar palès que el nostre model és un model que vol revertir les retallades dels anteriors deu anys en salut.
- b. Fomentar la prevenció i promoció de la salut, promovent hàbits de vida saludables i entorns urbans saludables, des de la proximitat dels ajuntaments, així com potenciant la xarxa de farmàcies com a unitats de difusió i suport de la salut pública.
- c. Avançar cap a un sistema d'atenció integral social i sanitari, equitatiu a tot el territori amb una visió de salut comunitària que abordi els reptes i les necessitats econòmiques, socials i demogràfiques actuals i de futur i que doni cobertura a les persones més vulnerables.

- d. Assegurar un tracte similar a tota la població de Catalunya, visqui on visqui, perquè la seva atenció sanitària no variï en funció del territori o de si depèn de centres públics o concertats. Cal assegurar una cartera de serveis i una aplicació similar d'aquesta cartera.
- e. Proporcionar una atenció sanitària en qualitat i seguretat al i la pacient, minimitzant riscos derivats de l'activitat assistencial.

Volem liderar la necessària transformació del sistema sanitari per donar resposta a les creixents necessitats socials, econòmiques i demogràfiques, per tal de garantir la sostenibilitat del sistema i buscar els millors resultats en salut, tenint en compte l'envelliment de la població, l'accés als canvis tecnològics i farmacològics, els nous perfils professionals i el canvi climàtic. Cal millorar i accelerar els processos de digitalització del sistema per modernitzar-los i permetre que donin el màxim de resultats. El sistema necessita fomentar la transparència i el retiment de comptes.

L'envelliment de la població, l'endarreriment de la maternitat, que se situa cada vegada més a prop dels 40 anys ha fet que moltes dones encara en edat reproductiva tinguin dificultat per concebre el seu primer fill i en molts casos el segon. Cal estudiar que l'accés als tractaments de fertilitat es puguin perllongar més enllà d'aquesta edat, tenint en compte la probabilitat d'èxit del tractament amb criteris científics i deontològics a fi que les dones tinguin l'oportunitat de ser mares i assolir al mateix temps les seves fites personals i/o professionals. També necessiten resposta l'accés als canvis tecnològics i farmacològics.

Fomentar mecanismes per a la creació de noves places des de les universitats per tenir un major nombre de professionals de la sanitat, ja que en l'actualitat hi ha una manca d'aquests llocs de treball, i fomentar l'estabilitat de la contractació en el sistema nacional de salut per evitar la fuga del talent.

La Generalitat ha de vetllar perquè hi hagi el personal sanitari necessari. Els salaris han de ser adequats. Cal que es formin les i els professionals necessaris per al sistema. Cal que la feina burocràtica no resti treball als professionals sanitaris.

Defensem un sistema de salut basat en l'atenció primària, comunitària i una forta xarxa hospitalària, amb alta competència professional i generadora de coneixement i d'innovació. Cal avançar en una atenció integral i integrada socialment i sanitàriament que ens permeti envellir a casa, si és el que decidim, i amb totes les garanties d'assistència domiciliària, per a la qual cosa s'hauria d'estendre l'aplicació de (ATDOM), així com el programa d'atenció al final de vida

(PADES) a tot Catalunya i no de forma desigual com està passant en aquests moments.

Millorar la inversió en formació mèdica universitària tenint en compte les necessitats del nostre sistema i demografia. Construir un sistema amb les mateixes capacitats formatives arreu del territori.

També és fonamental la transparència en el sector sanitari amb informació actualitzada i accessible a la ciutadania per a una bona higiene democràtica.

Repensar una política penitenciària com una política social rehabilitadora sobre col·lectius marginats de la societat, de forma temporal o en alguns casos d'una manera crònica, dirigida, a més de garantir el compliment de les penes privatives de llibertat, a desplegar les capacitats per al propi desenvolupament personal i en benefici de la reinserció en la comunitat.

La finalitat primordial és la inserció sociolaboral i la rehabilitació dels interns, amb programes d'activitats terapèutiques i assistencials, a més de formatives, educatives, de lleure, esportives i culturals.

Una atenció primària i comunitària que garanteixi la longitudinalitat i l'accessibilitat de la ciutadania als seus professionals de referència en 48 hores, amb capacitat diagnòstica, formació dels i les professionals, autonomia de gestió i capacitat de coordinació amb els altres nivells socials i assistencials, desburocratitzar l'atenció primària per millorar la seva feina, sobretot la implementació de les baixes curtes a la feina. Per aconseguir-ho i promoure l'equitat del sistema de salut, cal garantir que en el procés de selecció dels i les metges de família, es doni cobertura a les zones rurals, establint, si s'escau, els mecanismes incentivadors necessaris.

Garantir que l'atenció urgent de suport vital sigui efectiva en un màxim de 15 minuts (codi ICTUS, infart, etc.).

Reduir urgentment les llistes d'espera per a especialistes o proves diagnòstiques fins a garantir que es fan en el termini adequat a la necessitat de cadascuna d'elles.

Augmentar la plantilla i la capacitat de professionals per assolir una sanitat de més qualitat, en sintonia amb les necessitats actuals.

Cal fer esment especial a la garantia d'accessibilitat a les famílies del servei de pediatria en l'atenció primària, per tal de poder accedir a l'especialista segons les necessitats.

Cal millorar la coordinació i comunicació amb els treballadors i treballadores socials locals, per intentar fer seguiment i vetllar per la salut física i mental d'aquelles persones amb problemes de salut que no estan dins del sistema.

Els i les socialistes defensem el disseny i aplicació d'un pla d'abordatge de les llistes d'espera de visites especialitzades, proves diagnòstiques i intervencions quirúrgiques, establint temps màxim de resposta per tal de garantir la millor atenció al pacient. Aquest temps tindrà en compte la situació clínica i social, com són la gravetat de la malaltia i la seva repercussió a la vida dels i les pacients.”

L'atenció a la salut mental i addiccions d'infants, joves i adults serà un dels principals reptes de les nostres polítiques públiques, per donar resposta a l'impacte de la salut mental i emocional a escala individual, familiar i comunitària, garantint els drets amb recursos suficients i amb una lluita decidida contra l'estigma, tenint en compte les persones grans i persones vulnerables com a col·lectiu prioritari.

Els i les socialistes creiem en un sistema de salut de qualitat, per tant, volem vetllar per reduir les llistes d'espera per l'atenció psicològica i psiquiatria. Tanmateix, s'haurà de tenir en compte la salut emocional del jovent pel que fa a la solitud no desitjada desencadenada per diferents causes -com poden ser la pandèmia, les condicions laborals, les migracions i l'ús i dependència de les xarxes socials- que s'ha vist incrementada durant aquests anys per la manca d'eines i recursos als quals la joventut i les seves famílies poden accedir.

Impulsarem un pacte Nacional per la Salut Mental per convergir amb Europa en el nombre de professionals que dediquem a la salut mental.

Regularem les cases d'apostes i semblants.

Reformularem el Pla Integral d'Atenció a la Salut Mental on es facilitarà l'accés d'aquest servei, per tal de reduir al mínim els temps d'espera i per incrementar l'eficàcia de les actuacions quant a la recuperació i seguiment de les persones usuàries del servei.

Volem avançar cap a una atenció integral de les malalties minoritàries fomentant les xarxes d'expertesa i afavorint la coordinació entre els sistemes de salut, social i educatiu.

Ampliar les prestacions de salut bucodental per lluitar contra les desigualtats en salut.

Cuidem a qui ens cuida. Volem que els i les professionals se sentin reconeguts, acompanyar-los, empoderar-los i potenciar el seu lideratge i participació en la presa de decisions.

Dotar de recursos necessaris els centres d'atenció primària, ja que des de la pandèmia de la covid s'han incrementat els problemes de salut mental entre la nostra infància i joventut.

És imprescindible el desplegament del programa Salut Escola i del servei d'infermeria de referència a tots els centres d'alta i màxima complexitat d'Educació Infantil-Primària i Secundària.

El compromís dels i les socialistes amb la sanitat pública integral s'ha de manifestar també en la millora de les cures pal·liatives per atendre totes les persones en els darrers moments de les seves vides, sense deixar ningú fora. Lluitarem per la inclusió completa de les cures pal·liatives a la infància dintre de la cartera de serveis del sistema de salut, equiparant-los a la resta de la ciutadania.

L'impuls i suport la investigació, la innovació i el desenvolupament tecnològic en l'àmbit sanitari és i continuarà essent un compromís dels i les socialistes amb l'enfortiment de la universalitat i l'equitat del nostre SNS mitjançant un model que faciliti l'accés de tothom als avenços científics que milloren les possibilitats de curació i la qualitat de vida durant el procés de malaltia o la cronicitat.

Els i les socialistes treballarem en un model d'abordatge i atenció de la cronicitat, la pluripatologia i la fragilitat des d'un compromís ètic i de justícia social i amb l'eficiència i sostenibilitat del SNS. Evitar una forma de discriminació per la gent gran i, per tant, accés al sistema i totes les seves especialitats, evitant l'edatisme sanitari, evitar la sobrepreinscripció dels medicaments, reforçar l'assistència primària per evitar la massificació en els serveis d'urgència dels hospitals. Atenció personalitzada. Especialització d'infermeria geriàtrica.

Els i les socialistes incorporarem la Salut Pública com a element transversal de la política de salut perquè els determinants biològics, socials, econòmics i mediambientals de la salut no menyscabin el dret a la salut en termes d'igualtat i equitat.

El sistema de salut haurà de fer front als efectes del canvi climàtic tant pels seus efectes sobre la salut com per la necessària descarbonització del sistema per reduir la petjada ecològica.

Fomentarem la participació activa de la ciutadania en la gestió del sistema i en la seva presa de decisions. També la transparència de totes les accions i un sistema d'avaluació basat en resultats en salut.

Cal implicar el món local en la governança de la sanitat.

UNA SALUT PÚBLICA EN PERSPECTIVA JOVE

Des del Partit dels Socialistes de Catalunya sempre hem defensat un canvi i millora del sistema de salut. Aquests últims anys, ha quedat explícitament representada la falta de recursos i mitjans destinats a un dels pilars fonamentals de l'estat del benestar. Les dades esfereïdores de la Salut mental del jovent ha de fer que aquest canvi sigui imminent. Un de cada set joves experimenta problemes de salut mental. Aquesta xifra és alarmant. La precarietat laboral, la pressió i la inestabilitat vital del jovent, sumat a la falta de recursos, fa que estiguem vivint una de les pitjors èpoques en termes de salut mental. És per aquest motiu, que considerem de vital importància posar al centre de l'agenda política el sistema actual de salut pública.

Des d'un punt de vista jove, una de les principals reclamacions pel que fa al sistema sanitari públic és una de les àrees històricament menys ateses: la salut mental. La covid-19, amb els períodes de confinament i aïllament, ha augmentat el grau de conscienciació sobre la importància de la salut mental tant en joves com en adults, per això proposem augmentar les places del PIR. Les dades demostren com la pandèmia va provocar un augment dels nivells d'angoixa, de sentiments de solitud i depressió. Alhora, les dades demostren una tendència a l'alça de la taxa de suïcidis.

Per això, el PSC considerem necessari augmentar la inversió en salut mental per revertir les retallades en aquest àmbit dels governs independentistes els darrers anys i, alhora, assegurar l'assistència psicològica oferida a través del sistema públic de salut tant per a infants i joves com per a adults. La situació actual de manca de recursos que fa esdevenir l'atenció psicològica continuada i de qualitat un bé només a l'abast dels joves que es poden permetre l'atenció privada és insostenible i inadmissible. Considerem fonamental que el sistema públic de salut compti amb les eines per detectar precoçment situacions de risc de desenvolupament de trastorns de conducta, alimentaris, addicions o depressió, entre altres, i això passa per una estratègia transversal, interdepartamental i interadministrativa per abordar la situació i gestió de la salut mental i de la que és la principal causa de mort prematura a l'Estat: el suïcidi.

Però, als joves, no només ens preocupa la situació tensa de la salut mental, sinó que els canvis en salut han d'anar molt més enllà, perquè al i les joves també ens afecten les llargues llistes d'espera, els desplaçaments als centres mèdics de suposada proximitat, la manca de serveis en determinats àmbits de la salut, etc.

Per poder construir una sanitat forta hem d'apostar per augmentar el finançament a l'ICS i a tot el sistema públic destinant una part del PIB de Catalunya. D'aquesta forma aconseguirem augmentar els serveis que s'ofereixen als nostres centres sanitaris, reclamant un augment de la cartera de serveis, tant als centres hospitalaris com als centres d'atenció primària.

L'educació afectivosexual ocupa un paper fonamental en el desenvolupament del jovent del nostre país, ja que ofereix coneixements essencials per entendre i gestionar les seves emocions i relacions personals de manera saludable. La impartició de cursos d'aquesta naturalesa proporcionen un marc educatiu que promou la consciència sobre el propi cos, el respecte mutu i la presa de decisions informades. Aquest tipus d'educació contribueix a prevenir conductes de risc, com ara embarassos no desitjats o malalties de transmissió sexual, alhora que fomenta la igualtat de gènere i el respecte a la diversitat. En definitiva, els cursos d'educació afectivosexual per als joves constitueixen una eina essencial per empoderar-los i facilitar el desenvolupament d'habilitats que els seran valuosos al llarg de les vides.

NECESSITAT DE REFORÇAR EL SISTEMA PÚBLIC DE SALUT

La importància, i la necessitat, d'assignar més recursos econòmics, tècnics i humans, així com la millora de la gestió al servei de sanitat pública amb l'objectiu de garantir una atenció sanitària de qualitat per a tots els ciutadans és i ha de ser una prioritat pels i les socialistes catalanes. Aquesta mesura es considera fonamental per a la millora de la cobertura i la qualitat dels serveis de salut, així com per garantir l'accés a una atenció mèdica universal i de qualitat, i el reconeixement i suport a tot el personal de la cadena sanitària que dedica tota la seva capacitat a la cura, l'atenció i l'acompanyament de la ciutadania.

Si bé Catalunya ha estat un referent en la recerca i la investigació mèdica, l'augment dels recursos econòmics permetrà l'adquisició d'equips mèdics d'última generació adaptats a les noves necessitats, la millora de les instal·lacions de salut i l'ampliació de la capacitat d'atenció dels Centres d'Atenció Primària.

D'altra banda, l'assignació de recursos tècnics implicarà la formació contínua del personal de salut, la implementació de tecnologies innovadores i l'actualització dels protocols d'atenció mèdica.

Finalment, l'assignació de més recursos humans suposa la contractació de més professionals de la salut (metges i metgesses, infermers i infermeres, tècnics i tècniques...) i més personal administratiu, la qual cosa contribuirà a reduir les càrregues de treball del personal sanitari, reduir els temps d'espera, millorar l'atenció personalitzada i enfortir la prevenció de malalties.

Els i les socialistes de Catalunya ens comprometem davant la ciutadania a reforçar el servei de sanitat pública amb més recursos econòmics, tècnics i humans com a pilar fonamental per garantir una atenció sanitària de qualitat per a tothom, promovent així el benestar i la salut de la població en conjunt.

DESPRÉS DE LA PANDÈMIA. LA RECUPERACIÓ DE LA SANITAT PÚBLICA. SENSE SALUT NO HI HA VIDA NI ECONOMIA

Parlar de sanitat és parlar d'un dels assumptes més sensibles per als ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Hi ha tres fites que marquen aquesta preocupació creixent: els ajustos derivats de la crisi financera del 2008, la reforma de la sanitat pública pel RDL 16/2012, i els efectes extraordinaris provocats per la pandèmia de la covid-19. Si la construcció del Servei Nacional de Salut va ser considerada una "construcció d'èxit", és obvi que es tracta d'un edifici que requereix ajustaments.

La despesa sanitària pública per habitant està per sota de la mitjana de la zona euro (OCDE, 2020), 37,4% per sota el 2020. Entre el 2009 i el 2020 va disminuir de 1.756 euros el 2009 a 1.640 el 2020, una 6,6%, i per exemple, segons l'OCDE, el nombre d'infermeres per 1.000 habitants és el 37,8 inferior a la mitjana de Bèlgica, França i Itàlia.

Aquest trajecte només podia conduir a l'increment preocupant de la privatització de la sanitat, entesa com a ritmes de creixement a la sanitat privada superiors als de la sanitat pública.

La pandèmia va canviar les percepcions de seguretat de la gent. S'ha activat la consciència de vulnerabilitat social i de la fragilitat del planeta. La pandèmia com "un caos que no arriba a comprendre". Es va constatar que les pandèmies no entenen de fronteres, però sí que entenen de barris i gèneres, i estenen les

paranoies i els negacionismes. Ens va situar davant de l'evidència que depenem dels altres per superar cada dia, que tots depenem de tots. En aquest sentit, hem descobert la importància dels serveis públics i la necessitat de defensar-los.

LA SOSTENIBILITAT FINANCERA DEL SISTEMA PÚBLIC DE SALUT

Un primer objectiu ha de ser abandonar l'infrafinançament sistèmic de la sanitat pública i establir els mitjans per millorar la suficiència financera del SNS. La suficiència financera és una condició necessària per fer efectiva l'atenció sanitària pública, universal, gratuïta i equitativa, però no és condició suficient, requereix també actuar sobre l'eficiència operativa, les relacions laborals i les condicions professionals del personal sanitari, entre altres.

L'EFICIÈNCIA: MÉS DESPESA NO SIGNIFICA MÉS SALUT

La suficiència financera és un objectiu necessari, però no suficient, també cal actuar sobre l'eficiència. L'eficiència té molta influència a la percepció que tenen els ciutadans del SNS. La despesa només és despesa i no es tradueix automàticament en millor salut, adverteixen des de l'Associació d'Economia de la Salut i que sense canvis en l'eficiència i en la productivitat no es produiran efectes sobre la salut. Per a un SNS sanitàriament solvent, es requereixen canvis organitzatius que perfeccionin la gestió i modifiquin inèrcies, cosa que descriuen com “redistribuir amb cap, des del cor del sistema”.

MODIFICAR EL PARADIGMA ASSISTENCIAL: QUAN EL CODI POSTAL ÉS MÉS IMPORTANT QUE EL CODI GENÈTIC

Els canvis demogràfics i l'augment de les desigualtats econòmiques i socials han posat en relleu que l'entorn socioeconòmic i la posició social de la població són més importants que les condicions d'accés al sistema sanitari. La desigualtat d'exposició al risc provoca desigual vulnerabilitat en salut. Dit altrament: el codi postal pot ser més determinant per a la salut que el codi genètic.

ENFORTIR L'ATENCIÓ PRIMÀRIA. NO NOMÉS CURAR, TAMBÉ PREVENIR I PROMOURE LA SALUT

L'atenció primària té una rellevància especial, en primer lloc, per ser el nivell que té més impacte en la salut comunitària i el més proper als efectes dels DSS definits

per la WHO, per ser la porta d'accés al SNS, i perquè hauria d'assegurar la vertebració de l'assistència integrada de la salut al llarg de la vida dels ciutadans.

Recuperar i enfortir l'AP requereix algunes actuacions com ara: reposar les plantilles, especialment en medicina familiar i comunitària, enfortir les activitats de suport amb fisioterapeutes, logopedes, farmacèutics, psicòlegs i treballadors socials, amb la incorporació de podòlegs, dietistes-nutricionistes i terapeutes ocupacionals, millorar les condicions laborals i l'estabilitat en la contractació, racionalitzar els sistemes d'incentius, millorar les condicions professionals del personal sanitari, innovació en les formes d'organització amb participació dels professionals, la promoció de lideratges organitzatius, l'augment de la inversió, actualització de la cartera de serveis redistribuint competències, i noves relacions amb altres agents i nivells del sistema sanitari, i la integració d'AP a centres residencials.

CONTINUÏTAT ASSISTENCIAL AL LLARG DEL CICLE VITAL DELS CIUTADANS

Assegurar una continuïtat assistencial eficaç entre assistència primària, assistència hospitalària i assistència sociosanitària i garantir una atenció sanitària integral al llarg del cicle vital dels ciutadans és la forma més efectiva per fer front als problemes derivats de la cronicitat, l'envelliment i la dependència, amb l'AP com a porta d'entrada única compartida i amb entitats territorials integrades amb governança compartida.

CUIDAR ELS CUIDADORS: RESTITUIR LES PLANTILLES I MILLORAR LES RELACIONS LABORALS

Garantir l'atenció assistencial suposa especialment tenir cura dels cuidadors a la sanitat pública, aquesta és una condició per a l'efectivitat de la protecció comunitària davant les incidències sanitàries dels ciutadans. La restitució de les dotacions de personal reduïdes a causa de les retallades, l'equiparació dels efectius de personal de la sanitat a la mitjana europea, la millora de les condicions contractuals i retributives, la reducció de la temporalitat i la precarietat, millores en els mitjans de protecció, el seguiment de les situacions serològiques del personal, els plans de formació en violència de gènere, la formació i les garanties necessàries per al compliment de la Llei orgànica d'eutanàsia, i la implementació de polítiques d'igualtat de gènere són part de la recuperació del SNS i els factors de millora de l'eficiència.

LA GESTIÓ ESTRATÈGICA DE LA SANITAT PÚBLICA

Des d'una perspectiva progressista, la recuperació del SNS significa fomentar-ne el caràcter equitatiu i igualitari perquè contribueixi a reduir les desigualtats socials i econòmiques.

Per això, cal actuar, entre d'altres, els àmbits següents:

- Incorporació de la salut en totes les polítiques públiques i augmentar la capacitat de resposta davant de noves onades de pandèmia.
- Unificació de la cartera de serveis del SNS incorporant-hi la cartera comuna bàsica de serveis assistencials, la cartera comuna suplementària i la cartera comuna de serveis accessoris, integrant referències al principi de cost-efectivitat, i consolidant la incorporació de les interrupcions voluntàries de l'embaràs dins de la xarxa pública.
- Compliment de la Llei orgànica de regulació de l'eutanàsia d'una forma garantista, mitjançant el compliment del que regula aquesta llei. Oferint als professionals la formació i les garanties necessàries, així com a la població l'accés a aquest dret.
- Augmentar la visibilitat de les dones a la medicina. Valls-Llobet (2020) proposa entre altres mesures, quant als objectius i resultats en salut: millorar la qualitat de l'atenció sanitària donant suport a la investigació dels problemes de salut de les dones, assegurar la mateixa representació de dones i homes als assajos clínics, i incloure el sexe i el gènere com a variables als protocols de recerca. Pel que fa a les relacions laborals i la participació: millorar les condicions de treball i professionals de les dones, i promoure les dones en posicions de lideratge i presa de decisions a la política sanitària.
- Millora la salut mental de la població en tots els nivells i àmbits del Sistema Nacional de Salut, atendre i acompanyar de forma integral les persones amb problemes de salut mental des del respecte als drets humans, donar suport a les seves famílies i promoure un model d'atenció integral i comunitari que afavoreixi la recuperació i inclusió social. Impulsar un model basat en la recuperació, en el qual se situa la persona com a protagonista del procés, i en el model d'atenció comunitària.

ENFORTIR LA SALUT PÚBLICA: PARLEM DE SALUT, NO DE MEDICINA

Enfortir la salut pública requereix La creació d'un centre estatal de salut pública, potenciar la Xarxa de Vigilància de Salut Pública, elaborar un Pla de contingència de seguretat nacional per a catàstrofes i pandèmies, la consideració de la seguretat sanitària com a part de la seguretat nacional, la creació d'equips de resposta ràpida, i plans de contingència, de producció i de logística de material estratègic.

LA COGOVERNANÇA: DESCENTRALITZACIÓ I GOVERNANÇA COMPARTIDA

És necessari reforçar el Consell Interterritorial en el sentit federal, com a òrgan de cogovernança del SNS i la creació de l'Agència de Salut Pública. En aquest sentit, és útil la descripció i les consideracions de Salvador Illa, ministre de Sanitat durant la pandèmia de la covid-19, sobre el procés de governança de la pandèmia.

NOU CONTRACTE SOCIAL SANITARI

La crisi financera del 2008 va trencar els consensos socials bàsics i sense un contracte social (sanitari), adverteix José Moisés Martín que “s'aprofundeix la fallida social”, per la qual cosa és prioritari recuperar el contracte social que Xosé Carlos Arias i Antón Costas. En aquest sentit, cal tenir en compte les conclusions i recomanacions de la Comissió de Reconstrucció Social i Econòmica del Congrés dels Diputats que, per una amplíssima majoria, va propugnar un Pacte Social per la Sanitat Pública i un nou sistema de governança basat en la cooperació coordinada entre l'Estat i les comunitats autònomes, i d'aquestes, en una perspectiva federal.

6.3. CAP A UNA SOCIETAT MÉS DIVERSA I INCLUSIVA

Una Catalunya de tots i totes, on tothom pugui desenvolupar el seu projecte vital sense barreres ni discriminacions. Perquè una societat diversa, inclusiva, justa, lliure, igualitària i fraternal, ens enriqueix com a país i com a democràcia de qualitat, i per això, els i les socialistes defensem la igualtat real d'oportunitats i l'erradicació de tota forma d'intolerància, de prejudicis i d'odi (sexisme, classisme, racisme, edatisme, LGTB-fòbia, fanatisme...) que són els pitjors dissolvents de la igualtat i l'ideal democràtic de societat.

6.3.1 ORIENTACIÓ SEXUAL AFECTIVA I IDENTITÀRIA

El Partit dels Socialistes de Catalunya reafirma el seu compromís amb la construcció d'una societat on cadascú pugui estimar i viure en plena igualtat. Defensar la identitat i la diversitat sexual i el compromís amb la no discriminació on les diferències per orientació afectiva sexual siguin respectades amb igualtat de drets i viscudes en llibertat. Cal erradicar les discriminacions que sofreixen en àmbits com el treball, l'ensenyament món esportiu, les institucions i la vida quotidiana.

En un context marcat per l'auge de moviments populistes i d'ultradreta, que no només han penetrat les institucions sinó que també influencien el discurs de la dreta tradicional, cal alçar la veu. Denunciar, erradicar i legislar esdevenen accions crucials per combatre l'LGTBI-fòbia i els discursos d'odi, racistes, xenòfobs i masclistes que encara amenacen la nostra societat.

La nostra societat, madura i avançada, ha de sentir-se orgullosa de la seva diversitat. Una diversitat que respecta totes les orientacions i identitats sexuals, que fomenta l'acceptació i actua de manera decidida contra qualsevol manifestació d'odi. És imperatiu combatre qualsevol rèmora en els drets i llibertats que amb molt d'esforç hem conquerit. Així, instem a continuar amb polítiques públiques que impulsen la plena igualtat en tots els àmbits de la vida.

L'activisme LGBTI organitzat, tant dins com fora del Partit, emergeix com un espai essencial per debatre, proposar i impulsar aquestes polítiques. Amb la creació del Consell LGBTI, el PSC manifesta la seva voluntat de continuar creant xarxes i teixint complicitats amb l'associacionisme LGBTI del país, fonamental en els avenços aconseguits en les darreres dècades.

Cal reforçar la visualització i les necessitats específiques de totes les persones del col·lectiu, massa sovint invisibilitzades. A més, és fonamental recordar i actuar davant les dificultats afegides que, lamentablement, encara pateixen les persones LGBTI que resideixen en petits i mitjans municipis. Ja sigui per la manca de serveis específics o per les problemàtiques que continuen afectant la seva capacitat de sentir-se, expressar-se i viure lliurement.

El PSC defensa els drets assolits en aquestes matèries i lluitarà pel ple desenvolupament de les lleis aprovades, tenint sempre present la discriminació interseccional, com pot ser el de les dones lesbianes, discriminades per ser dones i lesbianes, així mateix insisteix en la necessitat de fer polítiques públiques específiques per a les persones trans i per a les persones grans LGBTI.

Cal parar especial atenció als processos de discriminació que els nens i nenes LGBTI pateixen actualment a les escoles i instituts, amb situacions d'assetjament i intolerància incomprensibles des del punt de vista de la societat del segle XXI. Cal establir mecanismes per erradicar aquestes formes de discriminació primàries per tal de formar persones que aprenguin a viure en igualtat plena.

Així doncs, des del PSC també ens comprometem a visibilitzar les problemàtiques que tenen a veure amb el gran eix discriminatori oblidat “les persones grosses”, que pateixen discriminació social, laboral, cultural, sanitari, en l'espai públic i en el mercat tèxtil. Fets que els condemnen a la invisibilització, l'emmudiment i l'exclusió social. Com a partit tenim l'obligació moral i ètica d'incloure “la gordofòbia” com una discriminació i causa de delictes d'odi. Farem tot el que estigui a les nostres mans per legislar en favor de les persones grosses i per l'erradicació de la violència que sofreixen per ser com són.

En resum, el Partit dels Socialistes de Catalunya reitera la seva defensa d'una societat justa, igualitària i respectuosa. Un compromís que, a través d'accions concretes i polítiques inclusives, aspira a construir un futur on la llibertat i la igualtat siguin pilars indestructibles de la nostra convivència. Dins del model social, si volem trobar aquest equilibri intergeneracional, no podem oblidar tampoc la lluita contra l'edatisme, que és una altra forma de discriminació, en aquesta ocasió per raons d'edat, que afecta tant joves com grans

Que dins del pacte de la justícia social, ha de tenir un paper rellevant la gent gran, si estem parlant d'igualtat i no discriminació, no podem oblidar l'exclusió social, la bretxa digital, la soledat no desitjada, la protecció econòmica suficient i la igualtat de gènere. Dins del model social si volem trobar aquest equilibri intergeneracional, no podem oblidar tampoc la lluita contra l'edatisme, que és una altra forma de discriminació, en aquesta ocasió per raons d'edat, que afecta tant joves com grans.

6.3.2.. La discapacitat com a vector transversal de la societat

Els i les socialistes de Catalunya ens comprometem en promoure, protegir i assegurar el gaudiment ple de tots els drets humans i llibertats fonamentals de totes les persones amb discapacitat, amb el màxim compromís de respecte i consideració a la dignitat humana.

Reafirmem també el nostre compromís amb totes les persones amb discapacitat d'acord amb els nostres principis i valors: la dignitat, entesa com una condició indivisible a la humanitat; la llibertat, entesa com a autonomia —en el sentit de

subjecte moral, que la persona sigui el centre de les decisions que l'afecten— i la igualtat inherent de qualsevol ésser humà, respectuosa amb la diferència; i amb la promoció i defensa de la cultura de les capacitats.

Fem nostra la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat i els objectius de Desenvolupament Sostenible, i per això treballarem per la consolidació real dels Drets de ciutadania de les Persones amb Discapacitat o/i amb problemes de salut mental.

Malgrat les diferents normatives que ja formen part del nostre ordenament jurídic, les persones amb discapacitat, en molts casos, se senten discriminades i no veuen respectats els seus drets de ciutadania, tal com ho avalen diferents estudis. És per això que fomentarem actuacions transversals, coherents en les polítiques públiques, que impliquin àmbits d'actuació com la formació, els serveis socials, l'ocupació, l'accessibilitat, l'habitatge, l'urbanisme, la salut o la justícia i que posin la persona en el centre d'atenció, avançant cap a models de convivència més comunitaris per aconseguir que les persones amb discapacitat i/o problemes de salut mental puguin exercir els seus drets en igualtat de condicions.

Amb l'objectiu general de promoure, protegir i assegurar el ple gaudiment de tots els drets humans i llibertats fonamentals de totes les persones amb discapacitat, amb el màxim compromís de respecte i consideració a la dignitat humana, incloent-hi la discapacitat com a vector transversal en totes les línies d'acció polític:

- Defensarem el dret al treball en igualtat de condicions (ordinari i protegit) de totes les persones amb discapacitat.
- Lluitarem contra la discriminació interseccional de les persones grans, dones, nenes i persones LGTBI amb discapacitat.
- Fomentarem la vida independent i els diferents models d'assistent personal, així com la desinstitucionalització.
- Farem possible que els pobles i ciutats siguin accessibles per a tothom.
- Establirem polítiques i programes per a la inclusió, i la igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

- Per garantir la inclusió i el benestar de totes les persones amb discapacitat, creiem fermament que és essencial disposar d'una estructura dedicada específicament a atendre les seves necessitats.
- Garantirem una infància plena pels nens i nenes amb discapacitat i desenvoluparem polítiques per l'acompanyament de les seves famílies. És molt important defensar la igualtat d'oportunitats per a tots els nens i nenes, per garantir que puguin gaudir del seu temps d'oci, etc. de manera equitativa.
- Treballarem per la visibilització i normalització de les persones amb capacitats diverses i les anomenades “malalties rares”. Crearem un espai de participació i decisió amb la finalitat de recollir totes les necessitats dels col·lectius de persones amb discapacitat.
- Impulsarem projectes i campanyes de sensibilització, conjuntament amb entitats i serveis municipals
- Garantirem una infància plena pels nens i les nenes amb discapacitat i desenvoluparem polítiques per l'acompanyament de les seves famílies.
- Promourem ciutats i entorns inclusius i accessibles on totes les persones tinguin la capacitat de participar de tots els aspectes de la vida sense limitacions, on l'accessibilitat universal sigui una eina d'inclusió social.

Necessitem un debat profund i seriós que ens permeti establir les bases per a la implementació d'un model integral de la gestió de la diversitat a Catalunya

Catalunya ha experimentat en els darrers anys un augment significatiu de la població a causa de l'arribada de persones nouvingudes de diferents indrets del planeta. Es calcula que aproximadament un 21% de la població a Catalunya és d'origen immigrant i l'increment de població nouvinguda, especialment durant l'any 2023, fa que ja puguem parlar de la Catalunya dels 8 milions d'habitants.

Creiem que aquesta realitat fa que en l'actualitat Catalunya esdevingui un territori divers i amb molta riquesa cultural. Però, per altra banda, la complexitat social de la Catalunya dels 8 milions fa que haguem d'abordar un debat profund i seriós sobre la gestió d'aquesta diversitat cultural arreu del nostre territori. Tal com es diu en aquest document, les migracions no només són inherents a la història de la humanitat sinó també una necessitat i “un repte de vegades ben resolt i de vegades

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

no, en termes de garantia de la cohesió social i d'integració cultural i política." El no abordatge o l'abordatge incorrecte i/o insuficient genera incomprensió, racisme i xenofòbia. Per això és urgent aquest debat rigorós, que guii amb encert les decisions i les polítiques socialistes que aspirem que tornin a guanyar la presidència de la Generalitat.

Sovint a l'esquerra ens costa parlar dels temes migratoris per por als debats i postulats que l'extrema dreta està fent emergir des de fa uns anys en el si dels diferents països europeus. L'extrema dreta està criminalitzant i generant por entorn de la immigració i cada cop s'observa un increment de missatges d'odi cap a les persones nouvingudes i l'exigència del tancament de fronteres i l'expatriació de persones. Això ha fet, que en moltes ocasions evitem parlar dels fenòmens migratoris i no debatem sobre les polítiques públiques integrals que ens calen a Catalunya per gestionar aquesta complexitat social. Com a socialistes ens reafirmem en el posicionament que tenim i defensem d'una Catalunya oberta, plural, diversa, cohesionada i intercultural en la qual totes les cultures sumen i enriqueixen. Per això, perquè volem aquesta Catalunya rica, intercultural, en la qual tothom se senti a casa i que forma part d'una mateixa comunitat amb igualtat de drets i deures, és imprescindible que fem aquesta anàlisi de la realitat tal com és i tal com és viscuda al llarg i ample del territori català, en profunditat.

En l'actualitat, s'observa que les dades que tenim referents a diferents àmbits com el laboral, l'educatiu o el residencial mostren una clara dificultat d'ascens social de les persones nouvingudes qui experimenten una important segregació residencial i una conseqüent falta d'oportunitats educatives i laborals. En concret, s'ha observat que les zones amb més concentració de població nouvinguda són aquelles que presenten una major dificultat en l'assoliment de competències en les diferents etapes educatives. S'estima també que la pobresa a Catalunya afecta quatre vegades més a les persones nouvingudes. L'Índex socioeconòmic territorial (IST) de l'Idescat fa palesa aquesta realitat, mostrant que Guissona (Lleida), Figueres (Girona) i Salt (Girona) són tres dels municipis de Catalunya que concentren major població immigrant i són al mateix temps els que aglutinen major població amb estudis baixos, sense estudis postobligatoris i amb rendes mitjanes per persona més baixes. Paral·lelament, l'anàlisi de les dades de l'Institut d'Estadística disponibles a gener de 2022, mostren una gran quantitat de pobles i ciutats petites i mitjanes d'arreu de Catalunya on habita entre un 20 i 30% (en alguns casos superant el 30%) de població arribada de fora. Aquesta és una realitat que massa sovint queda invisibilitzada per les macrodades i no és tinguda en compte.

Des d'aquesta perspectiva, l'augment de la diversitat implica reptes complexos per tal d'evitar que les persones nouvingudes experimentin totes aquestes desigualtats. I això requereix anàlisis profundes i basats en evidència científica que ens permetin com a partit poder donar resposta a la gestió d'una realitat social canviant i complexa que demanda de polítiques integrals i al mateix temps concretes que tinguin en compte la idiosincràsia dels diferents territoris i municipis de Catalunya.

Per tant, es crearà un grup de treball, format per acadèmics especialistes, així com experts en la pràctica i, també, representants de col·lectius de les diverses procedències. Aquest grup elaborarà un document sobre com afrontar els canvis a la societat catalana que es presentarà i debatrà als òrgans del partit o en una conferència nacional en el termini d'un any.

CAP A UNA SOCIETAT ANTIRACISTA

A Catalunya conviuen persones de diferents orígens, cultures i religions. Som una societat majoritàriament diversa, on, en termes generals, les diferències per origen racial, ètnic, nacional i/o cultural no generen grans conflictes socials, sinó més aviat, són font d'enriquiment mutu i s'han mostrat com una part important de la nostra societat.

No obstant això, malgrat que en les últimes dècades s'han produït importants avanços jurídics i socials en matèria d'integració, d'inclusió, de no discriminació i de respecte a la diversitat, encara avui el racisme, la xenofòbia i altres formes d'intolerància, com l'antigitanisme, l'antisemitisme, la islamofòbia i l'afrofòbia, continuen presents en les nostres societats, adoptant múltiples formes, que van des de les més subtils fins a les més greus, com són els delictes d'odi. A vegades, una mirada, un gest o una expressió pot semblar imperceptible per a alguns però ofensiu per a altres, fins al punt d'arribar a menysprear la identitat o l'origen d'una persona.

Els i les socialistes considerem la diversitat com un fet que aporta riquesa cultural, social i econòmica. Tenim per objectiu continuar el camí cap a una societat plena que gaudeixi d'una igualtat real i efectiva lluny de tota mena de discriminació. Per això, no només posem el focus en la lluita contra el racisme en totes les seves formes, sinó que fem un pas més i apostem fermament per l'antiracisme.

L'antiracisme comporta una posició molt més activa davant el racisme. Així, reconeixem el racisme social, cultural, estructural i institucional existent a la

societat i ens comprometem a treballar per erradicar aquesta xacra de la nostra societat.

La lluita contra el racisme ha de comportar una mirada transversal en les polítiques i accions que impulsem com a socialistes. Hem d'entendre els efectes que causa a la vida quotidiana de les persones que pateixen racisme i/o xenofòbia, les conseqüències materials, econòmiques, polítiques i culturals, en tots els seus àmbits. Incloure aquesta mirada antiracista ens garanteix continuar avançant cap a una societat més justa i igualitària.

6.4. L'ESPORT, MOTOR DE TRANSFORMACIÓ SOCIAL

L'esport i la pràctica fisicoesportiva té un gran impacte en la salut, en l'educació i en la integració social de les persones. És una activitat que ha esdevingut clau en el dia a dia en els nostres municipis, en gran part gràcies a la tasca duta a terme pel teixit associatiu, les persones que hi treballen voluntàriament i l'aposta dels ajuntaments. Per tant, i des d'aquesta perspectiva, els i les socialistes no deixarem de defensar la importància i la potència transformadora de l'esport a Catalunya, un dels pilars fonamentals de l'estat del benestar, i un potencial estalvi en despesa sanitària.

L'educació en valors, la solidaritat, la justícia social i la igualtat d'oportunitats a través de l'esport faciliten la construcció d'una societat més justa i equitativa. L'esport s'ha convertit també en un motor de creixement econòmic a Catalunya. El turisme, la indústria i altres sectors de l'economia troben en l'esport un element de creixement i de creació d'ocupació i de riquesa, i s'han de considerar indestriables d'una bona política de l'esport. Per això caldrà tenir molt present en l'agenda política socialista l'impuls i la creació de noves indústries vinculades a l'esport: com per exemple la nàutica, o el món de les noves tecnologies associades a l'esport, buscant complicitat i treball conjunt amb el clúster català de l'esport i amb el sector privat i reconèixer els *e-Sports* i *Virtual Sports* com a sector emergent econòmicament de gran penetració a la nostra societat.

Les polítiques d'esport han d'afavorir de manera igualitària l'accés a la pràctica esportiva durant tot el cicle de vida. I els i les socialistes creiem que cal treballar de manera consensuada, ja que els governs locals, la Unió de Consells Esportius, la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, i amb la nova entitat creada, la Unió d'Esports de Catalunya, són els puntals imprescindibles per desenvolupar eficaçment i eficientment les polítiques esportives que el país necessita,

especialment per la tasca indispensable que fan tant en l'esport base, l'escolar, el popular, l'universitari, com en el professional.

Cal plantejar també una nova visió per atendre les noves demandes de la ciutadania, perquè gran part dels ciutadans i ciutadanes que practiquen esport ho fan de manera autònoma, no vinculats a cap club, federació o practiquen esport en instal·lacions convencionals; és per això que caldrà promocionar l'activitat física i esportiva en els espais urbans i naturals, vetllant sempre per l'impacte mediambiental.

Cal posar l'accent perquè la pràctica esportiva continuï sent titular de polítiques adreçades als i les joves i lluitar contra l'abandonament esportiu (més accentuat en les noies) i el sedentarisme durant l'adolescència, especialment pel que fa a joves en situacions socioeconòmiques desfavorables, per tal que tornin a gaudir de pràctiques físicoesportives i així assoleixin actituds vitals positives, fet que pot ser vinculat a lluitar contra l'abandonament escolar.

Per altra banda, des del PSC, com a partit municipalista, reclamem un paper més rellevant del món local donat que, avui en dia i fruit d'aquesta manca de finançament per part de la Generalitat, són els ajuntaments els que estan sustentant el dia a dia de l'esport català mitjançant el manteniment i la inversió de les instal·lacions, la implantació de programes de foment de l'esport i el suport als clubs.

Per finalitzar, els i les socialistes creiem que Catalunya ha d'assolir un "bon posicionament internacional" mitjançant l'atracció i captació per a l'organització de grans esdeveniments que s'ajustin als Objectius de Desenvolupament Sostenible, iniciatives que incideixen de forma positiva en la riquesa del país. Volem que Catalunya sigui seu habitual de competicions i grans esdeveniments esportius del calendari internacional, aprofitant la capitalitat i l'experiència de Barcelona, amb tot el llegat olímpic que encara avui recordem i posem en valor.

6.5. SEGURETAT INTEGRAL I CONVIVÈNCIA

La seguretat i la convivència ciutadana estan al centre de les polítiques d'impacte social amb ADN socialista que despleguem allà on governem i que tenen com a propòsit ferm la garantia i el ple exercici dels drets de ciutadania. La seguretat és una política pública de primer ordre, amb una dimensió social i integral i alhora fonamental per viure i conviure amb benestar, igualtat i llibertat.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

Garantirem entorns de convivència i seguretat en la ciutats, pobles i barris de Catalunya sense distincions. Imprimirem un nou rumb a la política de seguretat ciutadana en tant que pilar fonamental del nostre sistema democràtic i de llibertats. Malgrat que Catalunya té una estructura de criminalitat que la fa raonablement segura, l'evolució d'algunes de les tipologies delictives com són les agressions sexuals, homicidis, estafes, cibercriminalitat, tràfic de drogues, així com, altres realitats delictives com les ocupacions irregulars que generen problemes de convivència i alarma social fa que calgui parar atenció al recorregut de millora que ha de tenir la política de seguretat pública. És del tot necessari combatre de forma efectiva a les màfies vinculades al tràfic de drogues les quals estan convertint Catalunya en el principal exportador de marihuana d'Europa. Així com, revertir el sentiment i percepció d'impunitat que sent una part important de la ciutadania davant la ineficàcia en el combat de la multireincidència delictiva. Les reformes legislatives que s'impulsin en aquesta direcció han d'introduir mecanismes de dissuasió en la comissió de delictes amb l'agreujaent de les penes i també, més mitjans judicials que permetin reduir els temps de resposta i modernitzar les infraestructures judicials. És necessari accelerar els processos judicials i evitar l'incompliment dels terminis legals, posant l'èmfasi en els delictes que més alarma social generen com són els furts i els robatoris amb violència. No podem permetre que la falta de mitjans judicials desvirtuï la feina dels cossos de seguretat, ja que s'afavoreix la reincidència delictiva i la conseqüent sensació de desprotecció de la ciutadania. L'eficàcia en el combat de la delinqüència també ha d'anar acompanyada de polítiques penitenciàries rehabilitadores amb l'objectiu de fer viable la reinserció sociolaboral de les persones internes.

Garantir la seguretat i la convivència a l'espai públic s'ha convertit en una de les principals exigències de la ciutadania. D'aquesta manera la política de seguretat té una dimensió integral, transversal i polièdrica. És una política d'abast social fonamentada en els drets i també en els deures de la ciutadania. La seva missió és estratègica per vertebrar satisfactòriament l'exercici dels drets i les llibertats públiques. Per aquesta raó, cal preservar la seva integritat davant l'ús llancívol de l'extrema dreta que acostuma a instrumentalitzar-la provocant situacions de conflicte veïnal que posen en risc la cohesió comunitària i que els i les socialistes no podem permetre. La seguretat és una política integral que té una dimensió transversal i comunitària. Les polítiques orientades al civisme són una eina important de la seguretat, ja que incideixen sobre els entorns quotidians i són un bon baròmetre de com la ciutadania percep la seva qualitat de vida. La millora de les relacions entre les institucions i la ciutadania també incideixen en els marcs de

confiança, complicitat i bon veïnatge. Treballar la seguretat des d'una perspectiva integral repercuteix en una major eficàcia de la seva dimensió preventiva. El disseny de les ciutats a partir d'un urbanisme que aposti per un espai públic segur, ben il·luminat a les nits, un transport públic amb vigilància o les parades a demanda, les aplicacions de seguretat per als telèfons mòbils i les càmeres de videovigilància que, malgrat les dificultats normatives en els tràmits per a la seva col·locació, esdevenen molt útils als nostres pobles i ciutats per dissuadir la comissió de delictes. No podem deixar d'esmentar la importància de la seguretat viària sobre la qual tenim competències i davant la sinistralitat viària poden realitzar accions diverses per reduir-la entre les quals es troben: educar i conscienciar la població sobre el compliment de les normes de trànsit, invertir en infraestructures i disseny de carreteres més segures, reforçar el control i les sancions als infractors, fomentar l'ús del transport públic i la mobilitat sostenible, els camins escolars segurs i la recopilació i anàlisi de les bases de dades sobre accidents amb personal expert, cinc són els àmbits prioritaris d'actuació.

1. Fixar les bases per a una Llei de sistema de Policia de Catalunya. Reconèixer i enfortir l'autoritat de tots els cossos de seguretat, així com, ampliar les plantilles dels diferents cossos policials, els recursos tècnics i materials. Amb una especial atenció als municipis que no tenen policies locals i a les regions metropolitanes.
2. Millorar la formació i la coordinació dels diferents cossos de seguretat que operen a Catalunya, a través de la millora dels canals de comunicació entre els diferents cossos de seguretat.
3. Desplegar una estratègia de proximitat policial respectant l'autonomia de les policies locals però atenent les demandes del territori amb eficàcia davant les diferents problemàtiques de seguretat.
4. Aprovar i desplegar la llei del sistema de Policia a Catalunya, per tal de disposar d'un sistema integral de policia que posi l'accent en la prevenció i la proximitat.
5. Continuar desplegant la mirada de gènere als cossos policials, amb sessions formatives en matèria de violència masclista, per dotar les plantilles de les eines adients per al desplegament dels protocols d'intervenció i acompanyament.

6.6. HABITATGE

L'emergència habitacional al nostre país és una realitat que persisteix ja fa massa temps. L'esclat de la bombolla immobiliària va posar en evidència les limitacions d'un sistema basat en la inversió especulativa, el crèdit temerari i el consum indiscriminat del sol. Les transformacions del mercat d'habitatge i la manca de racionalitat i control públic, unit a la manca de planificació d'inversió en habitatge públic ens han conduït a un increment de preus, proliferació d'habitatges buits i augment desmesurat d'habitatges d'ús turístic en alguns municipis, ocupacions irregulars moltes protagonitzades per màfies organitzades, sobreocupació, assetjament immobiliari, pobresa urbana, exclusió residencial, degradació del parc d'habitatges i el seu entorn, estigmatització de zones urbanes i frau habitacional.

A més, els efectes de la crisi econòmica i una mala gestió de les administracions competents han incidit directament en la capacitat de les persones i les famílies per portar endavant els seus projectes vitals i han posat en risc la garantia del dret d'accés a un habitatge digne i adequat i han incrementat les situacions d'insolvència i vulnerabilitat.

L'habitatge és una part essencial en la vida i la dignitat de les persones. Per això, accedir i mantenir un habitatge digne, així com els subministraments bàsics, és avui una de les principals preocupacions de la ciutadania i són els poders públics els responsables de garantir i fer efectiu aquest dret.

La política d'habitatge ha de ser una política pública prioritària que exigeix la col·laboració i coordinació entre administracions, així com el consens amb els agents socials i econòmics i els moviments ciutadans

Defensem una política racional de l'habitatge per encaminar un patró just en tots els municipis de Catalunya, que en primer terme combati el fort creixement de desigualtat a Catalunya, els desequilibris territorials i la despoblació, protegeixi les persones davant situacions d'exclusió residencial, i vetlli per una planificació racional i coherent de l'habitatge.

Política que tingui com a finalitat l'exercici efectiu del dret a l'habitatge digne i adequat, en condicions assequibles, en totes les etapes de la vida, amb una atenció especial a les persones i col·lectiu amb més dificultats o en risc de vulnerabilitat social, econòmica i residencial

També, del seu entorn, amb criteris de sostenibilitat i ecoeficiència d'acord amb les necessitats de la ciutadania, tot garantint els principis de justícia social, igualtat

d'oportunitats, solidaritat, coordinació interadministrativa, corresponsabilitat i segona oportunitat

Els i les socialistes volem recuperar la iniciativa pública en el camp de l'habitatge i la dignificació dels barris, volem reconstruir la concertació entre administracions i promoure una política pública integral que doni resposta a les necessitats de la ciutadania i que sigui coherent amb la realitat del nostre parc d'habitatges.

Volem incrementar el pressupost destinat a les polítiques d'habitatge, d'una manera prioritària, perquè Catalunya deixi d'estar a la cua en inversió per habitant i augmenti significativament l'actual 2% d'habitatge de lloguer públic per assolir els estàndards europeus.

Fomentar l'habitatge assequible de titularitat privada i el tercer sector. Alhora que enfortir la intermediació amb grans tenidors, especialment amb la Sareb.

Protegirem les persones i famílies més vulnerables dels possibles desnonaments, amb assessorament i coordinació dels agents implicats.

Definirem una estratègia integral davant les ocupacions d'habitatges que generen conflictes veïnals als barris dels nostres pobles i ciutats.

L'emergència habitacional al nostre país és una realitat que persisteix ja fa massa anys. Si l'esclat de la bombolla immobiliària va posar en evidència les limitacions d'un sistema basat en la inversió especulativa, el crèdit temerari i el consum indiscriminat de sòl, les transformacions del mercat de l'habitatge i la manca de racionalitat i control públic ens han conduït a un increment desmesurat de preus, la proliferació d'habitatges buits, ocupacions irregulars, pobresa urbana, degradació d'habitatges i estigmatització de zones urbanes, frau habitacional, etc.

L'accés a l'habitatge per part dels joves és una prioritat per als i les socialistes. És primordial no retardar la seva emancipació i facilitar els seus projectes de futur. Caldrà plantejar parcs d'habitatges públics amb un percentatge reservat per als i les joves dels municipis, siguin de lloguer o compra.

També facilitar fórmules i ajuts pel lloguer assequible, i garanties que permetin fer front a l'entrada d'habitatges de compra. Així com fixar fins als 35 anys l'edat màxima per acollir-se a deduccions fiscals.

Fomentarem l'habitatge dotacional per a persones grans com a alternativa a l'actual sistema residència, de manera que puguin viure dignament a casa seva, el major temps possible amb serveis comuns al mateix.

Aplicarem mesures per aconseguir l'accessibilitat universal al parc d'habitatges, tant en les noves construccions com en habitatges existents.

6.7 PLA DE BARRIS

Potenciarem el Pla de Barris concertat amb diputacions i municipis amb l'objectiu de reduir les desigualtats existents en els barris més vulnerables del nostre territori, a fi d'assegurar la cohesió social, la convivència i la igualtat d'oportunitats.

Identificant les zones més sensibles amb necessitats d'enfortiment comunitari, impulsant els equipaments, la regeneració urbana i les infraestructures necessàries i de connexió amb altres barris.

Impulsarem en els barris sensibles, aquells amb major índex de vulnerabilitat urbana, programes d'eficiència energètica en els habitatges, fomentarem les comunitats energètiques d'autoconsum contra la pobresa energètica.

Promourem la rehabilitació i millora dels habitatges, de les condicions d'habitabilitat, conservació i millora de la seguretat d'utilització. També en la digitalització, amb especial atenció als habitatges del medi rural.

La Llei de barris 2004, impulsada pel govern d'esquerres de la Generalitat de Catalunya, va ser un bon instrument de transformació i de millora dels barris més vulnerables de Catalunya. Ara cal desplegar la nova llei de barris 11/2022 aprovada pel Parlament a finals de 2022 amb un reglament i una dotació pressupostària anual de la Generalitat suficient per atendre les noves necessitats sorgides arran les diverses crisis socioeconòmiques i sanitàries que ha viscut el país des de principis d'aquest segle.

Des del govern de la Generalitat potenciarem plans de barris concertats amb diputacions i municipis que atenguin la cohesió social, la reducció de desigualtats, l'equitat de gènere, la salut, l'educació, l'economia, la convivència, l'enfortiment comunitari, la seguretat, l'accés a un habitatge digne, la transformació de l'espai públic des de les perspectives dels diversos col·lectius, la sostenibilitat i l'emergència climàtica.

Caldrà identificar les zones del país que tenen un índex de vulnerabilitat més alt, la necessitat d'enfortiment comunitari, de noves infraestructures i de regeneració urbana per tal que accedeixin a les diverses convocatòries anuals.

El marc de treball d'aquests plans de barri serà l'acció comunitària que incorpori processos de participació ciutadana per implicar el veïnat en la transformació del

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

seu barri i la col·laboració publicocomunitària entre les institucions i les entitats del territori.

Impulsarem plans d'acció comunitària en els barris més vulnerables del país amb fons autonòmics suficients.

Resolució ÈTICA I IDENTITAT SOCIALISTA

La Cooperació internacional, a la recerca d'un estat del benestar global

La història més recent ens mostra que estem vivint en un món ple de forts desequilibris, de cruels desigualtats humanes i econòmiques, on les oportunitats per viure dignament no són iguals per a tothom. Aquesta situació es plasma de manera molt més àmplia als països del Sud, sense instruments bàsics per sobreviure, amb manca d'ordenació estructural i administrativa, sense distribució de la riquesa econòmica generada per l'activitat econòmica.

També aquesta desigualtat és generada per un erroni model de globalització, economicista, que avantposa la rendibilitat financera dels capitals a les necessitats individuals o col·lectives. La visió del món liderada pels interessos privats transnacionals, pel globalisme dels fluxos especulatius trenquen la lògica del sistema dels Estats, també dels drets individuals i de participació democràtica; per crear una lògica de xarxa, una teranyina de múltiples connexions i de multivinculació.

Cal fer prevaldre principis democràtics a la dinàmica de l'economia mundial, que garanteixin un desenvolupament social just i sostenible; potenciant la pluralitat de pensament i la capacitat de generar alternatives, davant dels quals només ofereixen el discurs desolador de la por, la precarització i la incertesa, fomentant l'explotació i la pobresa de la majoria de la població mundial. Control democràtic de la riquesa, enfortiment dels serveis públics, fiscalització dels fluxos especulatius i relacions justes i igualitàries al comerç, han de ser pilars de les condicions de vida global.

Aviat farà més de trenta anys que Amartya Sen va crear l'IDH, índex de desenvolupament humà, per mesurar no només els balanços econòmics, sinó també elements claus de l'esdevenir civilitzatori com la sanitat, l'educació i la situació econòmica de les persones. Tot això en un escenari perfilat per alguns teòrics com Wallerstein o Josep Fontana, com a "Sistema-Món" i que les xarxes econòmiques van rebatejar com a "globalització". En aquest escenari és inevitable la interlocució entre regions i territoris, per tant diàleg entre ciutadans. És aquí on la cooperació es converteix en un espai de solidaritat i de coneixement humanístic entre civilitzacions i persones, també en una política pública integral, social, econòmica i de sostenibilitat ambiental.

Els i les socialistes partim d'un coneixement acumulat, d'una experiència per obtenir un impacte efectiu, a mitjà i a llarg termini en programes i projectes. Tenint

present també els organismes multilaterals, el sistema de les Nacions Unides, l'OCDE, i altres actors internacionals del sistema de cooperació. Els Objectius de Desenvolupament Sostenible-Agenda 2030 i el marc global de drets humans serien els més troncats, especialment després de la celebració del 75è aniversari d'aquest.

En aquesta línia, plantejaríem alguns punts:

- 1) La col·laboració en l'erradicació de la pobresa, facilitant l'accés efectiu a tots els béns que cobreixin les necessitats humanes bàsiques: creixement social, individual i també d'augment de capacitacions fonamentals. Una cooperació pel desenvolupament i no humanitarista.
- 2) L'aprovació de la Llei 1/2023 de cooperació pel desenvolupament sostenible i la solidaritat global pel govern de progrés a Espanya obre una nova etapa. Per primera vegada s'aprova una llei que té en compte la cooperació de comunitats autònomes i municipis, cosa que suposa un avenç: es normativitza una cooperació federal i eficaç, basada en la lleialtat institucional, que posi en els seus interessos les ONG però també els països socis i les seves poblacions.
- 3) La millora del marc normatiu en la cooperació espanyola ha de servir perquè Catalunya revisi els instruments d'acció exterior, inclosos els de pau i desenvolupament, que trenqui les divisions artificials entre diplomàcia i accions de desenvolupament, alineant institucions i polítiques, consolidant i prestigiant agents i entitats cíviques.
- 4) Element clau de la cooperació catalana és promoure el consens entre actors, ONG i municipalisme, la transparència i la claredat, la millora constant de la qualitat de les vies de gestió en l'ajut; garantint la no dispersió de treball i partides econòmiques entre conselleries, una cooperació a la Generalitat comuna i única.
- 5) Fomentar la cooperació per un desenvolupament humà sostenible i integrador en totes les dimensions: econòmica, social i mediambiental, a través de polítiques públiques. El marc ODS suposa un pla integral que exigeixi la conservació del medi ambient, però que alhora vetlli per la promoció del teixit econòmic plural, proper, no especulatiu i amb accés a les tecnologies, i concep com a eix troncal la sanitat i l'educació.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

- 6) L'ineludible compliment dels drets humans, la Carta de Drets Humans de Nacions Unides (veritable revolució ètica el 1948), ha d'anar en paral·lel a una governació democràtica i propera.
- 7) La nostra cooperació enfoca els espais claus de la societat: estat, autonomia, municipi i societat civil, un model global en un plantejament internacional global. Destacant, alhora, que les administracions locals, les institucions més properes als ciutadans, recullen de primera mà les preocupacions socials (amb les seves relacions intermunicipals a Catalunya i la seva projecció externa, CGLU, Nacions Unides, etc.).
- 8) La cooperació ha de ser un exercici d'aprenentatge compartit, entre entitats, contraparts i administracions, tant de Sud com del Nord, creant sinergies i enforteixin accions de sensibilització en valors, educació per a la ciutadania.
- 9) Amb aquesta resolució volem posar en valor una cooperació internacional d'ètica socialdemòcrata que s'estén al teixit associatiu ric i als nostres papers institucionals. Per això és important enfortir com a partit l'espai d'un Grup de Treball específic de Cooperació Internacional i Pau al PSC.
- 10) La cultura de pau és fonamental per al desenvolupament de la cooperació, aquesta només és possible quan la negociació política i ciutadana estan basades en la pau i la convivència. Espanya és actor internacional amb veu pròpia a moltes institucions i també a través de la política exterior comuna de la UE. Ens hem de comprometre a fer servir aquesta veu per treballar pel món en pau i emparar la influència internacional del nostre país.

RESOLUCIÓ SOBRE LES EMD A CATALUNYA

La Constitució de 1978 reconeix el principi d'autonomia local i el de descentralització. La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL) declara a l'article primer que totes les entitats locals gestionaran amb autonomia els seus interessos propis i a l'article 3.2 confirma que gaudeixen, també, de la condició d'entitats locals aquelles entitats d'àmbit territorial inferior al municipal instituïdes o reconegudes per les comunitats autònomes de conformitat amb l'article 45 d'aquesta llei.

Actualment, les EMD estan regulades per l'article 86.7 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya "Les concentracions de població que dins d'un municipi formin nuclis separats es poden constituir en entitats municipals descentralitzades. La llei els ha de garantir la descentralització i la capacitat suficients per portar a terme les activitats i prestar els serveis de llur competència." També als articles 79 a 83 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril. L'article segon del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, atorga l'estatus de govern local a les Entitats Municipals Descentralitzades (EMD).

A Catalunya les EMD estan agrupades en l'Agrupació d'EMD de Catalunya. Les entitats municipals descentralitzades són el 6% respecte al nombre total de municipis existents a Catalunya. Tanmateix, la tendència de les darreres dècades indica un moderat augment de la xifra d'entitats municipals descentralitzades, havent passat de les 51 existents l'any 1992, a les 65 actuals. Gairebé la totalitat de les entitats municipals descentralitzades es concentren a la província de Lleida i, molt especialment, en les comarques del sector nord-occidental de Catalunya (Val d'Aran, els dos Pallars, l'Alta Ribagorça i l'Alt Urgell), que reuneixen més de 2/3 del total. Per la seva banda, a la província de Tarragona hi ha 6 entitats municipals descentralitzades, a Barcelona, dues, i a Girona una.

Entre els municipis que compten amb entitats municipals descentralitzades hi ha també diferències apreciables. Hi ha municipis que tenen més d'una entitat municipal descentralitzada en el seu si, i es donen casos extrems com els de Les Valls de Valira o Vielha e Mijaran, en els que s'hi concentren fins a set. Així mateix, la dimensió i característiques dels municipis "matriu" són també diverses, ja que trobem municipis amb diferents característiques.

Els òrgans de govern de les EMD són, d'una banda, el president o presidenta, que és elegit directament pels veïns i veïnes de l'entitat pel sistema majoritari, i, d'altra banda, la junta de veïns, formada pel president o presidenta i pels vocals, en un

nombre equivalent al terç dels regidors que integren l'ajuntament del municipi, que en cap cas no pot ser inferior a dos.

És característic de les EMD el fet que els vocals que integren la junta de veïns i veïnes han de residir al terme de l'EMD, la qual cosa no succeeix en el cas dels regidors i les regidores dels ajuntaments en què no és requisit la residència, és a dir, l'empadronament al municipi els interessos del qual hauran de defensar.

Els càrrecs de les EMD són escollits el mateix dia de les eleccions municipals. Els votants d'una EMD voten en dues urnes, una per escollir els regidors a l'ajuntament del municipi, i una altra urna on dipositaran una papereta en la qual hauran marcat un nom d'un dels candidats a president/presidenta de l'EMD.

El president/presidenta de l'EMD serà escollit, per tant, per sufragi universal directe dels electors, mentre que els i les vocals seran nomenats pels partits polítics, en funció dels resultats de les urnes a eleccions a regidors/regidores de l'ajuntament del municipi dins l'àmbit de l'EMD.

En reconeixement de la importància vital de les Entitats Municipals Descentralitzades (EMD) com a pilars fonamentals de la governança local i la participació ciutadana:

- considerant la riquesa de la diversitat territorial i la seva contribució inestimable al teixit comunitari de Catalunya,
- recordant el compromís indestructible del PSC amb els valors de la descentralització, l'autonomia local i la justícia social,
- conscients dels reptes que enfronten les EMD, des dels processos electorals fins a la gestió dels recursos i la satisfacció de les necessitats locals,
- manifestant la nostra determinació d'enfortir el marc normatiu que regeix les EMD, assegurant la seva capacitat de governabilitat i la suficiència financera per a l'execució efectiva de les seves competències,
- reafirmant la nostra voluntat de promoure la participació activa dels ciutadans en els assumptes que afecten les seves comunitats i de garantir un sistema electoral just i representatiu,
- amb l'objectiu de construir una societat més justa, cohesionada i democràtica, des del PSC volem mostrar el nostre ferm compromís amb les EMD,

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

1. Impulsarem la Llei d'EMD de Catalunya per establir un marc normatiu propi que garanteixi la seva governabilitat i el finançament adequat de les seves competències.
2. Revisarem el sistema electoral de les EMD per millorar-ne la representativitat i la governança.
3. Promourem la participació ciutadana i el diàleg en els processos de presa de decisions a les EMD.
4. Col·laborarem amb l'Agrupació d'EMD de Catalunya i altres entitats relacionades per millorar el funcionament i el suport a les EMD.
5. Mantindrem un seguiment continu de les necessitats i reptes de les EMD i adaptarem les polítiques i legislació en conseqüència.

Resolució sobre "Muntanya"

El Pirineu és un ampli territori que abasta quatre comunitats autònomes espanyoles, dues regions franceses i Andorra, ocupant una franja de 491 km que van des del mar Mediterrani fins al mar Cantàbric. A Catalunya, el Pirineu representa el 20 % de la seva superfície territorial i escassament un 1% de la seva població. Aquests territoris són espais d'un alt valor ecològic i patrimonial. De fet, en conjunt, el Pirineu és el gran pulmó verd de tota l'Europa meridional i on es troben les reserves naturals més importants del territori català. Històricament, les valls pirinenques han sigut territoris amb moltes dificultats per retenir la seva població i generar dinàmiques de desenvolupament territorial que ajudessin a generar condicions de vida favorables, adaptades a les noves realitats socioeconòmiques. L'orografia, el rigor climàtic, la remoticitat i a vegades l'aïllament d'aquests territoris els ha deixat, en general, fora de les àrees de creixement demogràfic i econòmic del país. És evident que el Pirineu, tal com ha succeït en els nostres països veïns, necessita un marc normatiu que acompanyi les seves comunitats vers un tracte equitatiu amb la resta del país, tot donant eines per al desenvolupament d'oportunitats i accés als serveis en igualtat de condicions. Un marc normatiu que no signifiqui conformar-se amb declaracions d'intencions que només aportin retòrica i literatura. Ens cal una política efectiva que sigui capaç de garantir els drets i les oportunitats per a les dones, els joves i els homes que volen viure en aquesta serralada. Cal passar de les paraules a l'acció.

El PSC planteja un nou escenari per a les polítiques públiques del món rural en general i per a les zones de muntanya en particular. Una política eficaç i capaç de donar solucions i una visió de futur que convidi a l'esperança. Després d'anys en què la culpa dels problemes sempre ha estat centrifugada cap a altres administracions, mentre la inacció era la norma de la Generalitat, ara és el moment d'actuar i d'afrontar el reptes del Pirineu amb solucions adaptades al territori.

¿Quins són els desafiaments que avui afronta el Pirineu?

1. La lluita contra la pèrdua demogràfica:

- Cal una política efectiva contra el buidament dels nostres pobles. Una política que garanteixi el dret de les persones a viure allà on vulguin. En el cas del Pirineu, té especial rellevància la presència de les dones i els joves per tal de garantir piràmides poblacionals de qualitat.

- Cal avançar en el desplegament de mesures efectives per garantir la governabilitat dels pobles i comarques, empoderant i donant eines als alcaldes en la lluita contra la despoblació.
 - Impulsar les ajudes fiscals positives per a les famílies en zones amb especial vulnerabilitat demogràfica.
 - Ajudar a implantar mesures en aquells pobles que vulguin acollir nous pobladors.
 - Generar entorns amables i facilitadors per a la dona, amb especial atenció en els ajuts durant els primers anys de la criança dels fills i filles.
2. La garantia de serveis en igualtat de condicions que la resta del país
- Garantir els serveis bàsics de qualitat en tots els àmbits de la vida quotidiana, amb especial atenció en els àmbits de la salut i l'educació.
 - Dissenyar una política d'accés als serveis pensada per a habitants dels nuclis allunyats de les zones urbanes, que acabi amb la vulnerabilitat i la inequitat dels petits municipis davant les grans ciutats.
 - Impulsar una carta de serveis ciutadans que comprometi al conjunt de les administracions públiques i que garanteixi el dret del ciutadà a accedir als serveis en condicions d'equitat
 - Posar especial atenció en l'exclusió dels serveis bancaris.
 - Vetllar per la qualitat d'una connectivitat digital i viària.
3. Una mobilitat pensada per connectar-nos amb el món i amb la proximitat
- El dret a la mobilitat ha de ser un dret efectiu que garanteixi l'accés al transport públic en tot el país. Cal dissenyar una estratègia efectiva per als territoris rurals amb l'objectiu de garantir una mobilitat segura i sostenible.

- Impulsar les noves modalitats de transport a la demanda i l'accés als nòduls de comunicació amb la llarga distància (aeroports, trens AVE)
- Revisar la regulació tarifària per garantir que viure en llocs allunyats dels serveis no condicioni el seu accés.
- Implementar les mesures per fer possible la descarbonització del medi rural sense discriminacions per als seus habitants.

4. Accés a l'habitatge

- Garantir l'accés a l'habitatge de lloguer amb un preu accessible.
- Fomentar la rehabilitació dels habitatges dels nuclis històrics, amb especial atenció als pobles petits.
- Promoure la seguretat jurídica del sòl urbà i del sòl rústic, sovint afectat per la falta d'emplenament dels tràmits legals pertinents en els processos de canvi de titularitat o herència familiar.
- Complementar i incentivar la creació dels bancs d'habitatge de caràcter comarcal.

5. Garantir les oportunitats per als que volen viure al territori

- Generar dinàmiques d'impuls i ajut a la digitalització de l'economia.
- Ajudar a la retenció del talent mitjançant dinàmiques de suport a l'emprenedoria i als ecosistemes de desenvolupament territorial.
- Fer efectiva la vinculació d'aquests ecosistemes amb els sistemes d'innovació i coneixement que permetin aportar valor als recursos del territori.
- Impulsar la conservació de la ramaderia i el relleu generacional amb suport explícit al sector i en col·laboració amb els grups GAL i les dinàmiques establertes per l'estratègia LEADER.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

El Pirineu requereix una visió integral i una proposta clara i efectiva per garantir el seu procés de desenvolupament i conservació. Dues paraules que no són en absolut antagòniques, sinó al contrari. El desenvolupament social, econòmic i alhora integrat i respectuós amb l'entorn és perfectament compatible. Per fer-ho possible cal un model de governament institucional que inclogui i empoderi els habitants d'aquest territori, fent-los partícips de les decisions i de la construcció de dinàmiques locals que incorporin valors i bones pràctiques.

El PSC pren el compromís d'impulsar una política activa per al conjunt del territori pirinenc, garantint els recursos, les inversions i una acció de proximitat amb els habitants de l'Alt Pirineu i l'Aran, per tal de fer possible un model de territori amb un desenvolupament harmònic que garanteixi la sostenibilitat, la conservació dels espais naturals i una dinàmica territorial vinculada a la realitat del segle XXI, garantint també, les oportunitats i la qualitat de vida d'aquells ciutadans i ciutadanes que vulguin viure en els nostres territoris de muntanya.

Resolució UN ACCÉS DIGNE DE LA JOVENTUT AL MERCAT LABORAL

La joventut és un dels col·lectius que més pateix l'atur i les conseqüències de les situacions econòmiques. Tot i ser de les generacions millors preparades, ens trobem amb una paret al moment d'entrar al mercat laboral. La inserció dels i les joves al mercat i la millora de les seves condicions laborals hauria de ser una prioritat per a tothom. Com a Joventut Socialista de Catalunya, defensem fermament la regularització d'aquesta situació i necessitem polítiques públiques que posin el jovent al centre, per assegurar un futur laboral digne a la joventut.

Les dades d'atur juvenil a Catalunya són extremadament preocupants. La taxa d'atur entre els joves de 16 a 25 es troba en el 24,82%, tot i que és la millor dada històrica, encara queda molta feina per fer, ja que la taxa d'atur juvenil és de les més altes de la UE, el PSC considera necessari continuar lluitant i reivindicant les condicions laborals i de futur dels molts joves que treballen en condicions precàries, salaris insuficients i, sovint, realitzant més hores de les establertes al contracte laboral per pal·liar les seves necessitats bàsiques.

Per això, la demanda d'un model econòmic més just i solidari que renovi el sistema de treball i de relacions laborals és un deure del jovent socialista. Considerem necessari assolir un mercat laboral socialment responsable i que consideri les necessitats de les generacions del futur. Des del PSC, considerem que l'economia ha d'estar centrada en el benestar de la societat i no únicament en el benefici econòmic per eliminar la precarietat i la inestabilitat laboral.

Apostem per un model de flexibilitat enfocat al benestar dels treballadors i les treballadores: que faciliti la conciliació i que es regeixi per objectius planificats. El model pel qual lluitem té en compte les necessitats del treballador i, per tant, volem fomentar polítiques que permetin i facilitin la conciliació familiar i les activitats personals.

En termes generals, som partidaris de la reducció general de la jornada laboral a quatre dies, sense necessitat de reducció de salaris, una idea que se sustenta pels nivells de productivitat assolits en l'actualitat. Addicionalment, defensem les reduccions de jornada per aquells joves que es fan càrrec de persones en situació de dependència. En el model que proposem, recollim el dret al descans i desconexió dels treballadors i treballadores i volem introduir la confecció d'horaris adaptats al treballador. Per exemple, considerant una major flexibilitat davant la menstruació de les dones. Alhora, trencant amb la tendència antiga de la presencialitat, apostem per un impuls del teletreball per evitar desplaçaments llargs. Totes aquestes mesures i conceptes, fan més necessària que mai la

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

redacció d'un projecte de llei per la conciliació de la vida familiar i laboral de les persones treballadores. En definitiva, perseguim un canvi de mentalitat en el treball per transformar el món laboral del nostre país i avançar cap a un model que persegueixi la prosperitat de les empreses i, alhora, el benestar (entès com a concepte global) de les persones.

Des del PSC, celebrem l'aprovació l'any 2022 de la reforma laboral amb l'objectiu d'ampliar l'estabilitat de l'ocupació i limitar la contractació temporal. Aquesta reforma ha permès a molts joves gaudir finalment d'un contracte laboral indefinit. La taxa de temporalitat a Espanya a finals del 2022 s'ha reduït fins al 17,9%. En qüestió d'un any, la taxa s'ha reduït fins al 13,2% (2023), apropant-la una mica més a la mitjana europea. L'objectiu és reduir-la per sota de la mitjana i situar així el país com a pioner en drets laborals.

El govern socialista ha incrementat el salari mínim (SMI) fins a situar-lo en 1.134 euros. En un període de sis anys, l'SMI ha experimentat un augment del 54%. Indubtablement, aquest avenç és motiu de celebració pel PSC, i ens ha d'encoratjar a continuar lluitant per ampliar els objectius del projecte socialista. Apostem perquè l'SMI sigui actualitzat de forma anual amb l'índex de preus de consum (IPC), tot seguint assolir el 60% del salari mitjà, per evitar la pèrdua de poder adquisitiu de la classe treballadora.

Aquesta mesura adquireix una rellevància especial en el context actual d'inflació a escala mundial. Per assegurar que els i les joves treballadores de Catalunya no es troben en situacions de precarietat laboral, creiem necessària l'ampliació de les places d'inspectors de treball per fer front a situacions injustes on el treballador és vulnerable davant de l'empresari o les condicions del lloc de treball són insegures o insalubres. No podem continuar donant l'esquena a actituds i situacions en què es vulneren drets laborals, sobretot en el sector terciari i de serveis, com ara l'hostaleria o el personal de neteja. Sectors laborals on, de forma clarament marcada, la plantilla és majoritàriament femenina.

Apostem per la creació d'un programa de relleu generacional que propiciï la continuïtat de negocis de persones autònomes properes a la jubilació per part de joves en situació d'atur. Aquest pla estratègic ha de construir-se al voltant d'accions d'informació i formació per assessorar els joves treballadors així com mitjançant bonificacions fiscals sempre tenint en compte criteris de renda a l'hora d'aplicar aquesta bonificació fiscal, on les rendes més baixes se'n beneficiïn en major mesura. En empreses grans, volem impulsar el contracte relleu com a mesura per evitar la pèrdua de llocs de treball de treballadors en edat de jubilació.

Quant a la situació dels becaris, tot i que la creació de l'Estatut del Becari i la cotització de les pràctiques universitàries és mesura positiva pels i les joves, creiem també que no és suficient i que cal anar un pas més enllà. En aquesta línia, proposem que les pràctiques universitàries siguin de qualitat i remunerades tal com va aprovar el Parlament Europeu. Els becaris o estudiants de pràctiques no poden ser el motor de les empreses i, per tant, cal lluitar perquè es respecti la seva formació, amb una distribució adient de la feina feta i uns objectius coherents, però alhora reconeixent la seva activitat a través d'un ajut a l'estudi.

D'altra banda, el Partit dels Socialistes de Catalunya considerem essencial promoure l'autoocupació juvenil com a alternativa al mercat laboral convencional, amb l'objectiu d'aportar innovació, creativitat, transformació social i sostenibilitat a Catalunya. Aquest impuls per fomentar l'autoocupació requereix millorar els serveis d'assessorament per a projectes emprenedors. Igualment, és crucial establir línies de crèdit, les quals podien estar avalades per organismes com l'ICO, a interès 0% per a lloguer de locals destinats a activitats empresarials. Per altra banda, és necessària una revisió de les quotes d'autònoms per equiparar-les als nivells europeus, que permetin aclarir les quotes del autònoms, en funció del que tributen i facturen. També són importants les bonificacions fiscals adaptades a la joventut, amb l'objectiu d'evitar que elevades taxes d'interès dificultin l'inici d'una nova activitat professional. En aquest context, el PSC adopta una postura clara en la lluita contra la figura del fals autònom, que perjudica les classes treballadores en dificultar la negociació col·lectiva i l'aplicació dels drets laborals.

La Garantia Juvenil, la iniciativa europea que vol facilitar l'accés de joves al mercat laboral, necessita una actualització als nous temps i convertir-se, no només en una eina de rescat puntual, sinó una eina transversal perquè tota la joventut pugui accedir al mercat laboral d'una forma estable. Principalment, defensem l'ampliació del programa fins als trenta-cinc anys, de forma que els joves adults puguin accedir a avantatges específics, recursos i assessorament. El programa de Garantia Juvenil ha de ser una eina que ajudi a reduir l'atur juvenil a Espanya.

Finalment, considerant el vessant integrador de l'ocupació, apostem per una major inserció de les persones amb discapacitat mitjançant una ampliació general de l'oferta dels programes d'inserció laboral en empreses ordinàries, així com l'oferta d'espais de treballs adaptats en el sector públic.

En un pla interseccional, és fonamental tenir en compte que les dones joves i el col·lectiu LGTBI, amb una mirada interseccional, es troben en risc de doble discriminació: no només en la cerca d'una ocupació de qualitat que sigui

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

remunerada al mateix nivell que els nostres companys sinó també en la possibilitat d'assumir majors responsabilitats i desenvolupar una carrera professional completa. La joventut catalana hem de demostrar el nostre compromís en la lluita per una igualtat d'oportunitats real i efectiva fent front als micromasclismes, els estereotips i les limitacions assumides per la societat.

Resolució "UN TRANSPORT PER LA JOVENTUT CATALANA"

Des del Partit dels Socialistes de Catalunya considerem indispensable un canvi en el model de mobilitat actual. Considerant el context actual, el desenvolupament dels transports al llarg de les dècades i la inevitable connexió d'aquest amb el canvi climàtic, apostem per la millora del transport públic com a mitjà principal de transport a la societat. El dret a un desplaçament lliure i de qualitat, accessible per a tothom i sostenible, ha de ser un punt clau per poder crear les societats futures. D'aquesta forma, el transport públic és una eina imprescindible pels i les joves de Catalunya, ja que permet que el jovent accedeixi als seus estudis, la seva feina, vida i lleure des de qualsevol punt on es trobin. És per aquest motiu, que reiterem el nostre compromís en crear un nou sistema on el transport públic sigui l'eix central de la mobilitat al territori, permetent la connexió i mobilitat, i per tant les oportunitats a Catalunya.

En un món que hem d'adaptar per a no patir els efectes més extrems del canvi climàtic, el transport públic, i en especial el tren, és un aliat. Per aquest motiu hem de promocionar l'ús de la mobilitat sostenible i optimitzar les inversions públiques per fer el transport públic encara més accessible a la gran majoria. El tren és un dels mitjans de transport més utilitzat per la joventut i és fonamental defensar un servei de qualitat amb consonància amb els nostres veïns europeus i amb l'objectiu de crear una societat més cohesionada i una mobilitat més verda.

Després d'aconseguir l'ampliació de la T-Jove fins als 30 anys, el PSC volem expandir el model de la T-16 cap a Tarragona, Lleida i Girona, de forma que s'eliminin les desigualtats en transport públic entre províncies.

Alhora, apostem per mantenir les iniciatives del govern d'Espanya i l'ampliació de les zones incloses en el títol T-Jove per fomentar l'ús del transport públic. En aquesta direcció, celebrem la iniciativa del govern d'Espanya de subvencionar el transport públic a escala nacional per fer front a l'encariment dels recursos energètics, així com la promoció de la mobilitat internacional dels joves mitjançant la subvenció dels bitllets Interrail.

La reducció dels preus és una mesura efectiva per al foment de l'ús del transport públic, però ha d'anar acompanyada de millores a les infraestructures i millores en les freqüències i destins: no únicament ha de ser més accessible (econòmicament); també ha de ser pràctic i útil.

En l'àmbit urbà, hem de potenciar l'ús de la bicicleta per ser una alternativa de mobilitat ambientalment racional, saludable i sostenible i crear un entorn amable

per als usuaris. Així mateix, hem d'avançar cap a la democratització de l'espai públic, sobretot en les grans ciutats, considerant que la majoria dels desplaçaments es fan a peu i el més assenyat seria destinar la major part dels centres urbans als vianants.

Considerem oportú l'estudi de noves xarxes de tren-trams o tramvia al llarg del país. Així doncs, també creiem que s'han de trencar les fronteres internes de Catalunya i s'ha d'avançar cap a un model de transport que connecti o que faciliti els desplaçaments entre províncies, abocant per una gratuïtat dels bons de transport per a joves que estudiïn o treballin fora de la seva província com a prova pilot; això permet acabar amb la bretxa entre les famílies que es poden permetre tenir més d'un vehicle i les que només en tenen un ja a disposició d'un dels membres de la família, preferiblement el pare o la mare. És essencial mantenir un suport incondicional a les línies de servei regional actuals assegurant-ne la continuïtat i garantir un servei ferroviari eficaç i competitiu. Considerem que són un servei vital per a gran part de la població. Advoquem també per la creació de noves freqüències de trens regionals en franges horàries menys concorregudes per a facilitar els transbords i també la progressiva millora del temps de trajecte.

Afegim que l'aposta pel transport públic passa per una inversió adequada i la millora dels recursos materials a disposició de la ciutadania. Estem parlant d'un model accessible i equitatiu. Així com d'inclusivitat, el transport públic és essencial per a aquells que no poden permetre o no són capaços de disposar un automòbil, garantint així la mobilitat per a tots, independentment dels seus ingressos o capacitat física. Cal un impuls de les vies i enllaços entre zones d'important flux de passatgers sense necessitat de passar per Barcelona. Desenvolupar infraestructures més transversals/excèntriques, com el Tren orbital (unint els municipis del conegut Arc Metropolità), potenciar la segona corona de l'AMB o el desenvolupament de les regions metropolitanes de Tarragona, Girona i Lleida.

El PSC ens posicionem a favor del transport públic com a alternativa ecològica al cotxe, apostant sobretot per les zones amb més densitat de població, la defensa de l'ús del transport públic com a mitjà de transport alternatiu al cotxe es basa en una sèrie de beneficis que van més enllà de les necessitats individuals i tenen un impacte positiu en la societat i el medi ambient. Algunes de les raons per donar suport al transport públic és la sostenibilitat ambiental, per la reducció d'emissions i la menor petjada de carboni. També com a forma eficient i de reducció del trànsit en els grans nuclis de població.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

En conclusió, l'ús del transport públic beneficia tant individualment com col·lectivament, ja que ofereix solucions sostenibles, eficients i equitatives per a les necessitats de mobilitat de la societat. Com a exemples on incidim és en projectes com el soterrament de les vies a Montcada i Reixac, Sant Feliu de Llobregat o l'Hospitalet. També la millora de les connexions entre comarques mitjançant el tren o els ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya o el Túnel d'Horta, que connectaria de forma directa la ciutat de Barcelona amb el Vallès Occidental.

Per tant, des del PSC defensem que el foment i suport al transport públic és essencial per abordar els desafiaments actuals relacionats amb la congestió urbana, la contaminació i l'accessibilitat.

Resolució "Envel·liment de la societat, repte per al socialisme"

Tal com vius durant la joventut i maduresa, viuràs durant la vellesa. Si has tingut una vida d'inquietud per les coses, projectes personals i set de coneixement, tindràs una vellesa d'inquietud per les coses, projectes i set de coneixement... no s'envelleix per dins, només per fora.

L'art d'envellir, de Marc Tul·li Ciceró

La infantesa i la vellesa comparteixen una característica que és la dependència, la necessitat que es tingui cura de nosaltres. Si els infants no han de ser adults abans d'hora, ¿podríem dir que les persones grans no han de ser uns adults caducats? L'augment de l'expectativa econòmica i social en la societat actual ha fet créixer els anys viscuts molt més enllà del període vital dedicat a l'activitat productiva. Aviat al nostre país serem majoria les persones més grans de 65 anys a partir de 2040. Això significa que haurem de coordinar i reinventar un procés i una aliança intergeneracional amb les generacions més joves per donar sortida a tot el que la humanitat necessitarà. Caldrà pensar no solament amb la visió assistencial de les persones grans, sinó també amb un sistema que promogui la inserció activa en les dinàmiques socials; incloses les productives.

L'ONU dedica el Dia Internacional de la Gent Gran "al compliment de les Promeses de la Declaració Universal dels Drets Humans per a les Persones Grans, entre totes les generacions". Els i les socialistes reafirmem el nostre compromís amb el contingut d'aquesta declaració i reivindiquem el dret de totes les persones grans a viure amb dignitat.

La fórmula de la democràcia descansa en un equilibri subtil que reclama obediència: es funda en la dignitat absoluta dels individus, un reconeixement recíproc. Aquest reconeixement digne dels humans, es veu darrerament amb l'interès manifest de diferents grups, persones, moviments, i també institucions; que estan iniciant reflexions totalment obertes, que ens anima i ens porta a pensar l'enorme complexitat que està esdevenint a la societat del segle: l'envel·liment de la mateixa societat, la longevitat de les persones. Aquest fet demogràfic se'n presenta avui com una oportunitat que permet, a la societat en conjunt, beneficiar-se de l'activitat i el coneixement de les generacions de més edat.

No obstant això, tots els ciutadans estan cridats a un moviment de transformació personal, no només les persones grans. Davant de molts fets vulgars, s'ha d'apostar per una reforma cap a l'exemplaritat, lluny de la resignació. La persona gran té consciència històrica, perquè comprèn que l'element humà és un fluid

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

dinàmic en permanent discórrer i no ignora el caràcter efímer, provisional i reversible d'allò humà. Mil·lennis de vida humana i dècades d'experiència democràtica ens doten de recursos per afrontar, l'etapa més accelerada de concentració de persones grans a pobles i ciutats. Avui ens juguem l'èxit o el fracàs d'un model de convivència establert segur, productiu i atractiu; vol dir que tenim mitjans perquè les persones grans hi puguin desenvolupar els seus projectes de vida, i també els col·lectius que afecten el seu entorn, i a la seva comunitat.

Aquesta aportació té per objectiu convidar-vos i proposar-vos a una discussió en comú, i a un treball en comú per inventar i posar en pràctica noves modalitats, noves formes d'acció cívica, o d'acció política, per lluitar contra la supressió de les barreres per edats, per afavorir el trencament de barreres envers les persones grans, per reforçar els nexes entre vida social i política i la longevitat. I tot això, en un terreny pràctic, en un terreny d'organització i d'acció.

Volem promoure un espai obert innovador.

El PSC és patrimoni de la societat catalana. Per la seva aportació, història, entroncament amb les seves estructures socials, culturals, econòmiques, institucionals i, sobretot per crear noves majories per transformar la societat i el país. Aquest document comporta i pretén d'una manera un xic agosarada, que els i les socialistes iniciem una discussió i un treball en comú per inventar i posar en pràctica noves modalitats, noves formes d'acció cívica, o d'acció política al nostre País entorn de l'envelliment de la població; la nostra societat afronta la vellesa al revés de com l'hauria d'afrontar, d'una manera on perdem tots, individus i col·lectiu. Per això, pensar la societat des de la longevitat i rectificar pot ser un potent motor de canvi; el socialisme català té la capacitat d'iniciar un projecte pensat per la societat més multigeneracional que hem tingut mai, una societat on conviuen almenys cinc generacions diferents; però que coincideixin no vol que interactuïn o cooperin entre si.

Volem treballar en un model de futur de la societat que tingui l'envelliment de les persones com a repte prioritari, i que a la vegada permeti resoldre aspectes econòmics, socials, culturals dels ciutadans com a referent humà de les següents generacions. Cal agrupar energies diverses, per crear escenaris de trobada i interacció per a les relacions entre edats, i sobretot per superar els reptes que ens planteja la longevitat, que, alhora són oportunitats de canvi per a tota la societat, proposem un seguit de mesures que pensem que poden arribar a generar un ampli suport després d'haver-les debatut. L'envelliment de les persones ha de continuar

mantenint intacte la sociabilitat de la vida adulta, la seva autoorganització, la seva capacitat relacional, la seva participació social, la seva capacitat de comunicació.

És aleshores quan, a partir d'aquesta voluntat de reflexió dels socialistes, prenent sentit la proposta d'organitzar un laboratori d'idees, que promogui el debat i la reflexió sobre el paper actual de la societat envers l'envelliment, analitzar el seu futur; convidant a participar-hi altres entitats, persones i també institucions. Debats i reflexions, que porten com a fruit la iniciativa de proposició de Llei de la gent gran presentada pel grup socialista al Parlament de Catalunya, que persegueix la finalitat de promocionar el benestar personal i social de les persones grans al nostre país. Exemple que ens situa en diferents àmbits com primeres respostes als reptes de la longevitat, amb el convenciment que també es convertiran en propostes per a la transformació social.

A continuació detallem alguns d'aquests debats i reflexions: hipoteca inversa pública, drets de senectut, fer desaparèixer el tall entre activitat laboral i jubilació, permetre altres models d'habitatges, aules universals per aprendre i ensenyar, mobilitat a un altre ritme, integració dels serveis de salut i els serveis socials, discriminació positiva política, aprofitar el coneixement de les generacions de la longevitat per incorporar-lo a l'economia de la creativitat, identificar els nínxols d'ocupació generats pels sectors econòmics vinculats a la longevitat, definir noves polítiques fiscals a escala europea que garanteixin el finançament futur de l'estat del benestar. Establir organismes específics per tractar la solitud...

La creació d'un projecte de caràcter ciutadà per part del PSC té com a objectiu bàsic, que dins dels territoris existeixin espais comuns on la longevitat sigui un motor de canvi per a la societat. Partim de la premissa que la política, la moral o la cultura formen part integral de la persona, i que hem d'aspirar a fer que tothom s'interessi d'una forma activa per l'estat de la societat en què vivim i per la seva evolució.

Potser en altres èpoques en què la humanitat també valorava poc la vellesa, els vells s'hi resignaven, la comunitat dominant feia que assumissin el seu rol purament passiu sense incomoditat. Però el nostre és el temps de l'individu, de la consciència plena de la seva autonomia funcional, i veure'ns relegats per un prejudici social edatista ens revela cada cop més; un repte cada cop més important, resoldre o millorar la seva participació dins la societat. Aquesta és la paradoxa de fons que posa de manifest el concepte de longevitat: la nostra societat afronta la vellesa al revés de com l'hauria d'afrontar, d'una manera on perdem tots, individus i col·lectiu. Per això, pensar la societat des de la longevitat, i rectificar, pot ser un potent motor de canvi.

ARA TOCA SEGURETAT

Decàleg del PSC per fer front als reptes en matèria de seguretat i convivència

La seguretat és un dret fonamental que han de garantir totes les administracions públiques, de manera coordinada, al global de la ciutadania. Garantir la seguretat ciutadana i una bona percepció individual i col·lectiva és un dels principals reptes a abordar els anys vinents, i una responsabilitat compartida entre els diferents nivells governamentals.

La seguretat ciutadana garanteix la qualitat de vida de les persones, als barris, les ciutats i pobles, i és un factor determinant per a la cohesió social, la imatge de ciutat i l'autoestima col·lectiva, i la dinamització econòmica. L'augment de determinades tipologies de criminalitat i la percepció d'impunitat davant aquestes, per a una part creixent de la població, esdevé un binomi que afebleix la confiança en el sistema democràtic. La percepció ciutadana d'inseguretat ens obliga a reavaluar l'efectivitat de les polítiques de seguretat, des d'un punt de vista integral tenint en compte no només els indicadors de criminalitat, sinó també la dimensió social de les causes i conseqüències relacionades amb la delinqüència i la victimització, sovint molt condicionada per les percepcions. Les variables sociodemogràfiques, econòmiques, territorials, urbanístiques, de gènere i d'inclusió social condicionen plenament la percepció de vulnerabilitat i inseguretat més enllà del llinyar delinqüencial.

L'increment de la percepció d'inseguretat és conseqüència, en gran part, de tres tipologies delinqüencials:

La multireincidència. Malgrat que es treballa de manera coordinada entre els diferents cossos policials de Catalunya. La tasca policial es veu frustrada per les dificultats d'aplicació de la reforma del Codi Penal del juny 2022 per lluitar contra la multireincidència. Vam impulsar una reforma del Codi Penal, que cal ajustar i s'està treballant. Però cal articular una reforma de la reforma per fer-la efectiva i dissuadir la comissió de delictes i combatre eficaçment la sensació d'impunitat a hores d'ara generalitzada.

Per altra banda, la proliferació de plantacions i tràfic de marihuana a Catalunya, està comportant l'aparició d'organitzacions criminals, cada cop amb més recursos i amb més activitat delictiva.

Finalment, la usurpació de béns immobles (“les okupacions”) representen a Catalunya gairebé un 50% del total d'ocupacions a Espanya; i a la província de Barcelona, es concentren el 74% del total. La majoria d'aquests immobles són propietat de grans tenidors, que fan de la inversió en la compra de finques un negoci especulatiu en detriment del dret a l'habitatge. El dany que això provoca per a la convivència als barris és molt preocupant i cal cercar solucions efectives.

Des del món local s'han demanat modificacions a les lleis penals i processals. Cal posar l'accent en els òrgans judicials. En els darrers deu anys ningú no se n'ha ocupat. S'han reforçat els efectius policials i ara cal reforçar l'estament judicial amb la cobertura del dèficit d'almenys vint-i-cinc òrgans judicials que s'estima que falten.

Els ajuntaments de Catalunya estan compromesos en la lluita per millorar la seguretat als nostres carrers i barris, però sovint, els fets superen les seves competències, recursos i autoritat.

El Govern de Catalunya avui té sota el seu comandament el major nombre d'efectius policials i competències de la història; malgrat aquests recursos, la seva aposta per la seguretat és ambigua confusa i distreta i no aconsegueix ni doblegar la corba de criminalitat ni minimitzar la sensació d'impunitat.

La destinació de gran part dels recursos de les policies locals a l'àmbit de la seguretat ciutadana - competència principal de la Policia de la Generalitat - minva la capacitat de lluitar contra l'incivisme i en pro de la convivència, des de la proximitat i espais comunitaris.

Per tot això volem manifestar el nostre suport a les policies que treballen a Catalunya. Les policies han d'estar allunyades del control partidista i dirigides sota els criteris de rigor i professionalitat i sota aquestes directrius nosaltres impulsarem la màxima coordinació i col·laboració de tots els cossos policials. Els cossos de seguretat necessiten tot el suport institucional quan fan la seva feina; qui no ho tingui clar, està inhabilitat per governar Catalunya.

En paral·lel, i des d'un enfocament integral del sistema de seguretat, no podem deixar de banda, en el moment actual, l'impacte del desafiament climàtic amb incendis forestals de gran magnitud, sequera o inundacions sobrevingudes, etc.

El context reclama l'especialització i professionalització dels cossos d'emergència, amb formació constant i acurada, el treball preventiu i l'anàlisi de possibles escenaris que ens deparen aquests canvis. Hem de protegir la capacitat d'actuació, de manera coordinada de tots els agents actius en emergències garantint la seva salut i seguretat. Per aquests motius hem d'impulsar una nova Llei d'emergències que permeti establir els criteris i definir les funcions de cada d'un dels cossos que participen en les emergències.

Ens comprometem, ara i aviat des del Govern de Catalunya, a impulsar els canvis polítics, legislatius i normatius necessaris per capgirar la situació actual.

Els alcaldes i alcaldesses i el conjunt d'electes socialistes presents en aquest congrés, refermem el compromís amb la seguretat, la convivència i l'ordre als nostres pobles i ciutats i ho continuarem fent a peu de carrer.

A Catalunya vivim un moment de canvi. Els catalans i catalanes estem girant pàgina d'uns anys de polítiques fallides i per anar cap a un nou temps polític, el temps de la política útil, que atengui i resolgui els problemes reals de la ciutadania: l'educació, l'habitatge, l'economia, la sanitat, la feina i també la seguretat.

És la nostra prioritat. I aquest és el nostre decàleg:

1. Protegir i legitimar els que ens protegeixen.
2. Protegir les persones més vulnerables.
3. Apostar per la convivència i la cohesió social. La seguretat és un dret, però també ens interpel·la en el compliment de les obligacions de ciutadania.
4. Davant la impunitat, necessitem reformes legals i un increment dels mitjans de l'administració de justícia, tal com contempla l'acord de pressupostos 2024 a demanda del PSC.
5. Lleialtat, cooperació i coordinació entre les diferents administracions.
6. Reformes per blindar l'eficàcia policial: cal dissuadir la comissió de delictes i cal erradicar el sentiment d'impunitat. En aquesta direcció són tres les tipologies delictives que cal abordar: multireincidència, ocupacions de béns immobles, conreu i tràfic de marihuana.
7. Apostar per la proximitat i per una millor resposta en l'atenció a les víctimes.

Resolució congressual Comissió 2

Un projecte per a Catalunya

Ara
Toca
Catalunya

8. Respecte a l'autonomia local, amb una mirada asimètrica davant les realitats municipals.
9. Una nova llei del sistema policial a Catalunya que desplegui una mirada integral i transversal de la seguretat.
10. Una aposta decidida per l'ús de la tecnologia al servei de la seguretat.